ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ

Η διπλή πεπονόφλουδα της «εξόδου στις αγορές»
ΣΕΛΙΔΑ 16

Ανελέητος πόλεμος συμμοριών
ΣΕΛΙΔΑ 12

Πιέσεις για να «φάνε» το δάσος στο Παλιούρι
ΣΕΛΙΔΑ 8

Σπίρτζης και υπηρεσιακοί παράγοντες

Πιάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη

Ποιος έχει σειρά;
ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

Οι άνθρωποι του Μελισσανίδη

Αποκάλυψαν τον πανικό τους
ΣΕΛΙΔΑ 9

Σκιαμαχίες εξουσιαστών
ΣΕΛΙΔΑ 3

Προσπάθειες να την επιβάλουν

Δεν «περπατάει» η αξιολόγηση
ΣΕΛΙΔΑ 10

Στο σκοτάδι η Γάζα
ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ 21ος χρόνος - αρ. φύλλου 921 - 24 Ιούνη 2017 www.eksegersi.gr

Μαφιόζικος πόλεμος αδίστακτων καπιταλιστών και πολιτικών

Την ώρα που αλυσοδένουν τον ελληνικό λαό για πάντα στη μνημονιακή βαρβαρότητα

Scripta...Verba...

Δημιουργώντας ένα φιλικό προς την επιχειρηματικότητα περιβάλλον θα πείσουμε έλληνες και ξένους επενδυτές, πως η χώρα μας είναι και θα παραμείνει ένας ασφαλής και πολλά υποσχόμενος επενδυτικός προορισμός.

Θεόδωρος Φέσσας

Τα μεγάλα πνεύματα συναντώνται. Ο Φέσσας με τον Τσίπρα, ο ΣΕΒ με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η αγορά, που είναι ο μόνος πραγματικός μηχανισμός, μαζί με την πολιτική επιλογή, για την αυστηρή βαθμολόγηση και διάκριση μεταξύ του καλύτερου και του χειρότερου από όσα προτείνονται, έκρινε, μέσα σε λίγα χρόνια, ότι οι παλαιοί θεσμοί της ανώτατης εκπαίδευσης δεν εξυπηρετούν την πρόοδο. (...) Πρόκειται για τη δυστυχία αυτής της χώρας: Η διά του κράτους παλινόρθωση του κομματικού αυταρχισμού, κόντρα στη θέληση της κοινωνίας των πολιτών.

Μπάμπης Παπαδημητρίου

Η «κοινωνία των πολιτών», όπως αντιλαμβάνεστε, είναι η «αγορά» (και μόνον αυτή).

Είναι πάρα πολύ κακό για την Ελλάδα και με ενοχλεί πάρα πολύ και ως βουλευτή και ως πολίτη, που ένας ξένος υπουργός εμπαίζει τον έλληνα πρωθυπουργό.

Αδωνις Γεωργιάδης

Θέλει η πουτάνα να κρυφτεί μα η χαρά δεν την αφήνει.

Οπως αποδέχθηκε το Eurogroup και καταγράφηκε στη σχετική συμφωνία, το ελληνικό χρέος θα εξυπηρετείται όταν έχουμε ρυθμούς ανάπτυξης. Μπαίνει σε εφαρμογή λοιπόν, η ρήτρα ανάπτυξης, που αποτελεί και δική μας πρόταση, ήδη από την εποχή που ήμασταν στην αντιπολίτευση.

Νίκος Παππάς

Πες, πες ψέματα, στο τέλος κάποιοι (έστω και ελάχιστοι) κάτι μπορεί να πιστέψουν.

Την Πέμπτη 15 Ιουνίου η κυβέρνηση οδήγησε τη χώρα σε αυτό που αποκαλεί καλύτερη δυνατή λύση σε ένα πλαίσιο που είχαν διαμορφώσει άλλοι πριν από αυτή. (...) Από εδώ και πέρα η κυβέρνηση μπορεί να λειτουργήσει για τη χώρα ή για τον εαυτό της. Εύκολο είναι το δεύτερο αλλά στην Ιστορία γράφεσαι με το πρώτο. Νομίζω πως ο Αλέξης Τσίπρας έχει λογαριασμούς με την Ιστορία.

Κώστας Βαξεβάνης

Κάθε δυναστεία που σέβεται τον εαυτό της έχει στην «αυλή» της και τους γελωτοποιούς.

Δύο δρόμους έχει ο κ. Τσίπρας ή να πάει μόνος του ή να φτιαχτεί μία κυβέρνηση οικουμενική για να βοηθήσει να βγει η χώρα από την κρίση. Αλλά ο κ. Τσίπρας μου είπε ότι θα προχωρήσει μόνος του.

Βασίλης Λεβέντης

Σιγά μη στενοχωρηθούμε για την ξεφτίλα του αστισμού.

ΡΙΠΕΣ

◆ «Εχουμε μπροστά μας 26 ολόκληρους μήνες για να διαψεύσουμε» τις δημοσκοπήσεις λέει ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ, Π. Ρήγας ◆ Είναι το μόνο που τους ενδιαφέρει ◆ «Μνημονιακότερη διακυβέρνηση» της χώρας χαρακτηρίζει ο Σταϊκούρας τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ! ◆ Και μόνο η χρήση του συγκριτικού βαθμού στο επίθετο «μνημονιακός-ή-ό» τα λέει όλα ◆ Αστικές πολιτικές συμμορίες που πλιατσικολογούν επί της χώρας και καταδυναστεύουν τον λαό της ◆ Τουϊτάρουν και οι μουλάδες ◆ Ενίοτε και τρολάρουν ◆ Για τον αγιατολάχ Αλί Χαμενεΐ ο Τραμπ δεν έχει όνομα ◆ Είναι «εκείνος ο καινούργιος τύπος στην Αμερική» ◆ Η ΝΔ «διευκρίνισε» ότι δε συμμετέχει στη συγκέντρωση των «Παραιτηθείτε» ◆ Αλλά έκλεισε και το μάτι στους διοργανωτές χαρακτηρίζοντας «απαράδεκτες τις επιθέσεις που δέχονται όσοι πρωτοστατούν σε αυτήν την πρωτοβουλία» ◆ Η ΝΔ έχει στοχοποιήσει την Ακριβοπούλου ◆ Με το δίκιο της, γιατί η κυρία είναι των ειδικών αποστολών ◆ Σήμερα σιτίζεται από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, υπέρ αυτής «αλυχτάει» ◆ Παλιότερα, όταν η ίδια κυρία οργάνωνε απεργοσπαστικό μηχανισμό στο ραδιόφωνο του Αλαφούζου, η ΝΔ δεν είχε πρόβλημα ◆ Οπως δεν έχει πρόβλημα ο ΣΥΡΙΖΑ με τον... πρότερο απεργοσπαστικό βίο της Ακριβοπούλου ◆ Ο Χρυσοχοΐδης υπήρξε ακορντεονίστας πανηγυρτζής, ισάξιος του συντοπίτη του Χρήστου Νικολόπουλου! ◆ Το αποκάλυψε ο ίδιος (αν λέει αλήθεια ή ψέματα, όρκο δεν παίρνουμε) ◆ Τον έχασε η τέχνη και τον φορτώθηκε ο ελληνικός λαός ◆ «Πανηγυρτζής» παρέμεινε και σαν αστός πολιτικός, αλλά στο πιο γκροτέσκο ◆ Οι γάλλοι πολίτες απαιτούν από τον Μακρόν ενίσχυση και όχι αποδυνάμωση του κοινωνικού κράτους ◆ Ποιος ή ποια έκανε αυτή τη δήλωση; ◆ Αφήστε, μην κουράζεστε, γιατί θα πάτε σε λάθος κατεύθυνση ◆ Η μία και μοναδική, η ανεπανάληπτη Κατερίνα Παπακώστα ◆ Η ηγερία του καραμανλικού... κοινωνικού φιλελευθερισμού ◆ Μπόχα ε; ◆ Μαφιόζοι, υπάλληλοι των διωκτικών και δικαστικών αρχών, υπουργοί, μεγαλοκαπιταλιστές, μιντιάρχες, ένα κουβάρι αξεδιάλυτο όλοι μαζί ◆ Το σίριαλ θα έχει πολλά επεισόδια ακόμα ◆ Πρώτα θα τρέξει αίμα και μετά θα μπουν στη μέση οι «ειρηνοποιοί» ◆ Θυμηθείτε τον «Νονό» του Κόπολα ◆ Πάντως οι συριζαίοι μπήκαν πολύ γρήγορα στα «μεγάλα κόλπα» ◆ Οταν είσαι αδίστακτος, τίποτα δεν είναι δύσκολο ◆ Δάσκαλοι υπάρχουν, αρκεί να θέλεις να μάθεις ◆ Πέθανε ο Δρακουμέλ, μπόρεσε κι ο Κούλης να καλέσει τον Σαμαρά για καφέ στο γραφείο του στην Πειραιώς ◆ Στέλνοντας και μήνυμα στην αδερφή του Ντόρα «να μην το σκέφτεται» ◆ Η Ντόρα φυσικά «το σκέφτεται» ◆ Δεν είναι μόνο που βλέπει τον Σαμαρά και της γυρίζουν τ' άντερα, είναι που έχει και γιο ν' αποκαταστήσει ◆ Δεν έχουμε μόνο τον Μπαλάφα που δεν είναι «λουλού» αλλά της οικοδομής ◆ Εχουμε και τον Μάκη τον Μπαλαούρα ◆ Παίρνεις το τούβλο από τα ερείπια, ξύνεις την αμμοκονία με το μυστρί και ξαναχτίζεις ◆ Αρα, όλα μια χαρά ◆ Ανέλαβαν το χτίσιμο ο Μάκης με την υπόλοιπη παρέα των χρυσοκάνθαρων εξουσιαστών ◆ Εμείς δεν έχουμε παρά να τους παρακολουθούμε και να τους χειροκροτούμε ◆ Μαστοράντζες, ρε παιδάκι μου, να 'ουμ' ◆ Το μόνο που μας ανησυχεί είναι μήπως ο Μπαλαούρας καταφέρει να εκτοπίσει τις αγαπημένες της στήλης Εύη Καρακώστα και Ελενίτσα Αυλωνίτου ◆ Οι εκπομπάρχες δείχνουν να τον προτιμούν τελευταία ◆

επί του πεστηρίου

Στης Κατερίνας την ποδιά σφάζονται παλικάρια! Εκτός από τους υπουργούς Φλαμπουράρη και Παππά, που τίμησαν την εκδήλωση βράβευσης της συζύγου του εφοπλιστή Παναγόπουλου από το Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο, είχαμε και την ευρωβουλευτίνα της ΝΔ Ελίζα Βόζεμπεργκ – Βρυωνίδη, που πρότεινε την εν λόγω κυρία ως υποψήφια για το «Βραβείο του Ευρωπαίου Πολίτη 2017» και μας ενημέρωσε σχετικά με δελτίο Τύπου της ευρωκοινοβουλευτικής ομάδας της ΝΔ.

Και μιας που βρισκόμαστε στον αστερισμό των βραβεύσεων, να σας ενημερώσουμε ότι ο Γιούνκερ (ναι, αυτός του «the game is over») θα αναγορευτεί σε επίτιμο διδάκτορα της Νομικής Σχολής του ΑΠΘ, μετά από πρόταση του πρύτανη του ΑΠΘ, Περικλή Μήτκα. Η σχετική απόφαση ελήφθη ομόφωνα από τη Σχολή (αυτό έλειπε, να είχαμε και μειοψηφία) και η τελετή αναγόρευσης θα γίνει στις 13 Ιούλη. Κι επειδή Γιούνκερ είν' αυτός περιμένουμε ν' ανέβει στη Θεσσαλονίκη όλος ο καλός ο κόσμος (Πάκης, Τσίπρας, Βούτσης κλπ.).

Η φιέστα έγινε στο ΟΑΚΑ και είχε ωραντικείμενο την «καθιέρωση» του Μαρουσιού σε Παγκόσμιο κέντρο Τουρισμού Υγείας, Αθλησης και Επιχειρηματικότητας». Γι' αυτό και η Πατούλαινα ντύθηκε ασορτί με το πνεύμα της φιέστας! Τα σχόλια τα αφήνουμε στην πλούσια φαντασία των αναγνωστών και αναγνωστριών μας.

Οπως έγινε με τον Μητσοτάκη, που μόλις πέθανε άρχισαν να τον λιβανίζουν όλοι, έτσι έγινε και με τον Κολ στη Γερμανία. Πρώτη στη σειρά των τεθλιμμένων, φυσικά η Μέρκελ. Αυτή που «τελείωσε» τον πρώην μέντορά της, αποκαλύπτοντας με άρθρο της στη Frankfurter Allgemaine Zeitung το σκάνδαλο των «μαύρων ταμείων» του κόμματος. Για να σχολιάσει πικρόχολα ο Κολ, ότι του την έφερε η... βλαχάρα, που όταν την ανέδειξε στο κόμμα, αυτή δεν ήξερε ούτε να τρώει με πηρούνι και μαχαίρι. Οπως βλέπετε, ο αστικός... πολιτικός πολιτισμός δεν είναι μόνο φαινόμενο στις... επαρχίες του διεθνούς καπιταλισμού σαν την Ελλάδα.

Ο Ανθιμος ανακοίνωσε αγρυπνία για να εξαγνίσει τη Θεσσαλονίκη από τη «δυσάρεστη, απαράδεκτη και αξιοκατάκριτη παρουσία των ομοφυλοφίλων». Ανθιμος είν' αυτός θα μας πείτε. Σωστά, αλλά ο ίδιος Ανθιμος πριν από μερικές μέρες ήταν πρώτη μούρη στο ΑΠΘ, όπου τέλεσε αγιασμό, παρουσία υπουργών, βουλευτών και πλήθος «διανοούμενων», στην τελετή βράβευσης του Σαββίδη για την ίδρυση έδρας Ποντιακών στο ΑΠΘ. Σαββίδης είν' αυτός θα μας πείτε, όποιον θέλει επιβάλλει. Κι αυτός που χώνει τα φράγκα έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο.

Δεν επιβεβαιώθηκε ο θρίαμβος του Μακρόν που «πρόβλεψαν» οι δημοσκόποι της Γαλλίας. Τον πουσάρισαν όσο μπορούσαν, για να δουλέψει η θεωρία της χαμένης ψήφου, αλλά δεν βρήκαν τόσα πολλά κορόιδα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η πιο σημαντική δέσμευση, όμως, βρίσκεται στην τελευταία παράγραφο της απόφασης. Και αφορά τη δέσμευση για το οριστικό τέλος των μνημονίων τον Αύγουστο του 2018.

Αλέξης Τσίπρας

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

24/06: Βενεζουέλα: Ημέρα στρατού (1821), Περού: Ημέρα Ινδιάνων **24/6/1798: Στραγγαλισμός Ρήγα Φεραίου** 24/6/1984: Οι βελγικοί Μαχητικοί Κομμουνιστικοί Πυρήνες απαλλοτριώνουν 850 κιλά εκρηκτικών και πυροκροτητές από λατομείο κοντά στις Βρυξέλλες 24/6/1991: Εξι αστυνομικοί τραυματίες από βόμβα σε συστάδα θάμνων στη συμβολή των οδών Μπουμπουλίνας και Τοσίτσα (ΕΛΑ-1η Μάη) 24/6/1994: Βόμβα στο νέο κτίριο της ΕΕ (ΕΛΑ-1η Μάη) 24/6/2004: Πρόεδρος του Ιράν ο δήμαρχος Τεχεράνης Μαχμούντ Αχμαντινετζάντ 24/6/2010: Εκρηξη παγιδευμένου δέματος στο γραφείο υπασπιστή του υπουργού Προστασίας Πολίτη Μιχάλη Χρυσοχοΐδη, νεκρός στενός συνεργάτης του 25/6: Ημέρα θαλασσοπόρου, Μοζαμβίκη: Ημέρα ανεξαρτησίας, Σλοβενία, Κροατία: Εθνική εορτή (1991) **25/6/1936: Συγκρούσεις απεργών καπνεργατών με αστυνομία (Πειραιάς), πολλοί τραυματίες, συλλήψεις 25/6/1943: Συγκρούσεις διαδηλωτών – δυνάμεων κατοχής (Αθήνα), δεκαπέντε νεκροί 25/6/1948: Εκτελούνται είκοσι κομμουνιστές-σαμποτέρ του ναυτικού** 26/6: Ημέρα κατά βασανιστηρίων, ημέρα ομοφυλοφίλων, ημέρα κατά ναρκωτικών, Μαδαγασκάρη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 26/6/1969: Βόμβα (ΠΑΜ) στο κέντρο Θεσσαλονίκης 26/6/1973: Διαδήλωση κατοίκων Αγίων Θεοδώρων κατά ιδιοποίησης νερών της περιοχής από τη «Motor Oil» 27/6/1869: Γέννηση Emma Goldman **27/6/1905: Ανταρσία στο θωρηκτό Ποτέμκιν** 27/6/1999: Θάνατος δικτάτορα Γεώργιου Παπαδόπουλου 28/6/1969: Καταδίκη δεκανέα Γ. Μωράκη σε 16ετή φυλάκιση για βοήθεια στην απόδραση Αλέξανδρου Παναγούλη 28/6/1988: Εκτέλεση αμερικανού πλοιάρχου Γουίλιαμ Νορντίν (17Ν) 28/6/1998: Πυροβολισμός στα γραφεία Εισαγγελίας Πρωτοδικών (Κόκκινη Γραμμή) 29/6/1987: Απόπειρα κατά προέδρου ΓΣΕΕ Γιώργου Ραυτόπουλου (1η Μάη) **29/6/2002: Εκρηξη στο λιμάνι Πειραιά, τραυματισμός Σάββα Ξηρού** 30/6: Γουατεμάλα: Ημέρα επανάστασης (1871), Ρουάντα, Μπουρούντι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1962) 30/6/1992: Κάθειρξη δεκαεπτά ετών στον Κυριάκο Μαζοκόπο, αθώοι οι Μπουκετσίδης, Κογιάννης, Μπέρκνερ 30/6/1998: Βομβιστική επίθεση στο κτίριο του ΑΣΕΠ, τρεις αστυνομικοί τραυματίες (Επαναστατικοί Πυρήνες).

Σκιαμαχίες εξουσιαστών

«Μετά το φιάσκο του #Παραιτηθείτε, "κλείδωσαν" οι εκλογές για το 2019» πανηγύρισε ο Παπαδημούλης από το twitter, αποκαλύπτοντας τον τρόμο των συριζαίων για το άδηλο μέλλον. Γιατί όταν αναγορεύεις σε μέγιστο πολιτικό αντίπαλο τον Τατσόπουλο, τον Χειμωνά και τον Τζήμερο, σημαίνει πως δεν μπορείς να αντιμετωπίσεις τους πραγματικούς πολιτικούς σου αντιπάλους, ενώ τρέμεις μπροστά σ' έναν πραγματικό λαϊκό ξεσηκωμό (έστω και διαμεσολαβημένο από τη μνημονιακή αντιπολίτευση και τις παραφυάδες της) και προτιμάς να «κάνεις παιχνίδι» με τα ρεντίκολα του Κολωνακίου, που νόμισαν ότι θα φτιάξουν κόμμα μέσω Ιντερνετ.

Τους πανηγυρισμούς για το (αναμενόμενο) φιάσκο των «παραιτηθείτε» τους επέβαλε και το πολιτικά αξιοσημείωτο φιάσκο στο οποίο εξελίχθηκε η προσπάθεια του Τσίπρα να εντάξει για μια φορά ακόμα στους σχεδιασμούς του την αντιπολίτευση, καλώντας τους αρχηγούς της στο Μαξίμου τάχα για να τους ενημερώσει για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης και για τις αποφάσεις του Eurogroup της 15ης Ιούνη. Κι επειδή η καλή μέρα φαίνεται από το πρωί, φρόντισε ο Λεβέντης να δημιουργήσει το πρώτο σύστριγγλο, με τη δήλωσή του ότι ο Τσίπρας είναι έτοιμος να πάει σε οικουμενική κυβέρνηση, αλλά δε θέλει ο Μητσοτάκης. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς συζήτησαν ο Τσίπρας με τον Λεβέντη (δεν αποκλείεται ο Τσίπρας να του είπε και κάτι τέτοιο, καθώς το συνηθίζει να λέει ότι ψέμα του έρθει στο μυαλό κάθε στιγμή), ξέρουμε όμως ότι μετά τις δηλώσεις του Λεβέντη έτρεχε ο Παππάς να διαψεύσει, δηλώνοντας πως «αν υπήρχε διάθεση να συγκυβερνήσουμε με τη ΝΔ, θα το μαθαίνατε από εμάς».

Είπε και κάτι άλλο ο Παππάς: «Τα κόμματα που βρίσκονται στο κέντρο και στην αριστερά θα πρέπει να επανατοποθετηθούν μετά τα νέα δεδομένα που προκύπτουν μετά τη συμφωνία». Η κουβέντα δεν ήταν τυχαία. Ευλόγως ερμηνεύτηκε ως άνοιγμα προς το ΠΑΣΟΚ, το Ποτάμι και τον Λεβέντη. Και πάνω που φούντωνε η σχετική φιλολογία, πράγμα που επεδίωξε ο Παππάς με το διαχωρισμό της Κεντροαριστεράς από τη Δεξιά, ήρθε η σβουριχτή σφαλιάρα από τη Φώφη στο σβέρκο του Τσίπρα και ανέτρεψε πλήρως το κλίμα. Χωρίς να σεβαστεί το άτυπο πρωτόκολλο, που επιβάλλει οι πολιτικοί αρχηγοί να συζητούν περί ανέμων και υδάτων μπροστά στις κάμερες, η Γεννηματά πήγε έχοντας σχέδιο να τινάξει στον αέρα τον επικοινωνιακό σχεδιασμό των Τσιπραίων. Και το πέτυχε. Η αμηχανία του Τσίπρα, όταν του είπε «δεν ξέρω πόση ανάσα θα πάρουμε, γιατί τη θηλιά στον λαιμό μας την έχεις βάλει», ήταν εμφανής. Κι όταν ψέλλισε ««εσείς μας βάλατε στο μνημόνιο εγώ προσπαθώ να σας βγάλω», η Φώφη είχε απομνημονεύσει το δεύτερο «καρφί», με το οποίο τον τελείωσε: «Μας έχεις βάλει σε δύο καινούργια μνημόνια, οπότε τώρα δεν υπάρχει περιθώριο για άλλες ψεύτικες ελπίδες, Αλέξη μου».

Δεν είναι τυχαίο ότι το Μαξίμου αναγκάστηκε να κάνει «διαρροή» μετά τον αντίχτυπο που είχε η «μαγκιά» της Φώφης, κατηγορώντας την πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ ότι πήγε στο Μαξίμου για να κάνει «επικοινωνιακό σόου» (λες και ο Τσίπρας δεν τους κάλεσε όλους για να κάνει το δικό του επικοινωνιακό σόου) και καταγγέλλοντας ότι «η ίδια και το ΠΑΣΟΚ από το 2010 έως το 2015 επέβαλαν 65 δισ. μέτρα» κτλ. κτλ. «Πήραν την απάντηση που τους άξιζε» κατέληγε η «διαρροή» του Μαξίμου, αλλά η ζημιά είχε ήδη γίνει. Κι όταν σου κάνει τέτοιο χουνέρι η Φώφη, δεν είναι ό,τι το καλύτερο για τον «παντοδύναμο Τσίπρα». Η Γεννηματά είχε και έτοιμη δήλωση, που την έκανε μετά τη συνάντηση, κατηγορώντας τον Τσίπρα ότι τους κάλεσε «κατόπιν εορτής», ότι «την αναγκαία εθνική συνεννόηση την τορπίλισε σε κάθε ευκαιρία» και ότι «τον ενδιαφέρει μόνο η επικοινωνιακή διαχείριση της ήττας του».

Μετά από τέτοιο χουνέρι από τη Φώφη, ο Τσίπρας θα πρέπει να αισθάνθηκε ευχαριστημένος που ο Κούλης, που έκλεισε την παρέλαση των κοινοβουλευτικών αρχηγών στο μέγαρο Μαξίμου, τήρησε το άτυπο πρωτόκολλο και περιορίστηκε σε ένα εμφανώς ψυχρό ύφος (η ΝΔ φρόντισε να μοιράσει και σειρά φωτογραφιών που σε όλες ο Κούλης φαίνεται ψυχρός και συνοφρυωμένος) και με μια δήλωση που έλεγε ότι «για το ζήτημα της οικονομίας και της εξέλιξης της διαπραγμάτευσης, **θα έχουμε την ευκαιρία να τα πούμε στη Βουλή** και νομίζω ότι **ο λαός πρέπει να μάθει όλη την αλήθεια** για το τι ακριβώς έγινε», για δε «τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής, για το ζήτημα του Κυπριακού», «αν υπάρχουν ζητήματα τα οποία πρέπει να τα γνωρίζω κατ' ιδίαν, είμαι έτοιμος να ακούσω». Εκλεισε, δηλαδή, κάθε πόρτα συζήτησης για τα ζητήματα της αξιολόγησης (μόνο στη Βουλή θα τα κουβεντιάσουμε, ήταν η κατηγορηματική τοποθέτησή του) και έδειξε διάθεση να ενημερωθεί μόνο για το Κυπριακό.

Μετά απ' αυτές τις εξελίξεις, κατέστη αναγκαία η εσπευσμένη σύγκληση του υπουργικού συμβουλίου για δεύτερη φορά μέσα σε λίγες μέρες και η απευθείας ραδιοτηλεοπτική μετάδοση της ομιλίας Τσίπρα, με την οποία παρουσίασε στους υπουργούς το «success story» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και τους ζήτησε να σηκώσουν τα μανίκια και να πιάσουν δουλειά. Οπως άφησαν να διαρρεύσει, θα κρατήσουν τη Βουλή ανοιχτή και το καλοκαίρι (χωρίς τμήματα διακοπών), γιατί θα έχουν... καταιγίδα νομοθετημάτων που θα προωθούν την... ανάπτυξη.

Το επόμενο επεισόδιο θα παιχτεί την επόμενη εβδομάδα στη Βουλή, όπου ο Τσίπρας δε θα καλοπεράσει. Μόνη επιλογή του να αρχίσει να μιλάει για τα «κατορθώματα» του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ στο παρελθόν, σε μια προσπάθεια να ισοφαρίσει τις εντυπώσεις. Οι Τσιπραίοι έχουν διαφοροποιήσει την τακτική τους. Δεν χρησιμοποιούν πια το παλιό «μνημονιακοί - αντιμνημονιακοί», αλλά το «αυτοί μας έβαλαν στα Μνημόνια - εμείς παλεύουμε για να βγούμε». Γι' αυτό εξακολουθούν να ανατρέχουν στο παρελθόν, το οποίο δεν πολυεπιτρέπει σε ΝΔ και ΠΑΣΟΚ να παριστάνουν τις... αθώες κορασίδες.

Κατά τα άλλα, η αστική πολιτική κινείται πλέον στον αστερισμό της εκλογολογικής σεναριολογίας. Θα γίνουν εκλογές το 2018 ή ο Τσίπρας θα εξαντλήσει την τετραετία και θα πάει για εκλογές το 2019; Κι αν πάει για το 2019, θα τις κάνει το Σεπτέμβρη, που λήγει η θητεία της σημερινής Βουλής, ή θα τις κάνει τον Ιούνη, παρέα με τις ευρωβουλευτικές και τις τοπικές εκλογές; Η κάθε πλευρά ποντάρει στην «πρόβλεψή» της επιστρατεύοντας επιχειρήματα που δεν είναι καθόλου δύσκολο να αρθρωθούν. Ο Τσίπρας θα κάνει εκλογές το 2018, για ν' αποφύγει την υπογραφή του επόμενου Μνημόνιου, που θα πάει πακέτο με τον καθορισμό των μεσοπρόθεσμων μέτρων αναδιάρθρωσης του χρέους, όπως και για ν' αποφύγει την κατακραυγή από την εφαρμογή των μέτρων που έχουν ήδη προνομοθετηθεί για το 2019, λέει η μία πλευρά. Ο Τσίπρας θα κοιτάξει να εξαντλήσει την τετραετία και να στήσει τετραπλές κάλπες το 2019 (βουλευτικές, ευρωβουλευτικές, δημοτικές, περιφερειακές), ώστε να μειώσει τις απώλειες του ΣΥΡΙΖΑ εκτονώνοντας τη διαμαρτυρία σε κάποια από τις τρεις άλλες κάλπες, λέει η άλλη πλευρά.

Ολ' αυτά έχουν λογική και έχουν ξαναγίνει στο παρελθόν. Δεν παύουν, όμως, να είναι σενάρια. Ούτε ο ίδιος ο Τσίπρας με το στενό επιτελείο του δεν πρέπει να έχει εκλογικό σχεδιασμό. Βλέποντας και κάνοντας βαδίζουν. Αλλωστε, ο ένας χρόνος ή τα δύο χρόνια είναι πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα για τη μνημονιακή περίοδο, για να μπορεί μια πολιτική ηγεσία να κάνει σχεδιασμούς. Η ίδια η ζωή είναι γεμάτη απρόβλεπτα που μπορούν να τινάξουν στον αέρα οποιονδήποτε σχεδιασμό. Αν, για παράδειγμα, έρθει το φθινόπωρο το ΔΝΤ και διαπιστώσει ότι το «πρόγραμμα» δε βγαίνει το 2018 (πράγμα σχεδόν σίγουρο) και ζητήσει νέα μέτρα, πώς ακριβώς θα διαχειριστούν την κατάσταση οι Τσιπραίοι και πώς θα σχεδιάσουν εκλογές το πρώτο εξάμηνο του 2018;

Επειδή μπορούμε να βάλουμε και άλλα τέτοια ερωτήματα, όλα με πραγματική βάση, προτιμούμε να προειδοποιήσουμε για τις βλαβερές συνέπειες της παραπολιτικής σεναριολογίας και να πάμε στην ουσία: έχει καμιά σημασία πότε θα γίνουν οι επόμενες εκλογές; Εχει καμιά σημασία αν θα τις κερδίσει ο Τσίπρας ή ο Μητσοτάκης; Εχει καμιά σημασία αν ο σχηματισμός μιας νέας συγκυβέρνησης θα είναι σχετικά εύκολη υπόθεση ή θα υπάρξει αδιέξοδο και νέες εκλογές;

Αφού το ξέρουμε πως τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει, γιατί να συμμετέχουμε στην εξέταση σεναρίων για τον πιθανό χρόνο των εκλογών και το πιθανό σχήμα διακυβέρνησης που θα προκύψει; Δυστυχώς, ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός είναι ισοδύναμο του πολιτικού μιθριδατισμού. Ακόμα και άνθρωποι που χωρίς δυσκολία λένε ότι «τίποτα δεν πρόκειται ν' αλλάξει», μπορεί να είναι έτοιμοι να πάνε καμαρωτοί στις κάλπες -όποτε κι αν αυτές στηθούν- για να ψηφίσουν το «μικρότερο κακό», για να ψηφίσουν «να φύγουν αυτοί» ή «να μην έρθουν οι άλλοι». Δεν είναι καθόλου εύκολο να ξεριζωθεί η κοινοβουλευτική ιδεολογία από τις συνειδήσεις των ανθρώπων της δουλειάς. Ακόμα και άνθρωποι που έκαναν αποχή τον Σεπτέμβρη του 2015, αηδιασμένοι από τη μνημονιακή προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ και την κοροϊδία της ΛΑΕ, μπορεί την επόμενη φορά -έχοντας στο μεταξύ ξεθυμώσει- να επιλέξουν και πάλι το «μικρότερο κακό». Η μετά το 2015 κοινωνική νηνεμία, με την απογοήτευση και την ηττοπάθεια να δίνουν τον τόνο, δεν δημιουργεί ευοίωνες προοπτικές.

Το ζήτημα, λοιπόν, είναι να κινηθούμε έξω από κάθε εκδοχή του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, σε κατεύθυνση πλήρους ρήξης με την αστική πολιτική και οργάνωσης της ταξικής αντιπαράθεσης.

Αμα έχεις τέτοιους φίλους...

Μάλλον την πάτησαν οι νεοδημοκράτες, προσκαλώντας στην Ελλάδα τον Μάνφρεντ Βέμπερ, επικεφαλής της ευρωομάδας του Λαϊκού Κόμματος. Τον τύπο αυτόν (στέλεχος της Χριστιανοκοινωνικής Ενωσης της Βαυαρίας) δεν τον αντέχουν ούτε η Μέρκελ με τον Σόιμπλε. Γι' αυτό τον αφήνουν στο ευρωκοινοβούλιο, στο πλαίσιο του μοιράσματος πόστων στο «αδελφό» κόμμα της Βαυαρίας, και δεν τον χρησιμοποιούν στο κυβερνητικό σχήμα της Γερμανίας. Ο τύπος είναι τόσο λυσσασμένος ακροδεξιός που δε δίστασε να την πέσει χυδαία στον Τσίπρα το 2015, όταν ο τελευταίος εμφανίστηκε και μίλησε στο ευρωκοινοβούλιο ως πρωθυπουργός της Ελλάδας, προξενώντας αλγεινή εντύπωση ακόμα και σε δεξιούς, που τηρούν ένα μίνιμουμ «πολιτικού πολιτισμού».

Ηρθε, λοιπόν, στην Ελλάδα ο Βέμπερ και όρμησε ως ταύρος εν υαλοπωλείω, με δηλώσεις του τύπου «ο κ. Τσίπρας ανήκει στο παρελθόν και ο κ. Μητσοτάκης αντιπροσωπεύει το μέλλον», που δε συνηθίζονται από ευρωπαίους παράγοντες. Κι ο Κούλης καμάρωνε σα γύφτικο σκεπάρνι δίπλα στον βαυαρό ακροδεξιό πολιτικό, πλέκοντάς του το εγκώμιο ως ανθρώπου «ο οποίος γνωρίζει πολύ καλά τα προβλήματα της Ελλάδος και με τον οποίο έχω συζητήσει πολλές φορές, με ειλικρίνεια, για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η χώρα μας».

Ο Βέμπερ, που εκτός από ακροδεξιός είναι και κυκλοθυμικός, δεν κρατήθηκε και πήγε να μπλέξει στα όσα έλεγε και τον Γιούνκερ. Δήλωσε, λοιπόν, ότι ο πρόεδρος της Κομισιόν, δεξιός κι αυτός, «είναι πεπεισμένος 100% ότι η Ελλάδα πρέπει να μείνει στην Ευρωζώνη» αλλά και ότι «η κυβέρνηση του κ. Τσίπρα προκάλεσε ένα αίσθημα έλλειψης εμπιστοσύνης εντός της ευρωζώνης και δημιούργησε προβλήματα στις σχέσεις της Ελλάδας με τους πιστωτές της».

Ο Γιούνκερ μπορεί να είναι ο καλύτερος φίλος του Σίβας, αλλά μαλάκας δεν είναι. Εχει θεσμικό ρόλο, χρόνια βρίσκεται στον αφρό της Ευρωζώνης, παλιότερα ως πρόεδρος του Eurogroup, τώρα ως πρόεδρος της Επιτροπής, και δε γουστάρει να μιλά για λογαριασμό του ο Βέμπερ, που το ίδιο του το κόμμα δεν τον έκρινε ικανό για πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου (ως γνωστόν η ευρωπαϊκή Δεξιά ψήφισε δεξιό ως διάδοχο του Σουλτς, όχι όμως τον Βέμπερ, αλλά τον ιταλό Ταγιάνι). Φρόντισε λοιπόν η λουξεμβουργέζικη αλεπού να βάλει τα πράγματα στη θέση τους, δηλώνοντας ότι έχει πλήρη εμπιστοσύνη στον Τσίπρα. «Η Ελλάδα», είπε, «έχει κάνει περισσότερα απ' όσα αναμέναμε. Αναγνωρίζω τις μεγάλες προσπάθειες της ελληνικής κυβέρνησης. Οσο για την προσωπική μου σχέση με τον κ. Τσίπρα, υπάρχει "άνεση", εκτίμηση και εμπιστοσύνη».

Ποιος δέχτηκε τη ροχάλα του Γιούνκερ; Οχι βέβαια ο Βέμπερ, που έκανε τη βόλτα του στην Ελλάδα και έφυγε, αλλά ο Κούλης.

Σκυλί που γαβγίζει...

Λέγαμε κι εμείς, δε θα μιλήσει ο Φίλης για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης; Μίλησε και μίλησε ως... Φίλης. Μίλησε για «πολιτική με στοιχεία νεοφιλελεύθερης πολιτικής στον πυρήνα της» και έκανε την εκτίμηση ότι «η κυβέρνηση πιθανά δεν είχε σταθμίσει σωστά τους συσχετισμούς δύναμης». Ο ίδιος, όμως, ψήφισε το τέταρτο Μνημόνιο και -όπως είπε- θα ψήφιζε και οτιδήποτε άλλο, γιατί δεν υπάρχει άλλη επιλογή. Στο μόνο που υπήρξε... σκληρός είναι οι επαναπροωθήσεις τούρκων πολιτών που ήθελαν να ζητήσουν άσυλο στην Ελλάδα. Οι υπουργοί «δεν έχουν δώσει πειστικές απαντήσεις» είπε. Βλέπετε, οι υπουργοί είναι οι Διόσκουροι Κοτζιάς και Τόσκας και όχι ο Τσακαλώτος. Οπότε ο κάθε Φίλης μπορεί να δείξει (τζάμπα) τη μαγκιά του, κερδίζοντας πόντους στο στενό συριζαϊκό ακροατήριο.

Οι πονηροί Τσιπραίοι, βλέποντας στον Φίλη ένα «λυσσασμένο» οπαδό του Μνημόνιου, που γκρινιάζει επειδή βρέθηκε εκτός κυβέρνησης και όχι επειδή διαφωνεί με την ακολουθούμενη πολιτική, τον αντιμετώπισαν σαν σκυλί που γαβγίζει αλλά δε δαγκώνει. «Ο κ. Φίλης είπε ότι το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής το οποίο εφαρμόζουμε -και αυτή είναι η πραγματικότητα- έχει και πολλά στοιχεία με τα οποία η κυβέρνηση δεν συμφωνεί. Αυτό το έχει πει πρώτος ο ίδιος ο πρωθυπουργός» δήλωσε ο Τζανακόπουλος, όταν του ζητήθηκε να σχολιάσει τις δηλώσεις Φίλη. Ετσι, το εσωκομματικό «μέτωπο» έκλεισε πριν καν ανοίξει.

Προσοχή στα καλσόν

«Υπάρχει δημοκρατία στην Ευρώπη να το καταλάβει ο κ. Ρέγκλινγκ» δήλωσε ο Τζανακόπουλος, απαντώντας στις ιταμές δηλώσεις του προέδρου του EFSF/ESM, που είχε πλέξει το εγκώμιο του Τσακαλώτου και είχε στηλιτεύσει τη στάση άλλων υπουργών (δεν τους κατονόμασε) που κάνουν δηλώσεις ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις. «Δεν μπορούν οι θεσμοί να προχωρούν σε τέτοιου τύπου σχόλια για τα εσωτερικά της ελληνικής πολιτείας... Ο καθένας τα του οίκου του, φαντάζεστε αν παρεμβαίναμε για τον τρόπο που διοικείται ο ESM, θα γινόταν πολεμική κατάσταση στην Ευρώπη» συμπλήρωσε, τάχα εξοργισμένος ο κυβερνητικός εκπρόσωπος. Εμείς το μόνο που έχουμε να πούμε στον Τζανακόπουλο και τους υπόλοιπους Τσιπραίους, είναι να προσέχουν τα καλσόν, γιατί φεύγουν πόντοι.

Νέο ρεκόρ αποχής στις γαλλικές βουλευτικές εκλογές

Στην προσπάθειά τους να εξηγήσουν τα «ανεξήγητα», οι αναλυτές του αστικού Τύπου συχνά δεν αποφεύγουν την αυτογελοιοποίηση. Διαβάσαμε σε «σοβαρή» αστική φυλλάδα, ότι το νέο ρεκόρ αποχής που σημειώθηκε στο δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών στη Γαλλία οφείλεται στο ότι επήλθε «κόπωση» στο εκλογικό σώμα, που κλήθηκε οχτώ φορές στις κάλπες (μέτρησαν και τις προκριματικές των μεγάλων αστικών κομμάτων για την επιλογή υποψήφιου προέδρου!) και σε συνδυασμό με τον καύσωνα που ενέσκυψε, αποθάρρυνε πολλούς ψηφοφόρους να προσέλθουν στην κάλπη!

Το φαινόμενο της αύξησης της αποχής μεταξύ πρώτου και δεύτερου γύρου, όμως, είχε φανεί και στις προεδρικές εκλογές, που είχαν περιβληθεί με άφθονη κινδυνολογία περί νίκης της Λεπέν. Η αποχή που στον πρώτο γύρο κυμάνθηκε γύρω στο 20%, στο δεύτερο γύρο ξεπέρασε το 25% και τα άκυρα-λευκά έκαναν το δικό τους ρεκόρ ξεπερνώντας το 11%, δείγμα του ότι σημαντικό μέρος από εκείνους που ψήφισαν στον πρώτο γύρο, επέλεξαν στον δεύτερο να απόσχουν, διαψεύδοντας τους δημοσκόπους που «προέβλεπαν» αποχή μεταξύ 25% και 27%. Δεν τσίμπησαν στο ψευτοδίλημμα «Μακρόν ή Λεπέν». Το ίδιο θα έπρεπε να περιμένει κανείς και στις βουλευτικές εκλογές. Στον πρώτο γύρο η αποχή έφτασε στο επίπεδο-ρεκόρ του 51,4%. Θα έπρεπε κανείς, εκτιμώντας στοιχειωδώς το πολιτικό κλίμα που είχε ήδη δημιουργηθεί, να περιμένει ότι στο δεύτερο γύρο η αποχή θα αυξηθεί, γιατί πολλοί από τους ψηφοφόρους της Ανυπότακτης Γαλλίας και του Σοσιαλιστικού Κόμματος θα προτιμούσαν να απόσχουν σε περιφέρειες όπου στο δεύτερο γύρο δεν πέρασε υποψήφιος του κόμματος που είχαν ψηφίσει.

Η μεγάλη διαφορά στο ποσοστό της αποχής από τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών μέχρι το δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών δείχνει πως το φαινόμενο είναι αρκετά σύνθετο και δεν μπορείς να το αναλύσεις σε βάθος από μακριά, όταν δεν ζεις τις πραγματικές διεργασίες που αναπτύσσονται στα εργατικά στρώματα της Γαλλίας. Υπάρχει ένας συνδυασμός κοινοβουλευτικών αυταπατών (έτσι εξηγείται το μεγάλο ποσοστό του Μελανσόν στον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών) και απαξίωσης του πολιτικού προσωπικού της Βουλής (έτσι εξηγείται το τεράστιο ποσοστό αποχής στον πρώτο και το δεύτερο γύρο των βουλευτικών εκλογών).

Σε κάθε περίπτωση, όπως σημειώναμε και την προηγούμενη εβδομάδα, οι εξελίξεις θα καθοριστούν από το αν η αποχή θα «ορμήσει» στους δρόμους. Οι πληροφορίες λένε ότι ο Μακρόν θα επιχειρήσει μια νομοθετική διαδικασία «σοκ», αναθεωρώντας τον εργατικό κώδικα μέσα στο καλοκαίρι. Πρόκειται για βαθιές αντεργατικές αλλαγές που δεν κατάφεραν να ολοκληρώσουν ούτε ο Σαρκοζί ούτε ο Ολάντ. Η κοινοβουλευτική πλειοψηφία υπάρχει, το πολιτικό προσωπικό στη Βουλή έχει ανανεωθεί σε μεγάλο βαθμό και είναι απόλυτα εξαρτημένο από τον πρόεδρο, οπότε -αν ο Μακρόν επιχειρήσει άμεσα την επίθεση- όλα θα κριθούν από τη δυνατότητα της γαλλικής εργατικής τάξης να αντισταθεί. Το γαλλικό προλεταριάτο έχει διαμορφώσει μια μακρά παράδοση ρεφορμιστικών αγώνων, μέσω της οποίας κατάφερε να διατηρήσει μια σειρά κατακτήσεις. Η τελευταία χρονικά επίθεση ενάντια στα εργατικά δικαιώματα, ο νόμος Ελ-Κομρί που προώθησε η κυβέρνηση Ολάντ-Βαλς, έβγαλε εργατόκοσμο στο δρόμο, όχι όμως στο βαθμό που αυτό συνέβαινε παλιότερα. Μένει να δούμε τι θα συμβεί τώρα.

Αυτό δεν περνάει, βέβαια, από το χέρι του «ασυγκράτητου» δημαγωγού Ζαν-Λικ Μελανσόν, που βλέπει τη διάλυση του Σοσιαλιστικού Κόμματος και φιλοδοξεί να το διαδεχτεί, έχοντας ως πρότυπο και την εκτίναξη του ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα μεταξύ 2011 και 2014. Ο Μελανσόν έχει μηδενική συνδικαλιστική επιρροή και οι γάλλοι εργάτες συνήθως κινητοποιούνται μέσω των συνδικάτων τους, που ελέγχονται από μια ισχυρή συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Αν οι πιέσεις στο πρωτοβάθμιο επίπεδο είναι μεγάλες, τότε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία αναγκαστικά θα κινηθεί απεργιακά, προσπαθώντας να ελέγξει την κατάσταση και να φτάσει σε κάποιο συμβιβασμό με τον Μακρόν. Και σ' αυτή τη διαδικασία, ο αυτοχρισθείς εκπρόσωπος των εργαζόμενων, Μελανσόν, μάλλον δε θα παίξει κανένα ρόλο.

Κατά τα άλλα, η Γαλλία ζει έναν ακόμα γύρο σκανδαλολογίας που αφορά το πολιτικό της προσωπικό. Μετά τον Φιγιόν και τη Λεπέν, που πέρασαν προεκλογικά από τα εισαγγελικά γραφεία για να δώσουν εξηγήσεις, ο πρώτος για την αργομισθία της συζύγου και των παιδιών της, και η δεύτερη για την πληρωμή κομματικών στελεχών με λεφτά του ευρωκοινοβουλίου, παρόμοια κατηγορία αντιμετωπίζει και ο υπουργός Δικαιοσύνης του Μακρόν, ο κύριος «πνεύμα και ηθική», Φρανσουά Μπαϊρού. Πρόκειται για τον κεντρώο παραδοσιακό αστό πολιτικό, που έκλεισε συμμαχία προεκλογικά με τον Μακρόν και δεν κατέβηκε ο ίδιος ως υποψήφιος πρόεδρος, θέτοντας ως όρο στον Μακρόν να προωθήσει την «ηθικοποίηση της πολιτικής». Τώρα, ένα από τα γκεσέμια του κόμματός του, η ορισθείσα ως υπουργός Ενόπλων Δυνάμεων, Σιλβί Γκουλάρ, ζήτησε να μην συμπεριληφθεί στη νέα κυβέρνηση, διότι αντιμετωπίζει προκαταρκτική έρευνα με κατηγορίες ίδιες μ' αυτές της Λεπέν: πλήρωνε εργαζόμενους στο κόμμα με κονδύλια που προορίζονταν για βοηθούς ευρωβουλευτών.

Ο Μπαϊρού σχολίασε πως πρόκειται για μια «αυστηρά προσωπική υπόθεση», όμως οι εργαζόμενοι δεν ήταν συνεργάτες της Γκουλάρ, αλλά προσωπικό του κόμματος, γι' αυτό και το καμπανάκι χτυπάει και για τον Μπαϊρού και για την αντιπρόεδρο του κόμματός του και υπουργό Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, Μαριέλ ντε Σαρνέζ. Ο πρωθυπουργός Φιλίπ κάλυψε τον Μπαϊρού, όμως το καλά ενημερωμένο «Κανάρ Ανσενέ», η πολιτική-σατιρική εφημερίδα που αποκάλυψε και το σκάνδαλο της αργομισθίας της οικογένειας του Φιγιόν, προεξόφλησε ότι «τρεις και όχι δύο υπουργοί θα φύγουν από την κυβέρνηση», φωτογραφίζοντας και τον Μπαϊρού. Δυο μέρες μετά το δημοσίευμα, ο Μπαϊρού ανακοίνωσε την παραίτησή του από την κυβέρνηση και λίγα λεπτά μετά την ανακοίνωσή του τον ακολούθησε η Ντε Σαρνέζ. Ετσι, η πανηγυρική ανακοίνωση της νέας κυβέρνησης Μακρόν-Φιλίπ, που δε θα είναι υπηρεσιακή αλλά θα πάρει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, πιτσιλίστηκε με τη λάσπη της αποχώρησης τριών υπουργών, όλων από το κεντρώο MoDem.

Ο Μακρόν είχε ήδη αναγκαστεί να βγάλει από την κυβέρνηση και τον στενό του συνεργάτη και υπουργό Εδαφικής Συνοχής, Ρισάρ Φεράν (για να τον «σώσει» τον τοποθέτησε επικεφαλής της κοινοβουλευτικής ομάδας του LRM), που κατηγορείται ότι μοίραζε δημόσιες συμβάσεις σε «κολλητάρια» του. Οπως βλέπετε, η... «ηθικοποίηση της πολιτικής» δεν αφορά μόνο την καθυστερημένη «περιφέρεια» του αστικού κοινοβουλευτισμού, όπως την Ελλάδα, αλλά και την κοιτίδα του διαφωτισμού και της αστικής δημοκρατίας, τη Γαλλία.

Ενισχύονται οι φυγόκεντρες τάσεις στο Ιράκ

Το δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία του Ιρακινού Κουρδιστάν, μετά από πρόσφατη απόφαση του προέδρου του, Μασούντ Μπαρζανί, έχει ανάψει νέες φωτιές στην πολύπαθη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Ο Μπαρζανί, σε συνάντηση που είχε με τα πολιτικά κόμματα της κουρδικής ιρακινής επαρχίας (είναι πρόεδρος του Ιρακινού Κουρδιστάν από το 2005, σε αγαστή συνεργασία πάντοτε με τις αμερικάνικες κατοχικές δυνάμεις), ανακοίνωσε στις αρχές του μήνα ότι θα διεξαχθεί στις 25 Σεπτέμβρη δημοψήφισμα για την ανεξαρτησία του και την απόσχιση από το Ιράκ. Η απόφαση πάρθηκε ομόφωνα από μια πλειάδα πολιτικών κομμάτων του Ιρακινού Κουρδιστάν (Δημοκρατικό Κόμμα Κουρδιστάν, Πατριωτική Ενωση Κουρδιστάν, Ισλαμική Ενωση Κουρδιστάν, «Κ»Κ Κουρδιστάν, μέχρι και τα κόμματα των Τουρκμένων). Εντωμεταξύ, τα πολιτικά κόμματα θα πρέπει να εργαστούν για να ξαναλειτουργήσει το κοινοβούλιο που έχει μείνει ανενεργό μετά από τις έριδες που εδώ και καιρό έχουν αναπτυχθεί μεταξύ των κομμάτων.

Χρειάστηκε να περάσουν δώδεκα μέρες μετά την ανακοίνωση του Μπαρζανί για το δημοψήφισμα, για να τοποθετηθεί επίσημα στο θέμα το κόμμα του άλλου ισχυρού άντρα της επαρχίας (και προέδρου του Ιράκ από το 2005 μέχρι το 2014) Τζαλάλ Ταλαμπανί (Πατριωτική Ενωση Κουρδιστάν - PUK) και να πάρει θέση πάνω στο δημοψήφισμα, μετά από δύο πολύωρες συνεδριάσεις του ηγετικού του συμβουλίου. Το αποτέλεσμα ήταν να υποστηριχτεί το δημοψήφισμα υπό τον όρο να παρθεί απόφαση μέσα στο κοινοβούλιο. Συνεπώς, πρέπει πρώτα να ξαναλειτουργήσει το κοινοβούλιο και στη συνέχεια να γίνει το δημοψήφισμα. Πράγμα που δεν είναι σίγουρο ότι θα έχει επιτευχθεί μέχρι το Σεπτέμβρη.

Σύμφωνα με το κουρδικό πρακτορείο Rudaw (http://www.rudaw.net/english/kurdistan/160620173), ο Μπαρζανί είχε τον προηγούμενο μήνα συναντήσεις με αμερικάνους αξιωματούχους και τους είχε ενημερώσει για το θέμα. Γι' αυτό και ο διευθυντής της υπηρεσίας αντικατασκοπίας των ΗΠΑ, αντιστράτηγος Βίνσεντ Στιούαρτ, είχε δηλώσει σε επιτροπή της αμερικάνικης Γερουσίας, ότι η απάντηση στο ερώτημα περί ανεξαρτησίας του Ιρακινού Κουρδιστάν δεν είναι το «αν» αλλά το «πότε». Παρά ταύτα, ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Χίδερ Νόερτ, δήλωσε ότι εκτιμά τις «νόμιμες προσδοκίες» των Κούρδων, όμως ταυτόχρονα υποστηρίζει την ενότητα του ιρακινού κράτους. Γι' αυτό και οι Αμερικάνοι φαίνεται να συμβουλεύουν τους Κούρδους να αναβάλουν το δημοψήφισμα για μετά τις ιρακινές εκλογές που θα γίνουν του χρόνου τον Μάρτη.

Από την άλλη, σε συνάντηση του ανώτατου ηγέτη του Ιράν, Αγιατολάχ Χαμενεΐ, με τον πρωθυπουργό του Ιράκ, Χαϊντέρ Αλ Αμπάντι, ο πρώτος εξέφρασε την ανοιχτή αντίθεση της Τεχεράνης στο δημοψήφισμα ανεξαρτητοποίησης του Ιρακινού Κουρδιστάν.

Αρνητική ήταν και η Βρετανία, μέσω του υπουργού Εξωτερικών, Μπόρις Τζόνσον, ο οποίος υποστήριξε ότι ενδεχόμενη απόσχιση των Κούρδων του Ιράκ θα αδυνάτιζε τον πόλεμο κατά του ISIS.

Από τη μεριά μας, θα είμαστε πάντοτε από θέση αρχών υπέρ του δικαιώματος στην αυτοδιάθεση μέχρι κρατικού αποχωρισμού για κάθε εθνότητα, ακόμα κι αν γνωρίζουμε ότι αυτός ο αποχωρισμός δε θα σηματοδοτήσει καμία πραγματική ανεξαρτησία. Θα βοηθήσει όμως στο να ξεκαθαρίσει το έδαφος για να αναδειχτούν οι ταξικές αντιθέσεις, έναντι των εθνικών που δυστυχώς σήμερα φαίνεται να είναι οι κυρίαρχες. Αν το δικαίωμα στον κρατικό αποχωρισμό δε γίνει σεβαστό, τότε οι πιθανότητες η εργατική τάξη να απεγκλωβιστεί από τον εθνικισμό είναι ακόμα πιο μικρές.

Σ' αυτή τη φάση, με το Ιράκ πλήρως προσδεδεμένο στο αμερικάνικο άρμα, μια απόσχιση του ιρακινού Κουρδιστάν θα περιέπλεκε τα πράγματα για τους Αμερικάνους και τους συμμάχους τους, καθώς δε θα είχαν πρόβλημα μόνο με το Ιράκ αλλά και με την Τουρκία. Γι' αυτό, ακόμα κι αν γίνει το δημοψήφισμα τον Σεπτέμβρη (και δεν αναβληθεί, είτε από τις πιέσεις που θα ασκήσουν οι ιμπεριαλιστές είτε από την αδυναμία σύγκλησης της Βουλής), δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι το ιρακινό Κουρδιστάν θα ανεξαρτητοποιηθεί. Το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση είναι για τους ιμπεριαλιστές αποδεκτό μόνο αν εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους κι όχι από θέση αρχών. Γι' αυτούς η μόνη αρχή είναι το μέγιστο κέρδος. Από την άλλη, η φερόμενη ως ηγεσία των Κούρδων του Ιράκ έχει μεν πολιτικές βλέψεις να ισχυροποιήσει την εξουσία της, είναι όμως απόλυτα εξαρτημένη από τους Αμερικάνους και δύσκολα θα τολμήσει να κάνει κάτι που οι τελευταίοι δε θα το θέλουν.

Γόρδιος δεσμός η κρίση στο Κατάρ

Απομόνωση του Κατάρ μπορεί να κρατήσει χρόνια, προειδοποιεί ο υπουργός Εξωτερικών των Ενωμένων Αραβικών Εμιράτων. Δεν ήμασταν εμείς που υποστηρίξαμε την επίθεση της 11ης Σεπτέμβρη στους Δίδυμους Πύργους αλλά τα Εμιράτα απαντά το Κατάρ! Τα αίματα έχουν ανάψει για τα καλά και η κρίση έχει μετατραπεί σε γόρδιο δεσμό που κανείς δεν ξέρει ποιος και πότε θα αποφασίσει να τον κόψει.

Ο εκπρόσωπος του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Χίδερ Νόερτ, καταφέρθηκε τη Δευτέρα για πρώτη φορά ενάντια στους Σαουδάραβες, κατηγορώντας τους ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν παρουσιάσει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι το Κατάρ στηρίζει τους «τρομοκράτες», και υποστήριξε ότι οι σχέσεις των ΗΠΑ με το Κατάρ δεν έχουν αλλάξει, παρά τη διπλωματική κρίση που έχει ξεσπάσει.

Οι αντιθέσεις των αστικών τάξεων της περιοχής (η Σαουδική Αραβία με τους συμμάχους της από τη μια πλευρά, το Κατάρ με την Τουρκία και το Ιράν από την άλλη) μαίνονται και ίσως να μαίνονται για καιρό ακόμα, βάζοντας προβλήματα στην αμερικάνικη πολιτική στη Μέση Ανατολή. Το σημαντικότερο είναι ότι αποτελούν μόνιμη πηγή πολεμικών κινδύνων σε μία περιοχή που η αμερικάνικη και η ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα (είτε δυτική, είτε ρωσική) την έχει μετατρέψει σε πεδίο μόνιμων συγκρούσεων και σκληρών αντιθέσεων. Οι ιμπεριαλιστές θα πουν τον τελευταίο λόγο, όμως -όπως συχνά έχει συμβεί στην Ιστορία- μέχρι να ειπωθεί ο τελευταίος λόγος μπορεί να χυθεί άφθονο λαϊκό αίμα.

Στο σκοτάδι η Γάζα

Το Ισραήλ προχώρησε τη Δευτέρα 19 Ιούνη σε 40% μείωση της παροχής ηλεκτρικής ενέργειας στη Γάζα, με βάση απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας της κυβέρνησης Νετανιάχου. Η απόφαση για μείωση της παροχής από τους σιωνιστές ήρθε κατόπιν αιτήματος της Παλαιστινιακής Αρχής, η οποία δήλωσε ότι παύει από τώρα και στο εξής να πληρώνει στους σιωνιστές το σύνολο του κόστους για την ηλεκτροδότηση της Γάζας, καλώντας τους να περιορίσουν την παροχή. Παράλληλα, εκπρόσωπός της δήλωσε ότι τελική διευθέτηση τέτοιου είδους ζητημάτων δεν μπορεί να υπάρξει αν πρώτα δεν προχωρήσει η διαδικασία πολιτικής συμφιλίωσης μεταξύ Χαμάς και Φατάχ.

Λαμβάνοντας υπόψη την υπονόμευση από την ΠΑ οποιασδήποτε ουσιαστικής διαδικασίας προς αυτή την κατεύθυνση, τις συλλήψεις εκατοντάδων μελών και στελεχών όλων των παλαιστινιακών οργανώσεων, αλλά και το ποια ήταν η στάση του Αμπάς απέναντι στο αποτέλεσμα των εθνικών εκλογών του 2006, μπορεί κανείς εύκολα να καταλάβει τις στοχεύσεις του Αμπάς και της κλίκας του που δεν είναι άλλες από την υπονόμευση της κυβέρνησης της Χαμάς στη Γάζα και συνολικά της Αντίστασης.

Από τον περασμένο Απρίλη, η ηλεκτροδότηση των νοικοκυριών και των υποδομών της Λωρίδας της Γάζας δεν ξεπερνούσε τις τέσσερις ώρες καθημερινά, λόγω της παύσης λειτουργίας του εργοστασίου ηλεκτροπαραγωγής κοντά

στη Χαν Γιούνις στην κεντρική περιοχή της Λωρίδας. Από την περασμένη Δευτέρα, οι ώρες μειώθηκαν ακόμα περισσότερο, φτάνοντας τις δυο με τρεις καθημερινά, σύμφωνα με δημοσίευμα της ισραηλινής εφημερίδας Jerusalem Post.

Ο υπουργός Υγείας της κυβέρνησης της Γάζας με ανακοίνωσή του δήλωσε ότι το υπουργείο πασχίζει να τροφοδοτήσει με πετρέλαιο τις γεννήτριες των νοσοκομείων της περιοχής, προκειμένου να αποφευχθούν τα γενικά μπλακάουτ στις μονάδες νοσηλείας. Ο επικεφαλής του τμήματος ραδιολογίας των δημόσιων νοσοκομείων στη Γάζα προειδοποίησε ότι οι επαναλαμβανόμενες διακοπές προκαλούν μεγάλες βλάβες στα διαγνωστικά μηχανήματα αυτών των τμημάτων, που κινδυνεύουν να καταστραφούν ολοκληρωτικά. Η καταστροφή αυτού του είδους των μηχανημάτων, που περιλαμβάνουν αξονικούς τομογράφους, ακτινολογικά και άλλα διαγνωστικά μηχανήματα, θα προκαλούσε την ολοκληρωτική κατάρρευση του συστήματος υγείας της Γάζας, καταδικάζοντας χιλιάδες ανθρώπους καθημερινά σε αργό και βασανιστικό θάνατο.

Την Τρίτη 20 Ιούνη, το αιγυπτιακό καθεστώς ξεκίνησε να τροφοδοτεί τη Γάζα με πετρέλαιο, προκειμένου να λειτουργήσει ξανά το μοναδικό εργοστάσιο ηλεκτροπαραγωγής της, που είχε σταματήσει να λειτουργεί τον περασμένο Απρίλη. Ο λόγος που σταμάτησε να λειτουργεί ήταν η άρνηση της κυβέρνησης της Γάζας να αγοράσει πετρέλαιο, αφού η τιμή του διπλασιάστηκε λόγω της επιβολής πρόσθετου φόρου από την Παλαιστινιακή Αρχή, σε συνδυασμό με την εξάντληση των ποσοτήτων που είχαν χορηγήσει στη Γάζα το Κατάρ και η Τουρκία πριν από μερικούς μήνες.

Πριν από λίγο καιρό, το καθεστώς Σίσι είχε ζητήσει τη συνεργασία της Χαμάς σε θέματα «αντιτρομοκρατίας», με αντάλλαγμα την παροχή πετρελαίου ή ηλεκτρικής ενέργειας μέσω του υπάρχοντος δικτύου μεταξύ Γάζας και Αιγύπτου. Είναι παρολαυτά άγνωστο αν ο Σίσι πήρε κάποιου είδους αντάλλαγμα από την Χαμάς για την πρόσφατη μεταφορά πετρελαίου προς τη Γάζα με βυτιοφόρα από το πέρασμα της Ράφα.

Σύμφωνα με την ισραηλινή ΜΚΟ Gisha, λόγω των συνεχών διακοπών, ολόκληρες πτέρυγες νοσοκομείων έχουν κλείσει, ενώ σταθμοί άντλησης και μεταφοράς νερού έχουν σταματήσει, με αποτέλεσμα τις πολύωρες διακοπές υδροδότησης, αλλά και την αδυναμία του αποχετευτικού δικτύου να απομακρύνει τα λύματα. Εκπρόσωπος της UNRWA δήλωσε ότι η ποσότητα του νερού ανά κάτοικο στη Γάζα έχει μειωθεί σε 40 λίτρα τη μέρα, ενώ σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας αυτή πρέπει να είναι κατ' ελάχιστο 100 λίτρα. Ο συγκεκριμένος δείκτης δεν αναφέρεται στην ατομική κατανάλωση, αλλά στη συνολική τροφοδοσία μιας περιοχής με νερό. Η τροφοδοσία με νερό της Γάζας αυτή τη στιγμή είναι λιγότερη από τη μισή, σύμφωνα με τα ελάχιστα όρια, όπως ορίζονται από διεθνείς διακηρύξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Ταυτόχρονα, η περιορισμένη ηλεκτροδότηση της Γάζας έχει σαν αποτέλεσμα την απόρριψη 100.000 κυβικών μέτρων ανεπεξέργαστων ή ημικατεργασμένων λυμάτων ανά μέρα στη θάλασσα, αφού οι μονάδες επεξεργασίας υπολειτουργούν.

Ο ΟΗΕ έχει προειδοποιήσει ότι η συνέχιση και η ένταση του αποκλεισμού της Γάζας από τους σιωνιστές θα καταστήσει την περιοχή ακατοίκητη μέχρι το 2020. Οι διακοπές ηλεκτροδότησης είναι άλλο ένα βήμα των σιωνιστών προς αυτή την κατεύθυνση.

Αλλα μέτρα κι άλλα σταθμά

«Θέλω να σκοτώσω Μουσουλμάνους». Αυτά ήταν τα λόγια του 47χρονου άνδρα που έπεσε με το βαν του σε μουσουλμάνους που έβγαιναν από τζαμί στο πάρκο του Φίνσμπουρι στο Βόρειο Λονδίνο, την ώρα που βοηθούσαν κάποιον που είχε λιποθυμήσει. Ο 47χρονος άντρας, πατέρας τεσσάρων παιδιών, γνωστός για τη ρατσιστική του συμπεριφορά, κατόρθωσε να ξεφύγει σκοτώνοντας έναν και τραυματίζοντας 11 άτομα. Συνελήφθη μετά από καταγγελία άντρα που τον είδε μεθυσμένο μερικές ώρες μετά, δίπλα στο παρκαρισμένο βανάκι.

Μπορεί η βρετανική αστυνομία να ανέφερε, σύμφωνα με τον βρετανικό Τύπο, ότι το χτύπημα λογαριάζεται σαν «τρομοκρατικό», όμως η Μέι μίλησε για «τραγικό γεγονός», ενώ ο Κόρμπιν εμφανίστηκε «σοκαρισμένος». Ωστόσο, έξι μέρες μετά από την επίθεση στη Γέφυρα του Λονδίνου, οι επιθέσεις σε Μουσουλμάνους είχαν πληθύνει επικίνδυνα με 120 περιστατικά μέσα σε μία βδομάδα (έναντι 36 που ήταν πριν από τις επιθέσεις).

Το περιστατικό καταγράφηκε σαν ένα... συνηθισμένο συμβάν. Καμία σχέση με το ντόρο που έγινε με τις υπόλοιπες επιθέσεις, κι ας ήταν το ίδιο αποτρόπαια με τις άλλες. Η ζωή των μουσουλμάνων δεν αξίζει το ίδιο με των λευκών ευρωπαίων πολιτών.

Ιμπεριαλιστικά καθάρματα

Προς τι η χλαπαταγή από τη δήλωση του ολλανδού φασίστα Γκέερτ Βίλντερς, αρχηγού του «Κόμματος για την Ελευθερία», ότι οι Ελληνες ξοδεύουν όλα τα χρήματά τους «σε σουβλάκι και ούζο» και εν συνεχεία ζητούν δανεικά από τους Ευρωπαίους; Τα ίδια δεν είχε πει πριν από λίγο καιρό ο... σοσιαλιστής Ντεϊσελμπλούμ; Εκείνος είχε μιλήσει για «γυναίκες και ποτά», ο Βίλντερς για «σουβλάκι και ούζο». Συμπλήρωσαν έτσι όλη τη γκάμα των ιμπεριαλιστικών-ρατσιστικών στερεοτύπων με τα οποία τρέφουν την «κοινή γνώμη».

Οχι μόνο στην Ολλανδία, αλλά σε όλες σχεδόν τις ιμπεριαλιστικές χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης. Μήπως όταν ο Γιούνκερ, ως πρωθυπουργός του Λουξεμβούργου και πρόεδρος του Eurogroup τότε, έλεγε το αισχρό «the game is over» (το παιχνίδι τελείωσε), το ίδιο δεν εννοούσε; Μήπως όταν ακόμα και οι «δικοί μας» αστοί πολιτικοί λένε ότι «καταναλώνουμε περισσότερα απ' όσα παράγουμε», το ίδιο δεν εννοούν; Οι φασίστες απλά λένε το ίδιο πράγμα με χυδαίο και προκλητικό τρόπο. Και οι «δημοκράτες» αστοί πολιτικοί χρησιμοποιούν τη χυδαιότητα του φασιστικού λόγου για να κρύψουν πίσω απ' αυτήν την επιθετικότητα της δικής τους πολιτικής.

Ελαφρά κινητικότητα στην αμερικάνικη πολιτική σκηνή

Η εκλογή του Τραμπ ως προέδρου των ΗΠΑ, αφού πρώτα νίκησε τα γκεσέμια του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος στην κούρσα για το χρίσμα και μετά την Κλίντον στη μάχη για τους εκλέκτορες, δημιούργησε νέα δεδομένα στην αμερικάνικη πολιτική σκηνή, η οποία αναγκαστικά μπήκε σε κίνηση. Ελαφρά, βέβαια, όπως συνήθως συμβαίνει στην αμερικάνικη πολιτική παράδοση, διακριτή όμως.

Οι Ρεπουμπλικανοί έχουν αποδεχτεί τον Τραμπ, ο οποίος σιγά-σιγά «μαθαίνει» το ρόλο του και «ευθυγραμμίζεται» με τις απαιτήσεις των βαρόνων και των λομπιστών του κόμματος. Σε βαθμό που να έχει αρχίσει να αλλάζει και στελέχη του προσωπικού που τοποθέτησε δίπλα του στο Λευκό Οίκο. Βέβαια, εξακολουθεί να έχει την κόρη του και το γαμπρό του σε ρόλους υψηλόβαθμων συμβούλων, όμως και οι Ρεπουμπλικανοί έχουν αρχίσει να συνηθίζουν στην ιδέα ότι ο Τραμπ «είναι διαφορετικός» από όσους κατείχαν το αξίωμα του προέδρου στο παρελθόν.

Οι Δημοκρατικοί δεν έχουν βρει ακόμα τον επόμενο υποψήφιό τους κι αυτό επιτρέπει σε ορισμένους να παίζουν ακόμα και με «καμένα χαρτιά», όπως ο Μπέρνι Σάντερς, που ήταν το αουτσάιντερ στην κούρσα, αλλά έχασε στο νήμα από την Κλίντον, παίρνοντας το 45% των ψήφων των μελών του κόμματος. Ομως, ο γερουσιαστής του Βερμόντ θα έχει ογδονταρίσει στις επόμενες προεδρικές εκλογές κι αυτό είναι αποτρεπτικό για να ποντάρει πάνω του το Δημοκρατικό Κόμμα. Τα στελέχη της καμπάνιας του, όμως, προσπαθούν να εκμεταλλευτούν αυτό που έχτισαν, προσπαθούν να φτιάξουν «ένα κόμμα μέσα στο κόμμα», όπως αναφέρουν τα αμερικανικά ΜΜΕ, ώστε να χρησιμοποιήσουν τη δύναμη που θα συγκεντρώσουν υπέρ ενός άλλου υποψήφιου, που θα ξεχωρίσει στο μεταξύ.

Συνηθισμένα πράγματα για την πολιτική εξουσίας σε μια ιμπεριαλιστική μητρόπολη, η οποία παραδοσιακά διαχωρίζει την άσκηση της εξωτερικής της πολιτικής (που έχει παγκόσμιο χαρακτήρα) με τις μικροκινήσεις στην εσωτερική πολιτική σκακιέρα. Η ταχύτητα με την οποία διορθώθηκαν κάποιες γκάφες του Τραμπ (π.χ. η στήριξη της απομόνωσης του Κατάρ) δείχνει ποιο είναι το κύριο σε μια ιμπεριαλιστική πολιτική.

Το Ισραήλ στηρίζει ομάδες αντικαθεστωτικών στη Συρία

Σύμφωνα με δημοσίευμα της αμερικάνικης εφημερίδας Wall Street Journal, τη Δευτέρα 19 Ιούνη, το Ισραήλ εδώ και καιρό παρέχει ιατρική υποστήριξη, οπλισμό και χρήματα σε ομάδες σουνιτών αντικαθεστωτικών μαχητών που δρουν στο συριακό τμήμα των υψιπέδων του Γκολάν. Ο ισραηλινός στρατός διατηρεί τακτική επαφή μ' αυτές τις ομάδες και τις ενισχύει προκειμένου να δημιουργήσει μια ουδέτερη ζώνη κατά μήκος των συνόρων του στην περιοχή, καθαρή από το Ισλαμικό Κράτος ή συμμάχους του Ιράν όπως η Χεζμπολά.

Η συμμαχία αυτή φαίνεται να ξεκίνησε το 2013, όταν υπουργός Αμυνας ήταν ο Μοσέ Γιαλόν, και έκτοτε όχι μόνο παραμένει αδιατάρακτη αλλά και ενισχύεται. Ο ισραηλινός στρατός συγκρότησε ειδική μονάδα με μοναδική αρμοδιότητα να διαχειρίζεται και να επιβλέπει αυτή τη συμμαχία, που αυτή τη στιγμή -εκτός από τον ισραηλινό στρατό- περιλαμβάνει τέσσερις ομάδες αντικαθεστωτικών. Σύμφωνα με στοιχεία της WSJ, οι «Ιππότες του Ισλάμ», μια από τις ομάδες που συνεργάζονται με τους σιωνιστές, παίρνουν κάθε μήνα περίπου 5.000 δολάρια σαν οικονομική ενίσχυση, εκτός από τον οπλισμό και τις ιατρικές υπηρεσίες που τους παρέχει ο ισραηλινός στρατός.

Το Ισραήλ συμμετέχει όλο και πιο ενεργά στον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας, θέλοντας να επηρεάσει προς όφελός του τη μελλοντική κατάσταση που θα διαμορφωθεί στα βόρεια σύνορά του.

Μαχαιριές Κίσιντζερ κατά Τραμπ

Το βράδυ της περασμένης Τετάρτης, σε μια λαμπρή τελετή στις όχθες της βερολινέζικης λίμνης Βανζέε, ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε παρέλαβε από τα χέρια του Χένρι Κίσιντζερ (δε χρειάζεται συστάσεις), παρουσία και του πρώην υπουργού Οικονομικών των ΗΠΑ, Λάρι Σάμερς, το βραβείο της Αμερικάνικης Ακαδημίας για την ενδυνάμωση του διατλαντικού διαλόγου. Στην ομιλία αποδοχής του βραβείου, που έκανε ο Σόιμπλε, πλαισιωμένος από τους Κίσιντζερ και Σάμερς και καταχειροκροτούμενος από τους εκλεκτούς καλεσμένους, τη γερμανική μπουρζουαζία, έδωσε έμφαση στη σημασία του... ανθρωπισμού και περιέγραψε το... όραμά του για τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις: «Η καλύτερη συμφωνία για μια χώρα είναι αυτή από την οποία κερδίζουν και οι άλλες χώρες».

Δεν πρόκειται, βέβαια, να δώσουμε καμιά σημασία στις παπάρες που κάθε ιμπεριαλιστής πολιτικός λέει όταν τον βραβεύουν σε μια φιέστα που είναι «όλη δική του». Η είδηση βρίσκεται σ' αυτό καθαυτό το γεγονός της βράβευσης του Σόιμπλε από την Αμερικάνικη Ακαδημία και στον άνθρωπο που επιλέχτηκε και δέχτηκε να κάνει τη βράβευση. Εμβληματικό πρόσωπο για τους Ρεπουμπλικανούς ο Κίσιντζερ, είχε διαβεί πριν από μερικές μέρες την πύλη του Λευκού Οίκου για να συναντηθεί με τον Τραμπ στο Οβάλ Γραφείο. Τραβήχτηκαν και οι σχετικές φωτογραφίες, με τον Τραμπ να προσπαθεί να αντλήσει κύρος από τη γριά αλεπού της αμερικάνικης διπλωματίας.

Περνώντας τον Ατλαντικό για να βραβεύσει τον Σόιμπλε, ο Κίσιντζερ (που ποτέ δεν είναι μόνος, αλλά εκπροσωπεί ευρύτερα συμφέροντα στις ΗΠΑ) έστειλε στον Τραμπ το μήνυμα να κόψει τη σκληρή ρητορική απέναντι στη Γερμανία και να μη δοκιμάσει να ξεπεράσει τα... παραδοσιακά όρια, γιατί θα βρει απέναντί του τον αμερικάνικο καπιταλισμό.

στο ψαχνό

Γκεμπελίστικοι μύθοι

Ενα από τα αγκωνάρια της γκεμπελίστικης προπαγάνδας των Τσιπραίων, λίγο πριν υπογράψουν το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, ήταν πως αν δεν υπάρξουν τα μέτρα για το χρέος, δεν πρόκειται να εφαρμοστούν τα μέτρα που προ-νομοθέτησαν για το 2019 και το 2020, στο πλαίσιο του τέταρτου Μνημόνιου (Ν. 4472/19.5.2017).

Το είπε «με γεμάτο το στόμα» ο Τσίπρας σε τηλεοπτική συνέντευξή του και στη συνέχεια το έκαναν σημαία τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, με προεξάρχοντες τον Τζανακόπουλο και τον Παππά.

Ο Τσακαλώτος, βέβαια, ποτέ δεν το επανέλαβε έτσι. Εξέφραζε απλώς μια... απορία. Ελεγε, για παράδειγμα, σε πρόσφατη συνέντευξή του στην ηλεκτρονική έκδοση της γερμανικής Handelsblatt: *«Θα ήταν ομολογουμένως κάπως παράξενο να υπάρχει ένα συνολικό πακέτο μεταρρυθμίσεων με το οποίο έχει συμφωνήσει το ΔΝΤ και την ίδια στιγμή το τελευταίο να αρνείται να συμμετάσχει σε αυτό καθαυτό το πρόγραμμα».*

Το ζήτημα έχει πλέον τελειώσει. Το ΔΝΤ δε συμμετέχει «σε αυτό καθαυτό το πρόγραμμα», αλλά παραμένει με ένα καθεστώς «Standby Arrangement», όπως είπε η Λαγκάρντ (σε ελεύθερη απόδοση: βλέποντας και κάνοντας), για να διευκολύνει τον Σόιμπλε στους σχεδιασμούς του: και στο εσωτερικό της Γερμανίας (δεν ήθελε να πάει σε μια συζήτηση στην Ολομέλεια της γερμανικής Βουλής με αίτημα τροποποίησης του ελληνικού «προγράμματος», λόγω αποχώρησης του ΔΝΤ, αλλά να περάσει το κλείσιμο της αξιολόγησης από την Επιτροπή Προϋπολογισμού, όπως και έκανε) και στην προοπτική της τελικής διαπραγμάτευσης του 2018 (τότε, με εργαλείο τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους θα φιξαριστούν οι λεπτομέρειες του πέμπτου Μνημόνιου).

Τα μέτρα του 2019-2020, όμως, παραμένουν όχι ως μέτρα που τα ζήτησε το ΔΝΤ και που δε θα εφαρμοστούν, αν το ΔΝΤ δεν μπει στο «πρόγραμμα» με λεφτά, όπως έλεγε η προπαγάνδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά ως μέτρα του Eurogroup, συμφωνημένα και από την ελληνική κυβέρνηση. Το ανακοινωθέν του Eurogroup δεν αφήνει καμιά αμφιβολία περί αυτού: *«Το Eurogroup καλωσορίζει επίσης την υιοθέτηση από το ελληνικό κοινοβούλιο των συμφωνηθέντων προαπαιτούμενων για τη δεύτερη αξιολόγηση, ιδιαίτερα του φιλόδοξου δημοσιονομικού πακέτου μετά το πρόγραμμα, που αποτελείται από μια μεταρρύθμιση στο φόρο εισοδήματος που διευρύνει τη φορολογική βάση και από μια συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση. Από κοινού, οι δύο αυτές παρεμβάσεις εξοικονομούν ποσό ίσο με 2% του ΑΕΠ που θα υποστηρίξει την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων μετά το 2018».*

Τελειώσαμε, λοιπόν, και μ' αυτό το μύθο της συριζανελίτικης προπαγάνδας: τα μέτρα του τέταρτου Μνημόνιου για το 2019-20 δεν είναι υπό την αίρεση της παραμονής του ΔΝΤ. Είναι μέτρα υποχρεωτικής εφαρμογής. Η μόνη αίρεση που υπάρχει είναι αν θα εφαρμοστεί το πετσόκομμα του αφορολόγητου το 2019 (αντί του 2020) και αν και σε ποια έκταση θα εφαρμοστούν τα περιβόητα «αντίμετρα». Κι αυτή η αίρεση δε βρίσκεται στη δικαιοδοσία της ελληνικής κυβέρνησης, αλλά στη δικαιοδοσία των «θεσμών», της τρόικας. Αν η τρόικα (το ΔΝΤ, για να συνεννοούμαστε) κρίνει ότι «τα νούμερα δε βγαίνουν», τότε το πετσόκομμα του αφορολόγητου θα γίνει ένα χρόνο νωρίτερα και τα «αντίμετρα» θα καταργηθούν ή θα πετσοκοπούν.

Ενόψει των παραπάνω, ουδείς πρέπει να τρέφει αμφιβολίες για το πέμπτο Μνημόνιο, το 2018.

Χέρια από τα οποία στάζει το αίμα των παιδιών της Παλαιστίνης...

ΚΟΝΤΡΕΣ

Της σφαλιάρας

Τι είναι ο Κλάους Ρέγκλινγκ; Ο γενικός διευθυντής του EFSF/ESM. Ενας τεχνοκράτης, ένας μάνατζερ, προϊστάμενος του οποίου είναι και ο Τσακαλώτος, αφού το ΔΣ του ευρωπαϊκού αυτού μηχανισμού αποτελείται από τους υπουργούς Οικονομικών. Ναι, αλλά ο Ρέγκλινγκ είναι επιλογή της Γερμανίας, που λόγω καπιταλιστικού μεγέθους έχει βάλει και τα περισσότερα λεφτά στο Ταμείο. Οταν μιλάει, λοιπόν, μιλάει με τις πλάτες του Σόιμπλε. Γι' αυτό δεν έχει κανένα πρόβλημα να παρέμβει στα εσωτερικά μιας κυβέρνησης (που υποτίθεται ότι είναι προϊστάμενός του) και να χωρίζει τους υπουργούς σε καλούς και κακούς, υποκαθιστώντας τον πρωθυπουργό αυτής της κυβέρνησης.

«Δουλεύουμε πολύ καλά με τον υπουργό Οικονομικών Ευκλείδη Τσακαλώτο, κάποιοι άλλοι υπουργοί της κυβέρνησης, όμως, ορισμένες φορές αμφισβητούν μέτρα τα οποία έχουν συμφωνηθεί, συγκεκριμένες αποκρατικοποιήσεις, και αυτό στέλνει ένα μήνυμα στις αγορές και ευρύτερα στο ευρωπαϊκό κοινό» δήλωσε ο γερμανός τεχνοκράτης, από τη συχνότητα της ελληνικής κρατικής τηλεόρασης. Πώς αντέδρασε η κυβέρνηση; Μια κυβέρνηση της σφαλιάρας σ' αυτές τις περιπτώσεις κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

Δεν νομίζουμε πως ο Τσίπρας θα τρέξει να διώξει τον Σκουρλέτη ή τον Σπίρτζη, επειδή ο Ρέγκλινγκ τους βρίσκει... αντιδραστικούς. Το καμπανάκι χτυπάει, όμως, και στο εσωτερικό της κυβέρνησης θα πολλαπλασιαστούν οι πιέσεις για να «μαζευτούν» όλοι. Αλλωστε, κανένας απ' αυτούς τους υπουργούς δε σαμποτάρισε κάποια ιδιωτικοποίηση. Καμιά κουβέντα λένε σε συνεντεύξεις τους, δημιουργώντας απόθεμα σε ψηφαλάκια και σταυρουδάκια για μελλοντική εκλογική χρήση.

Πόντιος Πιλάτος

«Δεν μπορεί να γίνει δικανική **ή κοινοβουλευτική συζήτηση** του θέματος – γιατί έχει προκύψει από μία είδηση που αφορά σε παρανόμως κτηθέντα αποδεικτικά μέσα (...) Επομένως δεν νομίζω ότι μπορούμε να συζητήσουμε το θέμα». Αυτή ήταν η τοποθέτηση του πρώην υπουργού Δικαιοσύνης και καθηγητή του Ποινικού Δικαίου, Νίκου Παρασκευόπουλου, στις φωνές της αντιπολίτευσης για κάτι «κασέτες» που κυκλοφόρησαν και φέρουν αξιωματικό του Λιμενικού να προσπαθεί να πείσει ισοβίτη, καταδικασμένο για την υπόθεση του «Noor 1», να «δώσει» τον Μαρινάκη ως χρηματοδότη του φορτίου της ηρωίνης, με αντάλλαγμα την ελευθερία του, εμπλέκοντας στο «ντιλ» τον Καμμένο, τον Μελισσανίδη, τον Κοντονή και μια εισαγγελέα.

Ο κύριος καθηγητής έμπλεξε τη Βουλή με τη δικαστική αίθουσα. Σε μια δικαστική αίθουσα, ελέγχεται η νομιμότητα των αποδεικτικών μέσων. Στη Βουλή, όμως, γίνεται πολιτική συζήτηση. Η επίκληση δικονομικών κανόνων για την αποφυγή μιας πολιτικής συζήτησης υποβιβάζει τον Ν. Παρασκευόπουλο σε επαρχιώτη δικολάβο. Και πολιτικά αποκαλύπτει πως οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προσπαθούν να αποφύγουν τη συζήτηση, γιατί είτε ως κυβέρνηση είτε κάποιοι από την κυβέρνηση, έχουν τη φωλιά τους λερωμένη.

ΥΓ. Ο Ν. Παρασκευόπουλος ατύχησε και ως νομικός. Πρώτον γιατί γνωρίζει πως η κρίση για το αν πρόκειται για παράνομα αποδεικτικά μέσα ανήκει στο δικαστήριο και σε κανέναν άλλο. Εκτός αν ο ίδιος μίλησε ως... συνήγορος υπεράσπισης του Καμμένου, του Κοντονή, του Μελισσανίδη, της Τζίβα και όσων άλλων εμπλέκονται στις υποκλαπείσες τηλεφωνικές συνομιλίες. Δεύτερον γιατί γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα ότι επιτρέπεται η χρήση υποκλαπέντος τηλεφωνικού υλικού, αν αφορά διαφθορά κρατικών αξιωματούχων. Επί υπουργίας του ψηφίστηκε η σχετική ρύθμιση.

Τι είδους κολπάκια;

«Κολπάκια Καλογρίτσα» ήταν ο τίτλος σχολίου της εφημερίδας Documento του Κ. Βαξεβάνη. Το σχόλιο κατηγορεί την οικογένεια Καλογρίτσα ότι επιχείρησε να κατοχυρώσει στη Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας του Καταναλωτή «δέκα τίτλους που παραπέμπουν ευθέως στο Documento» (διάφορους συνδυασμούς των λέξεων «αποκαλυπτικό», «αποκλειστικό», «αληθινό» και «Documento», στον ενικό και τον πληθυντικό), όμως πήρε απόρριψη για όλους, γιατί «τον τίτλο της εφημερίδας Documento έχει κατοχυρώσει ο Κώστας Βαξεβάνης».

Τα συνεταιράκια χώ-

Κυνισμός

«Εχουμε εγκρίνει τόσες πολλές μεταρρυθμίσεις, μόλις πρόσφατα μια μείωση συντάξεων κατά 25%»! Η δήλωση έγινε από τον υπουργό Οικονομίας, Δημήτρη Παπαδημητρίου, στη γερμανική «Ντι Βελτ» και μάλλον δε χρειάζεται ανάλυση για να γίνει κατανοητή. Ευρισκόμενος στην πρωτεύουσα της ηγέτριας ιμπεριαλιστικής δύναμης της ΕΕ, ο αμερικανοτραφής υπουργός της συγκυβέρνησης των Τσιπροκαμμένων καμαρώνει για τα αντιλαϊκά μέτρα που πήρε η κυβέρνησή του, για να υποστηρίξει την άποψη ότι κακώς αυτή η κυβέρνηση κατηγορείται για... λαϊκισμό και... αντιμεταρρυθμιστικό πνεύμα.

Μας δίνει και τον ορισμό της μεταρρύθμισης ο Παπαδημητρίου: όταν διαβάζετε και ακούτε για μεταρρυθμίσεις (ιδιαίτερα αγαπημένη λέξη και του Τσίπρα), να ξέρετε πως πρόκειται για αντιλαϊκά μέτρα. Η αστική τάξη έχει εδώ και χρόνια μεταστρέψει το νόημα μιας λέξης που από τις αρχές του 20ού αιώνα είχε γίνει σημαία στα χέρια της αστικοποιημένης σοσιαλδημοκρατίας. Τότε, μεταρρύθμιση σήμαινε αλλαγή προς όφελος της εργατικής τάξης, μικροβελτίωση της θέσης της στο καπιταλιστικό σύστημα, με στόχο να ανακοπεί το ρεύμα στράτευσης στο επαναστατικό κομμουνιστικό κίνημα. Πλέον, μεταρρύθμιση σημαίνει αφαίρεση αυτών των μικροκατακτήσεων που με αγώνες πολλών δεκαετιών κατάφερε να κερδίσει η εργατική τάξη.

ρισαν και... ψιλοσφάζονται, όπως γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ο Καλογρίτσας προφανώς θέλει να βγάλει εφημερίδα (ή ιστοσελίδα) με τίτλο που να παραπέμπει στο Documento. Κι ο Βαξεβάνης τον μπλοκάρισε, γιατί πρόλαβε και κατοχύρωσε τον τίτλο προσωπικά. Εμείς άλλη απορία έχουμε, όμως. Το αρχικό σχήμα το καταλαβαίναμε: ο καπιταλιστής Καλογρίτσας έβαλε τα λεφτά και ο δημοσιογράφος Βαξεβάνης ανέλαβε να «τρέξει» το εκδοτικό σχέδιο. Τώρα που ο Καλογρίτσας έφυγε από το σχήμα, με τι λεφτά κινείται η εφημερίδα; Οχι, πάντως, με τα λεφτά από τις πωλήσεις, που κινούνται σε επίπεδα... πολικών θερμοκρασιών (κάπου μεταξύ 13.000 και 16.000 φύλλων).

Βουρ στον πατσά

«Αν δεν απατώμαι, είναι η τρίτη κατά σειρά ήττα των "συνεννοησάκηδων", μετά την αποδοκιμασία τους στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015, και στις εσωκομματικές εκλογές της ΝΔ που ακολούθησαν. Και αποδεικνύονται πάλι οι μεγάλοι ηττημένοι των εξελίξεων, μαζί με την κυβέρνηση». Ο Πρετεντέρης ξιφουλκεί από τις στήλες του «Βήματος» ενάντια σ' αυτούς που αποκαλεί «συνεννοησάκηδες» της ΝΔ, δηλαδή τους Καραμανλικούς και τον Μεϊμαράκη. Και προωθεί τη γραμμή Κούλη: «κάτω η κυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ».

Δύσκολο να προωθεί τόσο φανατικά αυτή τη γραμμή, χωρίς προηγούμενη συνεννόηση με τον Μαρινάκη, που μπορεί να μην ανέλαβε ακόμα τυπικά τον ΔΟΛ, όμως είναι σίγουρο πως δεν έχει αφήσει το «μαγαζί» που μόλις αγόρασε στον... αυτόματο πιλότο του κάθε Πρετεντέρη. Υπό το φως αυτής της πραγματικότητας (δηλαδή της μετατροπής του ΔΟΛ σε ανοιχτό στήριγμα της ΝΔ, και όχι του «Κέντρου» ή της «Κεντροαριστεράς», όπως υποτίθεται ότι ήταν παραδοσιακά), μπορούν να ερμηνευτούν και κινήσεις όπως η ανάμιξη του Καμμένου σε μια αναμόχλευση της περιβόητης υπόθεσης του «Noore 1» σε τρόπο ώστε να εκτεθεί ο Μαρινάκης (περισσότερα γι' αυτό θα διαβάσετε σε άλλες στήλες).

«Συνεννοησάκηδες»

Εκτός από τους «συνεννοησάκηδες» που εννοεί ο Πρετεντέρης, υπάρχουν κι εκείνοι που δεν κρύβονται. Ο Μίχαλος του ΕΒΕΑ, για παράδειγμα, έγραψε ολόκληρο άρθρο στην «Καθημερινή», χωρίς ίχνος κριτικής για το αποτέλεσμα της «διαπραγμάτευσης» με τους δανειστές, που ολοκλήρωσε η κυβέρνηση. Λίγο ακόμα και θα έγραφε ανοιχτό έπαινο προς την κυβέρνηση, αλλά... συγκρατήθηκε και περιορίστηκε σ' αυτό: *«Τα χρόνια που πέρασαν ήταν πολύ δύσκολα για τη χώρα μας. Και τώρα βρισκόμαστε για μία ακόμη φορά σε σημείο καμπής. Από τις αποφάσεις και τις εξελίξεις των επόμενων μηνών θα κριθεί εν πολλοίς η δυνατότητα της χώρας να γυρίσει σελίδα. Θα κριθεί το μέλλον της ελληνικής οικονομίας. Θα κριθεί η προσπάθεια που έγινε με κόπο και θυσίες από τον ελληνικό λαό».*

Και ο Κορκίδης της ΕΣΕΕ έκανε δική του χωριστή δήλωση σε εντελώς διαφορετικό μήκος κύματος από την επίσημη θέση της ΝΔ. Γι' αυτόν, η συμφωνία στο Eurogroup έγινε «προς ανακούφιση όλων» και μ' αυτήν «βρέθηκε ένα μίνιμουμ συνεννόησης για την εκταμίευση της ενισχυμένης δόσης και ενός συμβιβασμού μεταξύ δανειστών και Κυβέρνησης με μια "υποσχετική" για το χρέος». Μιλάει και για «υπερδόση», ενώ για το ζήτημα του χρέους αναφέρει ότι «μπορεί να μην κατέληξαν στο επιθυμητό αποτέλεσμα, αλλά σε συμβιβαστική λύση περιγραφής ενός οδικού χάρτη με ρήτρα ανάπτυξης και έναρξη συγκεκριμένης εφαρμογής με τη συμμετοχή του ΔΝΤ». Και καταλήγει: «Ας ελπίσουμε λοιπόν, ότι από το θετικό μήνυμα κλεισίματος της εκκρεμότητας της 2ης αξιολόγησης, θα απομακρυνθεί η αγωνία και η αβεβαιότητα στην πραγματική οικονομία και θα δημιουργηθούν προσδοκίες για ένα καλύτερο κλίμα στην ελληνική αγορά».

Αμα έχει τέτοια στελέχη στη ΝΔ, τι να τους κάνει τους εχθρούς ο Κούλης;

Ξέσπασμα

«Τι κάνει αυτή εδώ; Εσύ φταις για όλα αυτά, εσύ, το κόμμα σου και η κυβέρνησή σου. Δολοφόνε! Αίμα έχεις στα χέρια σου. Φύγε από εδώ!». Μολονότι οι επιτελείς της είχαν προσπαθήσει να κάνουν επιλογή των ανθρώπων και είχαν ορίσει να γίνει σε μια εκκλησία του Κένσινγκτον η συνάντηση της Τερίζα Μέι με ανθρώπους που επέζησαν από τη φονική πυρκαγιά στο Grenfell Tower, η βρετανίδα πρωθυπουργός δε γλίτωσε το κράξιμο. Με το που την είδαν να μπαίνει στην εκκλησία του αγίου Κλήμη, οι άνθρωποι ξέσπασαν και η σεμνή τελετή έλαβε πρόωρο τέλος. Την επομένη, οι επιτελείς της Μέι διάλεξαν προσεκτικά μερικούς από τους επιζώντες και τους πήγαν για συνάντηση με τη Μέι στην πρωθυπουργική κατοικία. Η ζημιά όμως είχε γίνει για τη «Θάτσερ τσέπης», όπως την αποκαλούν πια στη Βρετανία.

Πίνει τίποτα;

«Ο γαλλικός λαός δεν έδωσε καμιά ευκαιρία στους επιζήσαντες του παλαιού κόσμου και μας ανέθεσε να ηγηθούμε της μάχης». Πίνει τίποτα ο Ζαν-Λικ Μελανσόν. Δε νομίζουμε. Ουκ εά τον καθεύδειν το του Τσίπρα τρόπαιον...

Εν αναμονή της Γενεύης ΙΙ

Μπορεί οι εγχώριοι εθνικιστικοί κύκλοι να προσπάθησαν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι ο τούρκος πρωθυπουργός, Μπεναλί Γιλντιρίμ, ήρθε για επίσημη επίσκεψη στην Ελλάδα μόνο και μόνο για να βρει ένα πρόσχημα για να επισκεφτεί τη μειονότητα της Θράκης, όμως αν σκεφτούμε ότι στην Ανατολική Μεσόγειο και τη Μέση Ανατολή σχεδόν όλα τα σημαντικά ζητήματα είναι ανοιχτά, ότι λίγες μέρες πριν από την επίσκεψη Γιλντιρίμ είχε γίνει στη Θεσσαλονίκη μια ακόμα τριμερής Ελλάδας-Ισραήλ-Κύπρου και ότι επίκειται η Γενεύη ΙΙ για το Κυπριακό, θα αντιληφθούμε ότι ο τούρκος πρωθυπουργός είχε σοβαρά ζητήματα για να συζητήσει με την ελληνική πολιτική ηγεσία και δεν έψαχνε πρόσχημα για να κάνει ιδιωτική επίσκεψη στη Θράκη. Την τελευταία θα μπορούσε να την κάνει οποτεδήποτε (κανείς δεν μπορεί να του την αρνηθεί). Τη συνδύασε με την επίσημη επίσκεψή του στην Αθήνα, όπως κάνουν όλοι σχεδόν οι τούρκοι επίσημοι που επισκέπτονται την Αθήνα (αλίμονο αν δεν κάνουν και το παιχνίδι τους με τη μειονότητα).

Τι ακριβώς συζήτησε ο Γιλντιρίμ με τον Τσίπρα δεν υπήρχε περίπτωση να το μάθουμε από τις επίσημες δηλώσεις. Ούτε από τα ρεπορτάζ του αστικού Τύπου, που έμειναν κυρίως στην παραπολιτική πλευρά της επαφής Τσίπρα-Γιλντιρίμ, που έδειξε κάποια ένταση. Ο Γιλντιρίμ έθεσε με απροκάλυπτο τρόπο το ζήτημα της μη έκδοσης των τούρκων στρατιωτικών που κατέφυγαν στην Ελλάδα και ο Τσίπρας, εμφανώς αιφνιδιασμένος από την επιθετικότητα του συνομιλητή του, απάντησε ότι αυτά τα ζητήματα στην Ελλάδα κρίνονται από τη Δικαιοσύνη που είναι ανεξάρτητη, χωρίς να παραλείψει να συμπληρώσει ότι «από την πρώτη στιγμή βρεθήκαμε με σαφήνεια απέναντι στους πραξικοπηματίες και στην απόπειρα κατάλυσης της δημοκρατικής νομιμότητας και είπαμε πως οι πραξικοπηματίες δεν είναι ευπρόσδεκτοι στη χώρα μας» (μέσα του θα σκεφτόταν σίγουρα ότι οι τούρκοι ιθύνοντες είναι αχάριστοι και δεν ξέρουν να εκτιμήσουν τις παράνομες επαναπροωθήσεις τούρκων πολιτών που έκανε η κυβέρνησή του).

Ο Τσίπρας προσπάθησε να κάνει ρελάνς θέτοντας δημόσια το ζήτημα των παραβιάσεων του ελληνικού εναέριου χώρου από τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη, όμως ο Γιλντιρίμ είχε έτοιμη την απάντηση, λέγοντας ότι παραβιάσεις γίνονται και από τις δύο πλευρές.

Σε ό,τι αφορά το Κυπριακό, όπως προείπαμε, δε γίναμε σοφότεροι. Δε γνωρίζουμε αν προχώρησε κάπως -και σε ποια θέματα- το παζάρι ανάμεσα στις δυο πλευρές, γιατί παζάρι σίγουρα έγινε. Σύμφωνα με όσα έχουν διαρρεύσει, η Γενεύη ΙΙ δε θα διαφέρει σε τίποτα από τη Γενεύη Ι. Ο ειδικός μεσολαβητής του ΟΗΕ, Εσπεν Μπαρθ Αιντα, δηλώνει αισιόδοξος, αλλά το ίδιο κάνει από την πρώτη στιγμή, οπότε τίποτα δεν μετράει απ' όσα λέει. Αλλωστε, δεν έχει και την εμπιστοσύνη της ελληνικής-ελληνοκυπριακής πλευράς.

Το «αγκάθι» είναι το λεγόμενο κεφάλαιο «ασφάλεια-εγγυήσεις», δηλαδή η παραμονή τουρκικής στρατιωτικής δύναμης στην «ενιαία» Κύπρο. Η Τουρκία δεν πρόκειται να κάνει πίσω σ' αυτό, οπότε το ερώτημα είναι αν ο Αναστασιάδης και η υπόλοιπη πολιτική ηγεσία των Ελληνοκυπρίων έχουν τα «άντερα» να υποχωρήσουν και σ' αυτό, αφού έχουν ήδη υποχωρήσει στον συνομοσπονδιακό-διχοτομικό χαρακτήρα της «νέας» Κύπρου. Την προηγούμενη φορά δεν μπορούσαν να σηκώσουν μια τέτοια λύση (ο λαός στην Κύπρο ήταν έτοιμος να ξεσηκωθεί), οπότε και τώρα έχουν την ίδια δυσκολία. Δεν προτρέχουμε, όμως, γιατί τη θέληση την έχουν κι αν δεχτούν μεγάλη πίεση από τους Αμερικανοευρωπαίους μπορεί και να το κάνουν.

Η Τουρκία, πάντως, δεν έχει καμιά πρεμούρα να κάνει υποχωρήσεις. Τα συμφέροντά της στο νησί τα έχει ντε φάκτο κατοχυρωμένα, ενώ κρατάει και το κλειδί των προσφυγικών ροών στο Αιγαίο. Και μόνο μ' αυτά μπορεί να διαπραγματευθεί τα γενικότερα συμφέροντά της στη Μέση Ανατολή, όπου γενικά δεν τα πάει και τόσο καλά τα τελευταία χρόνια.

Ο Χαρίτσης «διαψεύδει» δημοσίευμα της «Κόντρας»

Διαψεύδονται τα αδιάψευστα;

Με μια ανακοίνωση, που πίσω από το επιθετικό της ύφος προσπαθεί να κρύψει την άμυνα, ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομίας και Ανάπτυξης, Α. Χαρίτσης, προσπάθησε να διαψεύσει ρεπορτάζ της «Κόντρας», δέκα μέρες μετά τη δημοσίευσή του! Πρόκειται για το ρεπορτάζ με τίτλο «Κρατικό πρόγραμμα που τους ρίχνει στα χωράφια: **Δουλεμπόριο για ανήλικους πρόσφυγες**», που δημοσιεύτηκε στο φύλλο μας του Σαββάτου 10 Ιούνη. Συνέβη, όμως, να αναδημοσιευτεί πλατιά σε πολλά σάιτ (τα περισσότερα δεν ανέφεραν την αρχική πηγή) κι αυτό είναι που θορύβησε τον φιλόδοξο «γιάπη» του ΣΥΡΙΖΑ.

«Είναι χυδαίο να διαστρεβλώνεται τόσο απροκάλυπτα η πραγματικότητα, για θέματα μάλιστα που αφορούν μία ιδιαίτερα ευαίσθητη κοινωνική ομάδα η οποία χρήζει της στήριξης όλων μας» καταλήγει η ανακοίνωση του Χαρίτση, που χρειάστηκε να επιστρατεύσει (ανεπιτυχώς) άφθονη παραπληροφόρηση για να κρύψει την αλήθεια. Τον διαψεύδει, όμως, το ίδιο το έγγραφο της προκήρυξης του σχετικού διαγωνισμού, που δημοσιεύτηκε στη «Διαύγεια» και αναδημοσιεύτηκε από τα σάιτ που αναπαρήγαγαν το δικό μας ρεπορτάζ.

«Τα παιδιά που θα συμμετέχουν στο πιλοτικό πρόγραμμα δεν πρόκειται να μεταφερθούν σε κανένα χωράφι ούτε για να εκπαιδευτούν ούτε για να εργαστούν» γράφει ο Χαρίτσης. Μήπως μπορεί να μας εξηγήσει τι σημαίνει ότι «Η εκπαίδευση και **ειδικότερα η πρακτική άσκηση** θα πραγματοποιηθεί με τη μέθοδο του on the job training». Μπορεί να μη γνωρίζουμε τα αγγλικά του κ. Χαρίτση, όμως ξέρουμε πως «on the job training» σημαίνει «κατάρτιση στη δουλειά». Περιγράφονται, άλλωστε, και οι αγροτικές εργασίες.

«Το πιλοτικό πρόγραμμα θα υλοποιηθεί σε χώρους και από διδακτικό προσωπικό των δυο Γεωπονικών Πανεπιστημίων της Αθήνας και Θεσσαλονίκης» ισχυρίζεται ο Χαρίτσης. Μήπως μπορεί να μας δείξει οποιαδήποτε τέτοια αναφορά στην προκήρυξη; Αλλα πράγματα διαβάζουμε εκεί. Κάθε ενδιαφερόμενος (ΜΚΟ και σία) μπορεί να υποβάλει αίτημα να πάρει κομμάτι του προγράμματος.

Ισως τώρα, μετά το «κράξιμο», να γίνουν πιο προσεκτικοί και να «μαζευτούν». Αυτό θα είναι και το κέρδος από το αποκαλυπτικό μας δημοσίευμα.

Καμαρώνουν ότι εξυπηρετούν καλύτερα το ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο!

«Η σημερινή κυβέρνηση –παρά τα όποια προβλήματα- θα αποδειχθεί τελικά ως **η ελληνική κυβέρνηση που θα εδραιώσει την εμπιστοσύνη των ξένων επενδυτών** στις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Μπορεί αυτό να μην αρέσει σε πολλούς όμως είναι κάτι που το βλέπω καθημερινά να συμβαίνει και αυτό θα ανατρέψει παραδοχές δεκαετιών».

Η τοποθέτηση στην «Ελευθερία του Τύπου» του Βαγγέλη Μαρινάκη, του υφυπουργού Οικονομίας και Ανάπτυξης, Στέργιου Πιτσιόρλα, πρώην διευθύνοντος συμβούλου του αμαρτωλού ΤΑΙΠΕΔ ΑΕ, σε άλλες εποχές θα ξεσήκωνε κραυγές αγανάκτησης (και) από συριζαίους: ξεπουληματίες, δούλοι του ξένου κεφαλαίου, ξεπουλάτε τα ασημικά κτλ. κτλ. Τώρα περνάει στο ντούκου.

Ο Πιτσιόρλας, όμως, παλιό στέλεχος της «ανανέωσης», κουνάει και το δάχτυλο στους συντρόφους του: «Αυτές οι παραδοχές (σ.σ. η εχθρότητα προς τον αποικισμό από το ιμπεριαλιστικό κεφάλαιο) βεβαίως υπήρχαν και στο χώρο της Αριστεράς. Ομως εγώ πιστεύω βαθιά ότι όπως συνέβη και στο παρελθόν σε κρίσιμες ιστορικές στιγμές, έτσι και τώρα η Αριστερά μπορεί να αναδειχτεί σε ηγεμονική εθνική δύναμη και να εκφράσει τα εθνικά και όχι απλά τα ταξικά συμφέροντα»!

Πρέπει να ευχαριστήσουμε τον Πιτσιόρλα για τον κυνισμό του. Οταν μας λέει ότι η εδραίωση της εμπιστοσύνης των ξένων καπιταλιστών αποτελεί εθνικό στόχο, στην κατάκτηση του οποίου η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα ξεπεράσει τις προηγούμενες αστικές κυβερνήσεις, έρχεται να επιβεβαιώσει εμμέσως ότι αυτό που βαφτίζουν εθνικό δεν είναι παρά η πιο απόλυτη, η πιο σκληρή ταξική πολιτική. Οχι εργατική, βέβαια, αλλά αστική, στην υπηρεσία της κομπραδόρικης ελληνικής αστικής τάξης που πάντα είχε την ξενοδουλεία ως ευαγγέλιό της.

Πόντιος Πιλάτος ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος

Πιέσεις για να «φάνε» το δάσος στο Παλιούρι

Στις 13 Μάη του 2017, σε άρθρο μας με τίτλο «Παλιούρι Χαλκιδικής: Προσπαθούν ν' αποχαρακτηρίσουν πευκοδάσος χάριν του Σαββίδη» αποκαλύψαμε ένα ακόμα εν εξελίξει περιβαλλοντικό σκάνδαλο και μεταξύ των άλλων σημειώναμε:

Στις 7 Μάη του 2014, ο Σαββίδης αγόρασε στο Παλιούρι Χαλκιδικής ένα εγκαταλελειμμένο ΞΕΝΙΑ μέσα σε μια έκταση 320 στρεμμάτων, δίπλα στη θάλασσα, αντί του εξευτελιστικού ποσού των 14 εκατομμυρίων ευρώ. Μέσα σ' αυτή την έκταση υπήρχε και ένα δάσος 100/100 Χαλεπίου Πεύκης 125,44 στρεμμάτων. Στη συνέχεια, εταιρία συμφερόντων του Σαββίδη έστειλε στο Δασαρχείο Κασσάνδρας Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) με τίτλο «Δημιουργία Σύνθετου Τουριστικού Καταλύματος στην περιοχή του Ξενία Παλιουρίου Χαλκιδικής». Το Δασαρχείο γνωμοδότησε επί της ΜΠΕ και έκρινε ότι τα 125,44 στρέμματα είναι **δάσος χαλεπίου πεύκης 100/100, ηλικίας μεταξύ 25 και 40 χρόνων**.

Ο Δασάρχης Κασσάνδρας σωστά γνωμοδότησε, μετά από επιτόπια αυτοψία και εξέταση του φακέλου της ΜΠΕ. Είχε κάθε νόμιμο δικαίωμα να επανεξετάσει τον χαρακτήρα της έκτασης των 125,44 στρεμμάτων, σύμφωνα με την εγκύκλιο διαταγή του πρώην αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Ι. Τσιρώνη με αριθμό πρωτοκόλλου 145957/4835/4-10-2016. Παραθέτουμε ένα απόσπασμα απ' αυτή την εγκύκλιο:

«Η επάνοδος του Δασάρχη με την έκδοση πράξης χαρακτηρισμού, ***δεν αποτελεί ανεπίτρεπτη ανάκληση ή τροποποίηση*** *της προγενέστερης πράξης, εφόσον η διαπίστωση για το δασικό ή μη χαρακτήρα της εκτάσεως δεν γίνεται με βάση τα πραγματικά δεδομένα του χρόνου της εκδόσεως της προγενέστερης πράξης χαρακτηρισμού, αλλά* ***με την υφιστάμενη κατά το χρόνο της υποβολής του νέου αιτήματος πραγματική κατάσταση****»*.

Οταν ο Ι. Τσιρώνης υπέγραφε αυτή την εγκύκλιο, που τη συνέταξε υπάλληλος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος και με την οποία συμφώνησε και ο α/α προϊστάμενος αυτής της Διεύθυνσης, Α. Καπετάνιος, δεν είχε στο μυαλό του την υπεράσπιση του δάσους, αλλά τη νομιμοποίηση σε μαζική κλίμακα του αποχαρακτηρισμού δασών και δασικών εκτάσεων. Πάνω όμως στην κάψα τους για τη μαζική νομιμοποίηση ξεχερσωμάτων δασών και δασικών εκτάσεων, τους διέφυγε ότι μ' αυτή την εγκύκλιο κλείνει οριστικά ο δρόμος για τον αποχαρακτηρισμό του δάσους χαλεπίου πεύκης στο Παλιούρι.

Ο Δασάρχης Κασσάνδρας, στην ίδια γνωμοδότησή του, τόνισε ακόμη ότι **μπορούν να γίνουν επεμβάσεις σύμφωνα με το άρθρο 49 του νόμου 998/1979**, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 36 του δασοκτόνου νόμου 4280/2014 των Σαμαροβενιζέλων. Ετσι, ο Δασάρχης προσέγγισε ολόπλευρα τη ΜΠΕ και εκείνο που απέμενε ήταν η εταιρία συμφερόντων Σαββίδη να γνωστοποιήσει στο Δασαρχείο και σε όλες τις συναρμόδιες υπηρεσίες ποιες επεμβάσεις σκέφτεται να κάνει στο δάσος των 125,44 στρεμμάτων.

Μην αναρωτηθείτε πώς είναι δυνατόν να επιτρέπονται «Σύνθετα Τουριστικά Καταλύματα» ακόμη και σε πυκνά δάση τόσο μικρής έκτασης. Αυτά είναι τα «κατορθώματα» των πράσινων, μπλε και τώρα ροζ κυβερνήσεων, που βάλθηκαν να ξεπατώσουν τα δάση.

Η Διεύθυνση Δασών Χαλκιδικής, η Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών και η Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων, όπως ήταν φυσικό, **συμφώνησαν με τη Γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας**. Δε συμφώνησε όμως το ΤΑΙΠΕΔ που στις 20 Μάρτη του 2017 έστειλε έγγραφο στη Διεύθυνση Συντονισμού Δασών και Επιθεώρησης καθώς και στη Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων, στο οποίο **ισχυριζόταν ότι τα 125,44 στρέμματα δεν είναι δάσος και ζητούσε να αλλάξει η Γνωμοδότηση** του Δασάρχη Κασσάνδρας! Το ΤΑΙΠΕΔ πούλησε την έκταση στον Σαββίδη, αλλά εξακολούθησε να ενεργεί σαν υπερασπιστής του, ασκώντας πιέσεις σε υπηρεσιακούς παράγοντες να ενεργήσουν παράνομα, αποχαρακτηρίζοντας ένα δάσος 100/100.

Ο Γενικός Διευθυντής Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, μετά από εισήγηση του προϊσταμένου της Διεύθυνσης Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών, έστειλε στις 12 Απρίλη του 2017 στη Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, που είναι μία από τις κεντρικές υπηρεσίες του ΥΠΕΝ, έγγραφο με το οποίο την ενημέρωνε ότι συμφωνεί με τη Γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας. Σημείωνε δε ότι για το δάσος των 125,44 στρεμμάτων έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του άρθρου 49 του νόμου 998/1979.

Στο άρθρο μας, στις 13 Μάη, καταλήγαμε με το εξής υστερόγραφο: *«Η Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος (ΔΠΔΑ) δεν έβγαλε ακόμη τη γνωμοδότησή της για τη ΜΠΕ του Ξενία Παλιουρίου. Καθυστερεί γιατί απλά της είναι αδύνατο να γνωμοδοτήσει υπέρ του ΤΑΙΠΕΔ (δηλαδή υπέρ του Σαββίδη)»*. Και δεν πέσαμε έξω.

Ο α/α προϊστάμενος της ΔΠΔΑ, Α. Καπετάνιος, έλαβε το έγγραφο του Γενικού Διευθυντή Δασών στις 12 Απρίλη του 2017 και απάντησε στις 18 Μάη. Αφησε δηλαδή να περάσουν 36 ημέρες. Το σημαντικότερο, όμως, είναι ότι αντί να υπερασπιστεί τη Γνωμοδότηση του Δασάρχη Κασσάνδρας, με την οποία ορθά συντάχθηκαν οι τρεις συναρμόδιες Διευθύνσεις, και να εγκαλέσει το ΤΑΙΠΕΔ που ζήτησε από τη Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών -εμμέσως πλην σαφώς- να υποχρεώσει τον Δασάρχη Κασσάνδρας να αλλάξει τη Γνωμοδότηση και να αποφανθεί ότι το δάσος χαλεπίου πεύκης δεν είναι δάσος- προκλητικά εγκαλεί τους υπηρεσιακούς παράγοντες γράφοντας: *«παρακαλούμε να γνωμοδοτήσετε* ***με σαφήνεια*** *επί της επέμβασης ειδικώς στους όρους και τις προϋποθέσεις που τίθενται στην παρ. 4 της διάταξης»*!

Πρόκειται για πρόκληση, γιατί ο προϊστάμενος **υπαινίσσεται ότι υπάρχει ασάφεια** στη Γνωμοδότηση του Δασάρχη και στη σύμφωνη γνώμη των συναρμόδιων υπηρεσιών και **αφήνει στο απυρόβλητο την ιταμή πρόκληση του ΤΑΙΠΕΔ**. Ο κύριος αυτός όφειλε να απευθυνθεί στο ΤΑΙΠΕΔ και στην εταιρία συμφερόντων Σαββίδη και να τους ζητήσει:

Πρώτον, **να σταματήσουν να θέτουν ζήτημα για το δάσος** χαλεπίου πεύκης έκτασης 125.44 στρεμμάτων.

Δεύτερον, **να στείλουν έγγραφο με τις επεμβάσεις που θέλουν να κάνουν σ' αυτό το δάσος**, προκειμένου να γνωμοδοτήσει για τη ΜΠΕ και να κρίνει αν αυτές οι επεμβάσεις είναι σύμφωνες με το άρθρο 49 του νόμου 998/1979.

Δεν ενήργησε έτσι, γιατί απλά και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ είναι υπέρ του αποχαρακτηρισμού του δάσους της χαλεπίου πεύκης και αυτός εφαρμόζει πιστά αυτά που του υπαγορεύει η πολιτική ηγεσία! Ας αφήσει τις εξυπνάδες του ο α/α προϊστάμενος και να εφαρμόσει τη νομιμότητα, που τη γνωρίζει πολύ καλά και που για χρόνια την υπερασπιζόταν με πάθος, μέχρι τη στιγμή που έγινε σύμβουλος στη γενική γραμματέα του ΥΠΕΝ Χ. Μπαριτάκη (παράνομα, μάλιστα, καθώς αυτό απαγορεύεται από το ΠΔ 63/2005).

Σπίρτζης και υπηρεσιακοί παράγοντες

Πιάστηκαν με τη γίδα στην πλάτη

Ποιος έχει σειρά;

Πριν καν ανέβει στη «Διαύγεια» η απόφαση έγκρισης των υψομετρικών μελετών από τον Σπίρτζη, η εταιρία του Μελισσανίδη αισθάνθηκε την ανάγκη να απευθύνει δημόσια «θερμότατες ευχαριστίες» προς τον υπουργό Υποδομών και τους υπηρεσιακούς υπαλλήλους του, που «μέσα σε χρόνο-ρεκόρ» από την υπογραφή της γνωστής (ν)τροπολογίας έβαλαν την υπογραφή τους σ' αυτό το έκτρωμα. Ισως θα έπρεπε να είναι λίγο πιο συγκρατημένοι, γιατί με τις δημόσιες ευχαριστίες μάλλον «δίνουν» τον υπουργό που ανέλαβε να διεκπεραιώσει την εντολή του Μαξίμου.

Οτι πρόκειται περί εντολής δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία. Οι ιταμές δημόσιες δηλώσεις του Φλαμπουράρη εδώ και καιρό, δηλώσεις που θύμιζαν δικτατορίσκο λατινοαμερικάνικης μπανανίας και όχι υπουργό μιας δυτικοευρωπαϊκής αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, έδειχναν πως η γραμμή που ερχόταν από τα έγκατα του Μαξίμου ήταν «ό,τι θέλει ο Μελισσανίδης». Εκτίμηση που ήρθε να επιβεβαιωθεί και από τις... σπαρταριστές αποκαλύψεις των τελευταίων ημερών, με τον αξιωματικό του Λιμενικού, Χριστοφορίδη, να συζητά με τον ισοβίτη, Γιαννουσάκη, και να του λέει ότι εκείνοι που θέλουν να τελειώσουν τον Μαρινάκη είναι η κυβέρνηση παρέα με τον Μελισσανίδη!

Ο Σπίρτζης είναι μέλος μιας κυβέρνησης, υπηρετεί τις επιλογές της και δεν πολυανησυχεί για την ποινική του μεταχείριση. Εχει την υπουργική ασυλία. Οι υπάλληλοι, όμως, που πιάνονται «με τη γίδα στην πλάτη», δεν έχουν καμιά ασυλία. Αυτοί θα πρέπει να ξεμπλέξουν μόνοι τους με εισαγγελείς και δικαστήρια (αν μπλέξουν). Κι αυτό έχει γίνει πολλές φορές, όχι μόνο στο απώτερο αλλά και στο πρόσφατο παρελθόν. Η συμπεριφορά του yesman που δέχεται να παρανομήσει επειδή αυτό ζητά η πολιτική ηγεσία δεν μένει πάντοτε ατιμώρητη.

Πολύχρονο φρένο

Στην εγκριτική απόφαση για την υψομετρική μελέτη των δύο αδιάνοικτων πεζόδρομων του «γηπέδου Μελισσανίδη», πέρα από τη σωρεία των διοικητικών παραβάσεων (αγνόηση της γνωμοδοτικής αρμοδιότητας του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, έγκριση υψομετρικής μελέτης αδιάνοικτων πεζοδρόμων, χωρίς να υπάρχει εγκεκριμένη μελέτη κύριων οδικών αρτηριών, των οποίων τροποποιείται η υψομετρική μελέτη και με τις οποίες διασταυρώνονται οι αδιάνοικτοι πεζόδρομοι κ.ά.), υπάρχει μια καραμπινάτη ποινική παρανομία: για πρώτη φορά **νομιμοποιείται η εταιρία «Δικέφαλος 1924» Κατασκευαστική ΑΕ ως φορέας υλοποίησης του έργου**, φορέας υλοποίησης του οποίου δεν μπορεί να είναι κανένας άλλος εκτός από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ.

Αυτή η παράνομη νομιμοποίηση, η οποία ποινικά τυποποιεί σωρεία αδικημάτων (σε βαθμό κακουργήματος και πλημμελήματος) φέρει την υπογραφή του Σπίρτζη, με εμπλεκόμενους τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Οδικών Υποδομών, Δημήτριο Τασιόπουλο, τον προϊστάμενο του Τμήματος Μελετών Οδοποιίας και Κυκλοφοριακών Μελετών, Εμμανουήλ Παπαδόπουλο, ενδεχομένως και άλλους υπηρεσιακούς παράγοντες.

Θυμίζουμε εν συντομία το ιστορικό της υπόθεσης.

◆ Από την πρώτη στιγμή που η «Δικέφαλος 1924» υπέβαλε έναν άδειο φάκελο με μια αίτηση για τη χορήγηση Εγκρισης Δόμησης για το γήπεδο, υπογεγραμμένη από τον γενικό διευθυντή της, Νίκο Στράτο, **η νομιμοποίησή της αμφισβητήθηκε υπηρεσιακά**, με έγγραφο του τότε διοικητή της τότε ΔΟΚΚ, Γ. Μανούρη. Εκτοτε, αυτή η νομιμοποίηση ουδέποτε υπήρξε σε διοικητικό επίπεδο, ενώ πλέον εκκρεμεί και σε δικαστικό επίπεδο.

◆ Στις 16.9.2014 το αθλητικό σωματείο ΑΕΚ απέστειλε κάποιο έγγραφο, με το οποίο ενημέρωνε ότι εκχωρεί τα δικαιώματά του επί του οικοπέδου (το οποίο του έχει παραχωρηθεί από το Ελληνικό Δημόσιο, κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση, για συγκεκριμένο κοινωφελή σκοπό) στην «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ. Το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, στο οποίο είχε απευθύνει ερώτημα ως προς τη νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924», η προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ, Θ. Γαλάνη, δεν εξέτασε καν αυτό το έγγραφο, το οποίο θεώρησε απλώς ενημερωτικό. Στο έγγραφό του με αρ. πρωτ. 5522/6.2.2015, το Αυτοτελές Τμήμα προδιαγράφει την αδυναμία νομιμοποίησης της Δικέφαλος 1924».

◆ Στις 3.2.2015 η πλευρά Μελισσανίδη οργάνωσε τη γνωστή γενική συνέλευση-παρωδία της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, η οποία ενέκρινε το παράνομο παραχωρητήριο, το οποίο δε δόθηκε στα μέλη. Μέλη του ερασιτεχνικού σωματείου ΑΕΚ άσκησαν αγωγή, επί της οποίας έγινε και πρόσθετη παρέμβαση, κατά του κύρους αυτής της γενικής συνέλευσης και κατά της εγκυρότητας και νομιμότητας του παραχωρητηρίου, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών – Τακτική Διαδικασία. Μετά από τρεις αναβολές, η αγωγή εκδικάστηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών στις 02.03.2017 και **βρισκόμαστε εν αναμονή της απόφασης του Δικαστηρίου** (περιττεύει να θυμίσουμε ότι στο μεταξύ τα μέλη του ΔΣ της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ, που έκαναν αυτές τις μεθοδεύσεις, έχουν βρεθεί κατηγορούμενα σε βαθμό κακουργήματος για την οικονομική διαχείριση του σωματείου).

◆ Το Αυτοτελές Τμήμα (η νομική υπηρεσία του ΥΠΕΝ, επί της ουσίας) αρνήθηκε να νομιμοποιήσει τη «Δικέφαλος 1924», βάσει του παραχωρητηρίου. Δεν πείστηκε ούτε όταν η συμφερόντων Μελισσανίδη εταιρία κατέθεσε (Σεπτέμβρης 2016) δύο ιδιωτικές νομικές γνωματεύσεις, που υποστήριζαν (με νομικά αστεία επιχειρήματα), ότι το παραχωρητήριο μετατρέπει τη «Δικέφαλος 1924» σε φορέα υλοποίησης του έργου.

◆ Προκειμένου να αποφύγει τη συνεχή πίεση να νομιμοποιήσει τη «Δικέφαλος 1924», το Αυτοτελές Τμήμα εισηγήθηκε στον υπουργό, Γ. Σταθάκη, να υποβληθεί σχετικό Ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Μετά από μερικούς μήνες, ο Σταθάκης υπέγραψε ανυπόγραφο το Ερώτημα. Οι σύμβουλοί του τον ενημέρωσαν πως έτσι και υποβληθεί τέτοιο Ερώτημα στο ΝΣΚ, θα πρέπει ν' ακολουθήσει η αποβολή της «Δικέφαλος 1924». Γιατί το ΝΣΚ έχει γνωμοδοτήσει από το 2006 (Γνωμοδότηση 112), ότι τα ακίνητα που παραχωρούνται από το Ελληνικό Δημόσιο στα αθλητικά σωματεία είναι **πράγματα εκτός συναλλαγής** και **απαγορεύεται να παραχωρηθούν σε οποιονδήποτε τρίτον, πολλώ δε μάλλον σε ένα κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου** (όπως είναι η «Δικέφαλος 1924»).

Καραμπινάτη παρανομία

Μέχρι τώρα, καμιά υπηρεσία, απ' αυτές που (κακώς) ενεπλάκησαν σε διαδικασίες έγκρισης μελετών που υπέβαλε η «Δικέφαλος 1924» δεν την νομιμοποίησαν ως φορέα υλοποίησης του έργου. Επέλεγαν ρόλο Πόντιου Πιλάτου, παρακάμπτοντας -ρητά ή άρρητα το ιδιοκτησιακό. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ΑΕΠΟ (Απόφαση Εγκρισης Περιβαλλοντικών Ορων), που υπέγραψε ο Σκουρλέτης αναφέρει ότι *«έχει εκδοθεί* ***χωρίς να εξεταστούν οι τίτλοι ιδιοκτησίας*** *του χώρου υλοποίησης του έργου»*.

Κι ενώ η νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» **εκκρεμεί διοικητικά** ενώπιον της αρμόδιας για την έκδοση Αδειας και Εγκρισης Δόμησης Υπηρεσίας του ΥΠΕΝ (ΔΑΟΚΑ), καθώς επίσης **εκκρεμεί και δικαστικά** ενώπιον του Πρωτοδικείου Αθηνών, έρχονται οι υπηρεσιακοί παράγοντες και ο υπουργός Υποδομών και Μεταφορών, να νομιμοποιήσουν –**ως μη όφειλαν**- την «ΔΙΚΕΦΑΛΟΣ 1924» ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΑΕ ως φορέα υλοποίησης του έργου, γεγονός που αποτελεί πράξη όχι μόνο αντιβαίνουσα στις αρχές της χρηστής διοίκησης, αλλά ευθέως παράνομη, διότι με την απόφασή τους –πέραν της παράκαμψης της αρμόδιας για την αδειοδότηση υπηρεσίας, ενώπιον της οποίας **επιχειρούν να δημιουργήσουν τετελεσμένα**- έρχονται **να προκαταλάβουν την απόφαση του Πρωτοδικείου Αθηνών**, ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπόθεση.

Στα «επειδή» της εγκριτικής απόφασης Σπίρτζη επιχειρείται η νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» με την επιχειρηματολογία που επικαλείται η ίδια η εταιρία! Επιχειρηματολογία που δεν έχει γίνει δεκτή από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ, ενώ εκκρεμεί και ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η απόφαση του οποίου δεν έχει ακόμα δημοσιευτεί. Η «Δικέφαλος 1924» είναι νομίμως ο φορέας υλοποίησης του έργου -αναφέρει η απόφαση Σπίρτζη- γιατί έχει παραχωρητήριο από την Ερασιτεχνική ΑΕΚ!

Ξέχειλος δόλος

Οι δύο υπηρεσιακοί παράγοντες του υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Οδικών Υποδομών, Δημήτριος Τασιόπουλος και ο προϊστάμενος του Τμήματος Μελετών Οδοποιίας και Κυκλοφοριακών Μελετών, Εμμανουήλ Παπαδόπουλος, ήταν πλήρως ενήμεροι και για το ότι το ζήτημα της νομιμοποίησης της «Δικέφαλος 1924» ως φορέα υλοποίησης του έργου εκκρεμεί ενώπιον των Ελληνικών Δικαστηρίων και για το ότι το ίδιο ζήτημα εκκρεμεί και ενώπιον των αρμόδιων υπηρεσιών του ΥΠΕΝ, εδώ και σχεδόν τρία χρόνια. **Τους ενημερώσαμε καταρχάς προφορικά και στη συνέχεια και γραπτά**, με αιτήσεις μας που καταθέσαμε στην υπηρεσία τους.

Επομένως, **ενήργησαν με δόλο** και όχι από άγνοια ή αμέλεια. Είναι χαρακτηριστικά αυτά που μας είπε ο Ε. Παπαδόπουλος, σε τηλεφωνική επικοινωνία μας το πρωί της Δευτέρας 19.06.2017: αν το Πρωτοδικείο κάνει δεκτή την αγωγή των μελών της ΑΕΚ, η εγκριτική απόφαση του υπουργείου Υποδομών θα είναι άκυρη, όμως δεν είναι δυνατόν μια υπηρεσία να περιμένει μια δικαστική απόφαση!

Μεθόδευση

Το σχέδιο των κυβερνητικών παραγόντων έχει αποκαλυφθεί πλήρως. Εβαλαν τις υπηρεσίες του υπουργείου Υποδομών να μην περιοριστούν στην έγκριση των υψομετρικών μελετών των δύο αδιάνοικτων πεζόδρομων, αλλά να γνωμοδοτήσουν και ως προς το ιδιοκτησιακό (δυο μηχανικοί ανέλαβαν και ρόλο νομικών!), με σκοπό να χρησιμοποιήσουν αυτή την απόφαση ως πολιορκητικό κριό στο ΥΠΕΝ.

Οχι στο Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, το οποίο έχουν αποφασίσει **να παρακάμψουν**, αφού δεν τους έβγαλε τη γνωμοδότηση που ήθελαν, αλλά κατευθείαν στη ΔΑΟΚΑ, η προϊσταμένη της οποίας, Θ. Γαλάνη, καλείται «να βάλει το κεφάλι της στο ντορβά», όπως έκαναν οι συνάδελφοί της στο υπουργείο Υποδομών. Καλείται να κάνει «γαργάρα» το ερώτημά της προς το Αυτοτελές Τμήμα σχετικά με το αν νομιμοποιείται η «Δικέφαλος 1924» και να γνωματεύσει η ίδια πλέον σε ένα νομικό ζήτημα, παραβιάζοντας ευθέως το νόμο (η Γνωμοδότηση 112/2006 του ΝΣΚ) δεν αφήνει καμιά αμφιβολία...

Συμπαιγνία Βασιλόπουλου-Σπίρτζη-«Δικέφαλος 1924»

«Αφού λάβαμε υπόψη (...) το με αρ. πρωτ. 10268/28-4-2017 έγγραφο του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας με το οποίο διαβιβάζει στην ΓΓΥ/ΔΟΥ την Υψομετρική Μελέτη Πεζοδρόμων μαζί με το αρ. 200/25-4-2017 συνοδευτικό έγγραφο της "Δικέφαλος 1924" κατασκευαστική ΑΕ για ενέργειες λόγω αρμοδιότητας (...) Εγκρίνουμε την Υψομετρική Μελέτη των δύο αδιάνοικτων πεζόδρομων του οικοδομικού τετραγώνου» κτλ. κτλ.

Η παράνομη απόφαση Σπίρτζη, με την οποία εγκρίθηκαν οι «υψομετρικές μελέτες» της εταιρίας Μελισσανίδη, ξεμπροστιάζει τη δημοτική αρχή Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, που απεμπόλησε τη γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Δήμου, που απεμπόλησε τα συμφέροντα των δημοτών και έκλεισε το μάτι στη συγκυβέρνηση να εγκρίνει την παράνομη υψομετρική μελέτη.

Είτε υπήρξε προσυνεννόηση (που δεν μπορούμε να την αποκλείσουμε, ειδικά ενθυμούμενοι τη συνάντηση Βασιλόπουλου-Χαρίτση) είτε όχι, στην πράξη λειτούργησε ένα **αμαρτωλό τρίγωνο Δήμου-«Δικέφαλος»-υπουργείου Υποδομών**. Μετά την ψήφιση της γνωστής (ν)τροπολογίας, εν γνώσει της ότι **δεν έχει παρακαμφθεί η γνωμοδοτική αρμοδιότητα του Δήμου** (παρακάμφθηκε μόνο η εγκριτική αρμοδιότητα της Περιφέρειας), η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ έστειλε στις τεχνικές υπηρεσίες του Δήμου μελέτη υψομέτρων για τον ανατολικό αδιάνοικτο πεζόδρομο, ζητώντας να συσχετιστεί με τον υπόλοιπο φάκελο. Ο Δήμος -διαψεύδοντας έμπρακτα αυτά που κορυφαία στελέχη του δήλωναν- απεμπόλησε τη γνωμοδοτική του αρμοδιότητα και έστειλε τη μελέτη στο υπουργείο, δηλώνοντας... αναρμοδιότητα! Εκ παραδρομής στάλθηκε σ' εμάς αυτή η μελέτη, είπε ο Δήμος! Μιλήσαμε τότε για λιγοψυχία. Τώρα, μπορούμε να μιλήσουμε για συμπαιγνία. Η δημοτική αρχή Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας έγινε το χαλί για να περάσει η εταιρία του Μελισσανίδη και να έχει ένα πρόσχημα ο Σπίρτζης να υπογράψει την παράνομη απόφαση για τα υψόμετρα. Αν ο Δήμος δεν είχε απεμπολήσει τα δικαιώματά του, αν έλεγε ότι «πρώτα θα ασκήσω εγώ το γνωμοδοτικό μου δικαίωμα και μετά θα πάρετε απόφαση έγκρισης», τα πράγματα θα ήταν εντελώς διαφορετικά.

Ακολουθώντας τη γραμμή «σκορπώ καπνό παραλλαγής για να κρυφτώ», η δημοτική αρχή εξέδωσε την περασμένη Τρίτη μια κατάπτυστη ανακοίνωση με τίτλο «Δικαίωση για το Δήμο η έγκριση των υψομέτρων του γηπέδου από το ΥΜΕ»! Ούτε λίγο ούτε πολύ, υποστηρίζει πως αυτά που ενέκρινε ο Σπίρτζης θα μπορούσε να τα εγκρίνει και ο Δήμος, αν η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ περιοριζόταν σε υψομετρικές μελέτες μόνο για τους δύο αδιάνοικτους πεζόδρομους και δε ζητούσε και για τους κύριους δρόμους και ιδίως για τους δρόμους που θα υποστούν βύθιση!

Πέρα από τον αποπροσανατολιστικό της χαρακτήρα και το γλείψιμο προς τον Μελισσανίδη και τους ανθρώπους του, η ανακοίνωση αυτή έρχεται να νομιμοποιήσει -διά της πλαγίας- την απόφαση του Σπίρτζη για την έγκριση των υψομετρικών μελετών, πετώντας στα σκουπίδια την παλαιότερη εμπεριστατωμένη τοποθέτηση των τεχνικών υπηρεσιών του Δήμου.

Ρωτάμε ευθέως: είναι τεχνικά σωστή και νόμιμη η μελέτη που ενέκρινε ο Σπίρτζης; Πέραν του ότι οι υψομετρικές μελέτες πρέπει να είναι «πακέτο» για όλους τους δρόμους, συνδέεται ή όχι ο ανατολικός πεζόδρομος με την υπό βύθιση οδό Φωκών (ο κεντρικός δρόμος μπροστά από το γήπεδο); Πώς μπορούν να καθοριστούν υψόμετρα για τον πεζόδρομο, όταν δεν υπάρχει εγκεκριμένη μελέτη για τη βύθιση της Φωκών;

Η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ υπέβαλε στο Δήμο μελέτη υψομέτρων για το σύνολο των οδών, **όπως ήταν επιβεβλημένο**. Γιατί δεν μπορείς να διαχωρίσεις τους δύο αδιάνοικτους πεζόδρομους από το σύνολο των υπόλοιπων δρόμων που περιβάλλουν το γήπεδο, για πολλούς από τους οποίους πρέπει να αλλάξει η υφιστάμενη υψομετρική μελέτη. Δύο δρόμοι θα βυθιστούν εν μέρει (Φωκών και Χρ. Σμύρνης) και από τη βύθισή τους θα γίνεται η υπόγεια είσοδος στο γήπεδο. Επομένως, όλοι οι άλλοι δρόμοι εξαρτώνται από τη βύθιση αυτών των δύο. Γι' αυτό και το έγγραφο των τεχνικών υπηρεσιών του Δήμου, έγραφε: *«Προκειμένου να προβούμε σε έλεγχο των Υψομετρικών Μελετών των οδών, που εξαρτώνται στο πλαίσιο του Ν. 4277/2014* (σ.σ. δηλαδή των δύο αδιάνοικτων πεζόδρομων) *και της εκπονηθείσας και εγκριθείσας από τη Γενική Δ/νσηΑναπτυξιακού Προγραμματισμού & Υποδομών της Περιφέρειας Αττικής* ***οριστικής μελέτης*** *του συγκοινωνιακού έργου με θέμα "Ταπείνωση και κάλυψη οδού Πατρ. Κων/νου στη Νέα Φιλαδέλφεια", θα πρέπει να υποβληθεί στο Δήμο μας* ***από τον επισπεύδοντα πλήρης φάκελος****»*.

Ολ' αυτά πετάχτηκαν τώρα στα σκουπίδια και η δημοτική αρχή αποφαίνεται ότι ορθώς εγκρίθηκαν υψομετρικές μελέτες μόνο για τους αδιάνοικτους πεζόδρομους! Το ψέμα έχει κοντά ποδάρια και έχουμε να πούμε πολλά ακόμα για τη συμπεριφορά της δημοτικής αρχής Βασιλόπουλου.

Οι άνθρωποι του Μελισσανίδη

Αποκάλυψαν τον πανικό τους

Την περασμένη Τρίτη, η ναυαρχίδα του «στόλου Μελισσανίδη» στο Διαδίκτυο, το aek365.gr, έχοντας προφανώς φτάσει σε κατάσταση απελπισίας, δημοσίευσε άρθρο με τίτλο: «Ο Γεράσιμος Λιόντος και οι κινήσεις του κατά του γηπέδου της ΑΕΚ» και υπότιτλο: «Οι πιέσεις προς τα στελέχη Υπουργείων, η... κάλυψη Λαφαζάνη και η προσπάθεια να παίξουν τα ρέστα τους στην τελική ευθεία».

Το δημοσίευμα συνοδευόταν από φωτογραφία του συντάκτη της «Κόντρας» και... βίντεο από μια παρέμβασή του σε συνέντευξη Τύπου του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας. Εγραφε δε, ότι «η τοπική εφημερίδα "Κόντρα", η οποία λειτουργεί και την ιστοσελίδα eksegersi.gr και έχει άμεση σχέση με την "Στρούγκα"» βρίσκεται «σταθερά» ανάμεσα σ' εκείνους που «προσπαθούν να φρενάρουν ή να καθυστερήσουν τις εξελίξεις». Και συνέχιζε: «Στα αυτιά των ανθρώπων της ΑΕΚ έφτασε η πληροφορία ότι δημοσιογράφος της συγκεκριμένης εφημερίδας, ο Γεράσιμος Λιόντος, κάνει κινήσεις για την καθυστέρηση των διαδικασιών, ασκώντας πιέσεις στους ανθρώπους του ΥΠΑΠΕΝ και κυρίως τα στελέχη των υπηρεσιών!».

Μα καλά, ο συντάκτης μιας... τοπικής εφημερίδας είναι σε θέση να σαμποτάρει την... τίμια και... νόμιμη δουλειά ενός πανίσχυρου καπιταλιστικού ομίλου, εμποδίζοντας τις αρμόδιες υπηρεσίες να του δώσουν την άδεια που... δικαιούται; Πόσο κατσίκα πρέπει να είναι κανείς για να φάει τόσο σάπιο σανό;

Ποια είναι η ουσία; Μετά την παράνομη έγκριση των κουτσουρεμένων υψομετρικών μελετών από τον Σπίρτζη και τους υπηρεσιακούς του παράγοντες (αναλυτικά γράφουμε στις διπλανές στήλες), η υπόθεση περιορίζεται πλέον αποκλειστικά στο ΥΠΕΝ. Κι εκεί έχει κολλήσει από το 2014, καθώς ζητήθηκε νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ. Αυτή η νομιμοποίηση δεν έγινε από το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου, που η μέγιστη παραχώρηση που έκανε ήταν να εισηγηθεί στον Σταθάκη να υποβάλει Ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους σχετικά με το αν η Ερασιτεχνική ΑΕΚ έχει το δικαίωμα να παραχωρήσει το οικόπεδο (που δεν είναι δικό της, αλλά της το έχει παραχωρήσει το Ελληνικό Δημόσιο για την ανάπτυξη κοινωφελούς σκοπού, άρα είναι πράγμα εκτός συναλλαγής) στη συμφερόντων Μελισσανίδη εταιρία.

Ο Σταθάκης, μαθαίνοντας ότι το ΝΣΚ έχει αποφανθεί από το 2006 ότι τέτοια παραχώρηση δεν επιτρέπεται, δεν υπέγραψε την υποβολή Ερωτήματος. Είναι, όμως, αποφασισμένοι να «βολέψουν» τον Μελισσανίδη, ακόμα κι αν χρειαστεί να ισοπεδώσουν κάθε έννοια νομιμότητας. Αυτή είναι η γραμμή από το Μαξίμου. Αφού, λοιπόν, η νομική υπηρεσία του ΥΠΕΝ (το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Πρωτοβουλίας και Εργου) δεν έστερξε να υπογράψει την παρανομία, χρίζοντας την «Δικέφαλος 1924» ΑΕ νόμιμο φορέα υλοποίησης του έργου, αποφάσισαν να την παρακάμψουν και να πιέσουν την προϊσταμένη της ΔΑΟΚΑ, Θ. Γαλάνη, να πάρει αυτή την ευθύνη, να βάλει το κεφάλι της στο ντορβά και να εκδώσει την Εγκριση Δόμησης, αποφαινόμενη ότι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι ο νόμιμος φορέας υλοποίησης του έργου. Θυμίζουμε ότι η κ. Γαλάνη (όπως και ο προκάτοχός της Γ. Μανούρης) είναι αυτοί που ζήτησαν από την αρμόδια υπηρεσία να τους πει αν η Ερασιτεχνική ΑΕΚ δικαιούται να παραχωρήσει το οικόπεδο στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ.

Για να το πούμε όσο γίνεται πιο απλά, η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΝ, λειτουργώντας ως υπηρέτης των συμφερόντων του Μελισσανίδη, ζητά από μια υπηρεσιακή παράγοντα να πάρει αυτή την ευθύνη, να κάνει «γαργάρα» το ερώτημα που η ίδια έχει υποβάλει από τα τέλη του 2014 (και απάντηση δεν πήρε ποτέ) και να πάρει την ευθύνη να υπογράψει η ίδια τη νομιμοποίηση της «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ως νόμιμου φορέα υλοποίησης του έργου.

Επειδή, λοιπόν, δεν είναι καθόλου βέβαιοι ότι αυτή η υπογραφή θα μπει, βγάζουν όλο τον πανικό τους στοχοποιώντας την «Κόντρα» και το σύντροφο Γεράσιμο Λιόντο, που κάνει το σχετικό ρεπορτάζ. Μετά τον Βασιλόπουλο, που πλέον «τους τελείωσε», αφού έβαλε την ουρά στα σκέλια, απεμπολώντας τα δικαιώματα του Δήμου και συμπράττοντας παθητικά στο ανοσιούργημα των υψομετρικών μελετών, είναι αναγκασμένοι να στοχοποιήσουν τον πραγματικό εχθρό τους, αυτόν που ξέρουν ότι από την πρώτη στιγμή δίνει αγώνα για να μην συντελεστεί αυτό το περιβαλλοντικό και πολεοδομικό έγκλημα στη Νέα Φιλαδέλφεια.

Γι' αυτό και «υποβιβάζουν» κουτοπόνηρα την «Κόντρα» σε... τοπική εφημερίδα, γι' αυτό και γράφουν διάφορα φαιδρά περί σχέσεων με τον Λαφαζάνη (με τη βεβαιότητα ότι οι «ούγκανοι» δεν έχουν ιδέα απ' αυτά, ούτε και δίνουν καμιά σημασία, αλλά καταπίνουν αμάσητο ό,τι τους σερβίρουν οι επαγγελματίες προβοκάτορες).

Επαναλαμβάνουμε: με τέτοια δημοσιεύματα το μόνο που αποκαλύπτουν είναι ο πανικός τους, μπροστά στην επερχόμενη συντριβή. Γι' αυτό και παίζουν το τελευταίο προβοκατόρικο χαρτί τους.

ΥΓ. Είναι περιττό να γράψουμε ότι δεν μας φοβίζουν. Και δυο φορές περιττό να το γράψουμε για τον σ. Γεράσιμο Λιόντο. Δεν τον φόβισαν τα μπουντρούμια της χούντας, θα τον φοβίσουν οι υλακές και οι έμμεσες απειλές μιας χούφτας «υπαλλήλων»; Αυτός ο τόπος είναι μικρός και όλοι γνωριζόμαστε...

Προσπάθειες να την επιβάλουν

Δεν «περπατάει» η αξιολόγηση

Συγκυβέρνηση και υπουργείο Παιδείας βρίσκονται σε πανικό γιατί δεν «περπατάει» η αξιολόγηση των διευθυντών των σχολείων, που αποτελεί και το πρώτο βήμα για την αξιολόγηση των ίδιων των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων, όπως επιτάσσουν τα Μνημόνια 3 και 4 , οι οδηγίες του ΟΟΣΑ και της ΕΕ.

Η αξιολόγηση των διευθυντών των σχολείων δεν «περπατάει», όπως επιθυμούσαν οι συριζαίοι, καθώς δεν μπορεί να αποκτήσει το «φωτοστέφανο» της δημοκρατικής νομιμοποίησής της μέσα από τη μαζική, ως φαίνεται εκ του αποτελέσματος, άρνηση των μόνιμων εκπαιδευτικών να πάρουν μέρος στις «ειδικές συνεδριάσεις» και να εκφράσουν «γνώμη» για τον υποψήφιο διευθυντή.

Οι εκπαιδευτικοί, έχοντας την εμπειρία της προηγούμενης απόπειρας επιβολής της αξιολόγησης από τους Σαμαροβενιζέλους και τους Αρβανιτόπουλο-Λοβέρδο, με τη γνώση των συνεπειών της επαναφοράς, ουσιαστικά, του επιθεωρητισμού, με την εμπειρία της διάψευσης όλων των προεκλογικών υποσχέσεων των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (σε όλα τα επίπεδα και στον τομέα της εκπαίδευσης, όπου οι απατεώνες διεκήρυτταν ότι θα καταργούσαν όλο το νομοθετικό πλαίσιο της αξιολόγησης) και με το ζυγό των Μνημονίων να τους έχει γίνει αβάσταχτος, δεν δείχνουν εμπιστοσύνη στις ψεύτικες υποσχέσεις του Γαβρόγλου, ότι η αξιολόγηση τάχα δεν θα είναι τιμωρητική.

Ετσι αρνούνται να προσέλθουν στις «ειδικές συνεδριάσεις», με την κάλυψη που τους έχει προσφέρει η σχετική απόφαση της ΑΔΕΔΥ, της ΔΟΕ και των ΕΛΜΕ για απεργία-αποχή από τις συνεδριάσεις αυτές.

Η κατάσταση αυτή έχει φέρει τον πανικό στο υπουργείο Παιδείας. Απόδειξη γι' αυτό αποτελεί η έκδοση νέας «οδηγίας» από το υπουργείο, που, εκτός από ένδειξη αντιδημοκρατικής συμπεριφοράς, είναι σαφώς και μήνυμα καταστολής και κάλεσμα σε απεργοσπαστικό μηχανισμό.

Η «οδηγία» αυτή αναφέρει χαρακτηριστικά τα εξής:

«Σύμφωνα με τη ρητή διατύπωση του νόμου, οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί που συνυπηρετούν με υποψήφιους/ες για τις θέσεις διευθυντών/ντριών σχολικών μονάδων δεν συγκροτούν συλλογικό όργανο με τη νομική έννοια του όρου, αλλά συνέρχονται σε ειδική συνεδρίαση. Συνεπώς δεν τίθενται θέματα πλειοψηφίας και απαρτίας. Οι μοναδικές προϋποθέσεις που υφίστανται για την ειδική αυτή συνεδρίαση είναι οι ρητώς αναγραφόμενες στον νόμο, δηλαδή ότι δεν συμμετέχουν οι αναπληρωτές, καθώς και οι υποψήφιοι/ες και οι συγγενείς τους».

Κοντολογίς, το υπουργείο Παιδείας θεωρεί «νόμιμες» τις «ειδικές συνεδριάσεις» ακόμη και με τη συμμετοχή ενός μόνιμου εκπαιδευτικού! Οσοι πιστοί, λοιπόν, συριζαίοι και δακίτες εκπαιδευτικοί και γενικά προσκυνημένοι προσέλθετε!

Η μη απαρτία της συνεδρίασης από τους μόνιμους εκπαιδευτικούς δεν αποτελεί λόγο ακύρωσής της. Αντίθετα, ο πρόεδρος της «ειδικής συνεδρίασης» είναι υποχρεωμένος να παραλάβει τα «φύλλα αποτίμησης» όσων εκπαιδευτικών-απεργοσπαστών θελήσουν να διατυπώσουν «γνώμη» και να συντάξει το σχετικό πρακτικό, που θα σταλεί στα Υπηρεσιακά Συμβούλια για τις κρίσεις των διευθυντών.

Για την εξέλιξη αυτή σχετική ανακοίνωση εξέδωσε και η ΔΟΕ, η οποία αναφέρει τα εξής:

«**Ομολογία ήττας και απόλυτος πολιτικός ξεπεσμός το έγγραφο του υπουργείου Παιδείας**

Ο πανικός, που έχει καταλάβει το Υπουργείο Παιδείας μπροστά στην μαζική συμμετοχή των συναδέλφων στην απεργία-αποχή, που προκήρυξε η Δ.Ο.Ε., ενάντια στην επιχειρούμενη εφαρμογή της αξιολόγησης, δεν έχει πλέον προηγούμενο. Αφού μέσω διαρροών και προσωπικών πιέσεων επιχείρησε ανεπιτυχώς να τρομοκρατήσει τους συναδέλφους, με απειλές για περικοπές αποδοχών και διώξεις, επανέρχεται στην απέλπιδα προσπάθειά του να πραγματοποιηθούν οι ''Ειδικές Συνεδριάσεις'', ακόμα και με την συμμετοχή ενός εκπαιδευτικού, προσφεύγοντας σε αίολα επιχειρήματα, που δεν μπορούν, καν, να αντέξουν στον έλεγχο της λογικής.

Με σημερινό έγγραφο, που κυκλοφόρησε στις Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, το Υπουργείο καλεί στην ''Ειδική Συνεδρίαση'' ακόμα και έναν εκ των μονίμων εκπαιδευτικών, ομολογώντας, ότι το όργανο, που έχει δημιουργήσει δεν είναι συλλογικό. Δεν μπαίνει βέβαια, καν, στον κόπο, το ''νομομαθές'' και πάντα εφευρετικό Υπουργείο, να αναρωτηθεί για το εάν το όργανο δεν είναι συλλογικό διοικητικό, ούτε βεβαίως και μονομελές, τότε τι πραγματικά θα μπορούσε να είναι και με βάση ποιους κανόνες του διοικητικού δικαίου λειτουργεί. Σύμφωνα με την νομική σύμβουλο της Ομοσπονδίας, το έγγραφο του Υπουργείου παραδέχεται, επί της ουσίας, ότι καλεί τους συναδέλφους να συμμετέχουν σε μια διαδικασία, που έρχεται σε ευθεία αντίθεση προς τους βασικούς κανόνες του Διοικητικού Δικαίου, μετακυλώντας την αδυναμία του να επιβάλλει τα σχέδιά του στην προσωπική ευθύνη των συναδέλφων που θα επιλέξουν να συμμετέχουν σε μια διαδικασία, η οποία παραβιάζει, πέραν των κανόνων της λογικής, την ίδια την διοικητική νομιμότητα.

Το Δ.Σ. της Δ.Ο.Ε. καταγγέλλει την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας για τις μεθοδεύσεις, μέσω των οποίων επιχειρεί να σπάσει την απεργία – αποχή, δημιουργώντας έναν, κατ' ουσία, απεργοσπαστικό μηχανισμό, εκθέτοντας παράλληλα τους συναδέλφους σε κίνδυνο. Οι πολιτικές ευθύνες της είναι τεράστιες και ο Υπουργός Παιδείας οφείλει άμεσα να τις αναλάβει στο ακέραιο».

ΥΓ: Η «μαχητική» στάση των αστογραφειοκρατών της ΔΟΕ ασφαλώς και δεν έχει να κάνει με τη σθεναρή και ουσιαστική αντίσταση που αυτοί προβάλλουν στα αντιδραστικά σχέδια του υπουργείου, παρά συνδέεται με τις μικροκομματικές αντιπολιτευτικές επιδιώξεις τους. Εχει να κάνει επίσης με την πίεση που αυτοί δέχονται από το κίνημα (σε όποιο βαθμό υπάρχει σήμερα αυτό) των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και από την σύνθεση της πολιτικοϊδεολογικής κατεύθυνσης αυτού του κινήματος.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να δράσουν έτσι κι αλλιώς μαχητικά και επίμονα ενάντια σε κάθε προσπάθεια επιβολής της αξιολόγησης, ακυρώνοντας τα σχέδια του υπουργείου Παιδείας.

Από την άλλη μεριά, η πρόεδρος και ο γραμματέας της ΟΛΜΕ (ΣΥΝΕΚ, δηλαδή ΣΥΡΙΖΑ και ΔΑΚΕ αντίστοιχα), για τους ίδιους ακριβώς λόγους -μικροκομματικούς-, αλλά από την ανάποδη, έστειλαν στην Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ ένα κατάπτυστο σημείωμα με τα εξής ερωτήματα:

«Συνάδελφοι της Εκτελεστικής επιτροπής της ΑΔΕΔΥ δεν έχετε ενημερωθεί ότι το ΔΣ της ΟΛΜΕ αποφάσισε ότι ο νόμος 4473/2017 δεν έχει σχέση με το νόμο 4369/2016; Επίσης δεν ενημερωθήκατε ότι το ΔΣ της ΟΛΜΕ δεν αποφάσισε τη μορφή της Απεργίας – Αποχή που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ από τις 15/3/2017;».

Το σημείωμα αυτό δεν συζητήθηκε ποτέ στο πλαίσιο του ΔΣ της ΟΛΜΕ και αποτελεί «πρωτοβουλία» της προέδρου και του γραμματέα. ΣΥΝΕΚ και ΔΑΚΕ γίνονται τα εφαλτήρια για την επιβολή της αξιολόγησης.

Σημειώνουμε ότι η ΟΛΜΕ δεν έχει πάρει καμιά απόφαση για τη συμμετοχή ή όχι των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην απεργία-αποχή από τις «ειδικές συνεδριάσεις» των «μονίμως συνυπηρετούντων εκπαιδευτικών» που κήρυξε η ΑΔΕΔΥ.

Γιούλα Γκεσούλη

Νέες προσπάθειες συρρίκνωσης των δαπανών

Η θέση μας για το σχολείο της γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης (που θα αναπτύσσει ολόπλευρα την προσωπικότητα του νέου ανθρώπου, θα αναδεικνύει τις κλίσεις και τα χαρίσματά του και θα τον φέρει σε επαφή με τον συσσωρευμένο πλούτο του πολιτισμού της ανθρωπότητας), ένα σχολείο που δε χωρά, βέβαια, στο στενό πλαίσιο του καπιταλισμού, της ανταγωνιστικής αντίθεσης ανάμεσα στη χειρονακτική δουλειά και την πνευματική εργασία, υπαγορεύει και την αποδοχή και προβολή του αιτήματος για ενιαίο δεκατετράχρονο σχολείο (2 χρόνια νηπιαγωγείο, 6 δημοτικό, 3 γυμνάσιο, 3 λύκειο), με παράλληλη απαγόρευση της εργασίας έως τα 18 χρόνια, μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα.

Το αίτημα αυτό, αν και υπερώριμο προσκρούει αφενός στη συντηρητική ανασυγκρότηση του καπιταλισμού και μάλιστα σε μια πολύ σκληρή περίοδο κρίσης του και αφετέρου στην ανυπαρξία σήμερα ενός ρωμαλέου εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος που θα το απαιτήσει.

Πολλές φορές επίσης από τις στήλες της Κόντρας έχουμε υποστηρίξει ότι η δημιουργία δομών της λεγόμενης τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης στην Ελλάδα δεν αντιποκρινόταν στο επίπεδο ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού (μέσου επιπέδου και βαθιά εξαρτημένου από το ξένο κεφάλαιο και τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς του), αλλά υπηρετούσε κυρίως την ανάγκη του αστισμού να βάλει φραγμό στην ιστορικά διαμορφωμένη τάση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της για πανεπιστημιακή μόρφωση (έστω και ως μέσο για επαγγελματική αποκατάσταση).

Ωστόσο οι θέσεις μας αυτές δεν αποτελούν εμπόδιο στο να καταγγείλουμε τις προσπάθειες που κάνει σήμερα και η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να μειώσει πάση θυσία τις δαπάνες για τη δημόσια τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση (και τη δημόσια εκπαίδευση γενικά) εφευρίσκοντας διάφορα τεχνάσματα, γιατί έτσι απαιτούν οι μνημονιακές δεσμεύσεις που έχει αναλάβει.

Αυτή τη φορά, το υπουργείο Παιδείας, σε μια νύκτα με Υπουργική Απόφαση, έκλεισε ειδικότητες σε όλα τα ΕΠΑΛ. Η διαφορά των συριζαίων από τον Αρβανιτόπουλο, που μαζί με την κατάργηση των ειδικοτήτων προχωρούσε και στις απολύσεις των εκπαιδευτικών που εργάζονταν στις ειδικότητες αυτές, είναι ότι κλείνουν το μάτι στους εκπαιδευτικούς των ειδικοτήτων-τομέων που καταργούν να μην αντιδράσουν γιατί δεν θα απολυθούν αλλά θα «βολευτούν» σε άλλες θέσεις.

Πέρα από τις αναγκαστικές μετακινήσεις των εκπαιδευτικών, όμως, «τη νύφη πληρώνουν» βαριά τα παιδιά των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που έχουν επιλέξει αυτές τις ειδικότητες (ο καπιταλισμός και οι δομές του αστικού σχολείου σήμερα δεν τους αφήνουν επιλογές).

Την απόφαση αυτή του υπουργείου Παιδείας καταγγέλλει η ΕΛΜΕ Πειραιά με ανακοίνωσή της, την οποία παραθέτουμε:

«Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι

Σας ενημερώνουμε για μια άκρως επικίνδυνη εξέλιξη, που συνιστά ένα ακόμα χτύπημα στα ΕΠΑΛ:

Το Υπουργείο Παιδείας με Υ.Α που δημοσίευσε την Πέμπτη 15/6/2017 (Αριθμ. Φ20/98094/Δ4) προχώρησε στο κλείσιμο ειδικοτήτων από όλα τα ΕΠΑΛ της Ελλάδας, με πρόσχημα πως πρόκειται για Ειδικότητες που δεν λειτούργησαν φέτος, οι οποίες ωστόσο ήταν εγκεκριμένες. Π.χ. αν σε ένα ΕΠΑΛ δεν λειτούργησε φέτος η Ειδικότητα των Ψυκτικών (π.χ. ΕΠΑΛ Δραπετσώνας, 2ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Δραπετσώνας), δεν επιτρέπει αυτή να λειτουργήσει ούτε του χρόνου (σχολικό έτος 2017-2018), ακόμα και αν υπάρχει ενδιαφέρον από μαθητές! Την κλείνει! Αντίστοιχα και με άλλες Ειδικότητες, π.χ. Ηλεκτρονικών στο 1ο ΕΠΑΛ Πειραιά ή Υδραυλικών στο 2ο Εσπερινό ΕΠΑΛ Δραπετσώνας κ.α. Το πλέον εξοργιστικό είναι ότι σε ορισμένες περιπτώσεις, οι Ειδικότητες δεν λειτούργησαν φέτος γιατί το ίδιο το Υπουργείο δεν το επέτρεψε, χαρακτηρίζοντας τα τμήματα ολιγομελή.

Θυμίζουμε ότι με άλλη Υ.Α. (Αριθμ. Φ20/105925/Δ4-6 Ιούλη 2016) έβαλαν λουκέτο σε δύο Τομείς Εφαρμοσμένων Τεχνών σε δύο ΕΠΑΛ (1ο ΕΠΑΛ Πειραιά και ΕΠΑΛ Δραπετσώνας) και το ΠΥΣΔΕ Πειραιά μετέφερε με το «έτσι θέλω» τις οργανικές των συναδέλφων στο 3ο ΕΠΑΛ Πειραιά.

Αυτά ήταν τα προεόρτια...

Τώρα καταργούν και Ειδικότητες της Γ' Λυκείου...

Το Υπουργείο, εφαρμόζει ξανά τον αντιεκπαιδευτικό νόμο 4386/2016 της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που προβλέπει ότι ο εκάστοτε Υπουργός, με μια απλή Υπουργική Απόφαση, σε μία νύχτα, μπορεί να καθορίζει (άρα και να καταργεί) τομείς και ειδικότητες σε κάθε ΕΠΑΛ.

Ταυτόχρονα, με μία σειρά άλλα μέτρα που έχουν παρθεί σε όλη τη διάρκεια της χρονιάς... ***ολοκληρώνεται το έγκλημα ενάντια στα ΕΠΑΛ!***

Θυμίζουμε:

• Την τελευταία εγκύκλιο για την ηλεκτρονική δήλωση προτίμησης των μαθητών σε έως και 3 ΕΠΑΛ και τον καθορισμό των ειδικοτήτων και τμημάτων με βάση τις εγγραφές που θα έχουν γίνει μέχρι τις 10 Ιούλη.

• Το χαρακτηρισμό φοίτησης στις 30 Γενάρη.

• Το κλείσιμο των λεγόμενων ολιγομελών τμημάτων.

Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι του χρόνου δεν θα έχουν μείνει ούτε τα μισά σχολεία!

Τι σημαίνει αυτό; Οτι οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι μαθητές θα είναι αναγκασμένοι να μετακινούνται με κριτήριο το πως θα λειτουργούν όσο το δυνατό λιγότερα τμήματα-ειδικότητες. Αλλωστε, το Υπουργείο έχει δηλώσει την πρόθεσή του να μην επιτρέψει τη λειτουργία τομέων και ειδικοτήτων, αν δεν υπάρχει ο ελάχιστος αριθμός (που αυτοί βέβαια θέτουν), αλλά να μετακινηθούν μαθητές σε άλλα σχολεία, αν επιμένουν να ακολουθήσουν τομέα ή ειδικότητα που δημιουργεί «ολιγομελές» τμήμα. Ενώ σε διαφορετική περίπτωση ο μαθητής αναγκάζεται με το «έτσι-θέλω», να αλλάξει προτίμηση.

Τα σχέδια αυτά θα μας βρουν αντί-

Για την επίθεση στη μητέρα του Παύλου Φύσσα

Καταδικάστηκε χρυσαυγίτης

Σε φυλάκιση εφτά μηνών για εξύβριση λόγω και έργω της μητέρας του Παύλου Φύσσα και προσβολή νεκρού καταδικάστηκε την περασμένη Τρίτη από το Ζ' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Αθήνας ο χρυσαυγίτης Βυζάντιος Παυλίδης.

Πρόκειται για οργανωμένο χρυσαυγίτη που παρευρισκόταν συχνά στη δίκη των νεοναζιστών, όταν οι συνεδριάσεις γίνονται στο Εφετείο, στη Λουκάρεως. Συχνά προκαλούσε, αλλά στη συνεδρίαση της 14ης Φλεβάρη του 2017 ξεπέρασε κάθε όριο. Σε μια διακοπή της συνεδρίασης, πλησίασε στο διαχωριστικό που χωρίζει τα διαζώματα που κάθονται οι χρυσαυγίτες απ' αυτά που κάθονται οι αντιφασίστες και απευθυνόμενος στη μάνα του Παύλου Φύσσα άρχισε να την βρίζει κάνοντας ταυτόχρονα χειρονομίες σεξουαλικού περιεχομένου: «Τι θέλεις, μωρή πουτάνα, και έρχεσαι συνέχεια εδώ; Πού είναι ο Παύλος τώρα, μωρή κουφάλα, πού είναι ο γαμιόλης ο Παύλος σου, για πες μου;».

Δε θα σχολιάσουμε, βέβαια το υβρεολόγιο σε μια μάνα που οι ίδιοι της σκότωσαν το παιδί της. Ετσι γαλουχούνται οι χρυσαυγίτες από τον φίρερ τους και τα ηγετικά του στελέχη. Θα σημειώσουμε μόνο την απουσία των βουλευτών, αλλά και των «συναγωνιστών» του από

τη δικαστική αίθουσα. Κανείς βουλευτής δεν πάτησε το πόδι του για να τον υπερασπιστεί ως μάρτυρας, κανείς δεν κάθησε στις θέσεις του κοινού για να του συμπαρασταθεί. Τον άφησαν μόνο του, για ν' αποφύγουν την ταύτιση μαζί του.

Δεν πήγε επίσης για να τον υπερασπιστεί κανένας από τους δεκάδες δικηγόρους υπεράσπισης των νεοναζιστών στη μεγάλη δίκη τους, απ' αυτούς που υπερασπίζονται τον φίρερ, τους βουλευτές και τα στελέχη και μέλη των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου. Σε άλλες περιπτώσεις, όπως όταν δικαζόταν ο Πλωμαρίτης, που πρωτοστάτησε στο πογκρόμ της ΧΑ εναντίον των μεταναστών στην πλατεία του Αγίου Παντελεήμονα, πήγαν συνήγοροι υπεράσπισης όπως ο Ι. Ζωγράφος.

Η γραμμή, ενόψει της δίκης για την εγκληματική οργάνωση, είναι σαφής και έχει δοθεί από τον ίδιο τον φίρερ: δεν προέκυψαν στοιχεία σε βάρος των βουλευτών της ΧΑ. Οι άλλοι κατηγορούμενοι, τα μέλη και στελέχη των ταγμάτων εφόδου, είναι σαν να μην υπάρχουν. Τους πετάνε βορά στην αστική Δικαιοσύνη, για να εξαντλήσει σ' αυτούς την αυστηρότητά της, αφήνοντας στο απυρόβλητο φίρερ και βουλευτές.

Φυσικά, οι ενέργειες των κατώτερων στελεχών και μελών της ΧΑ είναι στο πνεύμα και στη γραμμή που χαράσσουν ο φίρερ Μιχαλολιάκος και τα στελέχη τύπου Κασιδιάρη, Λαγού, Παναγιώταρου, Μίχου, Γερμενή, Παππά και σία. Ο Β. Παυλίδης, για παράδειγμα, ήταν πρώτη μούρη σε συγκεντρώσεις ρατσιστικού μίσους, όπως αυτή που έγινε στο Σχιστό στις 8.2.2016, ενάντια στην κατασκευή στρατοπέδου για πρόσφυγες. Κρατούσε το κεντρικό πανό και την ελληνική σημαία, φτιάχνοντας το ντεκόρ πίσω από το βήμα από το οποίο παρέλαυναν οι βουλευτές της ΧΑ (στη φωτογραφία, την ώρα που μιλάει ο Μίχος).

Στο μεταξύ, χρειάστηκε να γίνει παράσταση στην εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, για να φύγει από τα χέρια της «μιλημένης» αστυνομίας του Ασπρόπυργου και να πάει στην τακτική Δικαιοσύνη η υπόθεση εφτά νεοναζιστών που συνελήφθησαν στις 17 Ιούνη να έχουν στήσει δολοφονική ενέδρα σε πακιστανούς μετανάστες που ετοιμάζονταν να πάνε στο τζαμί τους, μετά την αντιφασιστική πορεία που οργανώθηκε την ίδια μέρα. Τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος, αλλά μόνο για τη συγκεκριμένη μέρα. Για τις παλαιότερες πογκρομιστικές επιθέσεις δεν έχει ασκηθεί καμία δίωξη (αντίθετα, έχουν συλληφθεί ξυλοκοπημένοι μετανάστες που πήγαν στην αστυνομία για να κάνουν καταγγελία), όπως δεν συνελήφθη κανένας από τους φασίστες που επιτέθηκαν στην πορεία, μπροστά στα μάτια των αξιωματικών της αστυνομίας. Ούτε φωτογραφίες τους έδωσαν στη δημοσιότητα, από τις οποίες μπορούν να τους αναγνωρίσουν τα θύματα.

θετους!

Είναι δικαίωμα όλων των μαθητών να ολοκληρώνουν τις σπουδές τους στο σχολείο τους, χωρίς να μετακινούνται κάθε χρόνο από Δήμο σε Δήμο και από περιοχή σε περιοχή. Ευθύνη των εκπαιδευτικών είναι να παλεύουν για το δικαίωμα των παιδιών αυτών στη μόρφωση κι όχι, όπως θέλει το Υπουργείο, να υπηρετούν μία αντιπαιδαγωγική «κοπτοραπτική», με μοναδικό στόχο να περιοριστούν οι δαπάνες για την εκπαίδευση.

Προχωράμε σε νέα κινητοποίηση την Τετάρτη 21/6 στις 13:30 στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Αττικής (Τσόχα 15-17).

Καλούμε όλες τις ΕΛΜΕ του Λεκανοπεδίου να πάρουν μέρος.

Απαιτούμε:

• Να παρθεί πίσω η Υπουργική Απόφαση που καταργεί εκατοντάδες Ειδικότητες σε όλη την Ελλάδα-Να επαναλειτουργήσουν οι Τομείς Εφαρμοσμένων Τεχνών και να επιστρέψουν στα σχολεία τους οι συνάδελφοι που μετακινήθηκαν υποχρεωτικά.

• Την εφαρμογή του προηγούμενου τρόπου εγγραφής για όλους τους μαθητές την παροχή δυνατότητας εγγραφής – και επομένως επαναπροσδιορισμού τμημάτων και τομέων – σε όσους μαθητές αποκτήσουν το δικαίωμα μετά τις 30 Ιουνίου.

• Να δοθεί όλος ο απαραίτητος χρόνος στους μαθητές να ενημερωθούν για να επιλέξουν το σχολείο, τον τομέα και την ειδικότητα της επιλογής τους.

• Τα τμήματα οι τομείς και οι ειδικότητες των ΕΠΑΛ να ολοκληρωθούν στις 20 Σεπτεμβρίου.

• Να εγκριθούν όλα τα ολιγομελή τμήματα τομέων και ειδικοτήτων, κατευθύνσεων και Ο.Π

• 20 μαθητές στα τμήματα – 15 στις κατευθύνσεις – 10 στα εργαστήρια.

• Τα τμήματα, οι τομείς και οι ειδικότητες των ΕΠΑΛ να διαμορφωθούν με βάση τις μορφωτικές ανάγκες των μαθητών κι όχι την περικοπή δαπανών.

• Να εγκριθούν όλα τα ολιγομελή τμήματα τομέων και ειδικοτήτων.

• 20 μαθητές στα τμήματα - 15 στις ομάδες προσανατολισμού - 10 στα εργαστήρια.

• Οχι στους εκπαιδευτικούς λάστιχο και στις απολύσεις αναπληρωτών.

• Μόνιμοι μαζικοί διορισμοί ΤΩΡΑ!» (πηγή: alfavita).

Σόιμπλε VS Τσίπρας

Ιμπεριαλιστικός κυνισμός και προπαγάνδα εξαπάτησης

Είναι ένα ιμπεριαλιστικό κάθαρμα. Κυνικό, επιθετικό, αδίστακτο. Συμπεριφέρεται, όμως, με απόλυτη στοχοπροσήλωση στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων του γερμανικού ιμπεριαλισμού, τον οποίο υπηρετεί εδώ και δεκαετίες. Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε φιλοδόξησε κάποτε να γίνει ο διάδοχος του Χέλμουτ Κολ. Τους «καθάρισε» και τους δύο η Ανγκελα Μέρκελ, που ήρθε σαν αουτσάιντερ από την εξωτερική (όπως έλεγαν παλιά οι σπορτκάστερ που περιέγραφαν αγώνες στίβου) και παραμέρισε όποιον εύρισκε μπροστά της. Ηταν αυτή που αποκάλυψε το σκάνδαλο των «μαύρων ταμείων» της CDU. Ο Κολ πέρασε στην πολιτική συνταξιοδότηση και ο Σόιμπλε συμβιβάστηκε με το ρόλο του δεύτερου τη τάξει στη γερμανική χριστιανοδημοκρατία. Κι όπως συνήθως συμβαίνει στη γερμανική πολιτική παράδοση, Μέρκελ και Σόιμπλε τιμούν τη συμφωνία που έχουν κάνει, καλύπτουν ο ένας την άλλη και αντιστρόφως, και στη διεθνή σκηνή έχουν μοιράσει τους ρόλους, χρησιμοποιώντας ο καθένας το προσωπικό του στιλ (για στιλ και μόνο μιλάμε), έχοντας δημιουργήσει ένα δίδυμο που αλληλοσυμπληρώνεται.

Πρέπει, βέβαια, να πούμε ότι αυτό το στιλ άσκησης διεθνούς πολιτικής διευκολύνεται από το γεγονός ότι η Γερμανία είναι η ισχυρότερη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ και, εξ αυτού του λόγου, δεν μαστίζεται από πολιτική κρίση, όπως η Ιταλία, η Βρετανία, η Γαλλία. Γιατί αν υπήρχε πολιτική κρίση, τότε το δίδυμο Μέρκελ-Σόιμπλε δε θα μπορούσε να δρα με την ενότητα που εμφανίζει τα τελευταία χρόνια. Θα είχαν βγει τα μαχαίρια, όπως είχε συμβεί στις αρχές της δεκαετίας του 2000, όταν ο Κολ έχασε τις εκλογές και η Μέρκελ έκανε το «εσωτερικό πραξικόπημα» και πήρε το κόμμα από τα χέρια του διδύμου Κολ-Σόιμπλε.

Υπό το φως όσων εν συντομία αναφέρθηκαν παραπάνω, μπορούμε να αντιληφθούμε γιατί ο Σόιμπλε μπορεί να σπάει το πρωτόκολλο και να μιλάει με τόσο περιφρονητικό τρόπο για έναν πρωθυπουργό χώρας-μέλους της ΕΕ (έστω κι αν αυτή η χώρα είναι η Ελλάδα και ο πρωθυπουργός της ο Τσίπρας) και γιατί ο Τσίπρας καταπίνει τη χοντρή προσβολή και περιορίζεται μόνο σε κάποια αρνητικά σχόλια συνεργατών του, διατυπωμένα με τη δέουσα ευγένεια (δεν συμπεριλαμβάνονται, βέβαια, αυτά που γράφει στο facebook ο Πολάκης).

Ο Σόιμπλε, αφού πρώτα έπλεξε το εγκώμιο του Τσακαλώτου, χαρακτηρίζοντάς τον καλό υπουργό και σκληρό διαπραγματευτή, εξέφρασε την... απορία του γιατί δεν τον εμπιστεύεται ο Τσίπρας. Και μετά πέταξε το καρφί: ο Τσίπρας τηλεφωνεί κάθε λίγο και λιγάκι στην Μέρκελ, για να της πει να παρέμβει, και αυτή του απαντάει ότι δεν αναμιγνύεται σε υποθέσεις που ανήκουν στην αρμοδιότητα των υπουργών Οικονομικών. Χτύπησε μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια. Από τη μια κατέστησε σαφές ότι η γερμανική πολιτική είναι ενιαία και αδιαίρετη και πως τα ζητήματα του Eurogroup τα χειρίζεται αποκλειστικά αυτός, έχοντας απόλυτη εξουσιοδότηση από την καγκελάριό του, και από την άλλη «ξεφώνισε» τον Τσίπρα, ότι -σε αντίθεση με την Μέρκελ- δεν εμπιστεύεται τους υπουργούς του και τους ρεζιλεύει στα μάτια των συναδέλφων του.

Ο Σόιμπλε είχε υπόψη του αυτά που είχαν διαμειφθεί στο Eurogroup στις 22 Μάη. Ο Τσακαλώτος είχε συμφωνήσει στο σχέδιο Ντεϊσελμπλούμ-Τόμσεν (δηλαδή στο σχέδιο Σόιμπλε), όμως μετά από τηλεφωνική επικοινωνία του με τον Τσίπρα, δήλωσε ότι θέλει λίγο χρόνο ακόμα, προκειμένου να διαχειριστεί τη μείζονα πολιτική κρίση που θα ξεσπάσει στην Ελλάδα. Από τα πρακτικά του Eurogroup, που διέρρευσαν, φαίνεται ότι ο Τσακαλώτος βρήκε θετική ως βάση συζήτησης την πρόταση που είχε κατατεθεί και για την αναβολή που ζήτησε επικαλέστηκε το τηλεφώνημα στον Τσίπρα, διαχωρίζοντας έτσι τον εαυτό του από το μπλοκάρισμα της διαδικασίας.

Από τα ίδια πρακτικά φαίνεται και ο θυμός με τον οποίο αντέδρασε ο Σόιμπλε. Ενώ οι άλλοι υπουργοί μίλησαν συναινετικά, αντιλαμβανόμενοι τη δύσκολη θέση που βρέθηκε ο Τσακαλώτος, ο Σόιμπλε υπήρξε οξύς, ενώ προεξόφλησε ότι και στις 15 Μάη δεν πρόκειται να υπάρξει καλύτερη πρόταση. Ο θυμός του είναι ευεξήγητος. Δεν έχει συνηθίσει να του κάνουν καψώνια, αλλά να του λένε «ναι», όταν φτάνει στην τελική του πρόταση. Κι αυτή ήταν η τελική του πρόταση, την οποία είχε αποδεχτεί και το ΔΝΤ. Από την άλλη, ήταν η δεύτερη φορά που ο Τσίπρας του έκανε τέτοιο καψώνι, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις δικές του προπαγανδιστικές ανάγκες στην Ελλάδα.

Τα ίδια είχαν γίνει στο Eurogroup στις 11.2.2015. Την ελληνική κυβέρνηση εκπροσωπούσαν τότε ο αντιπρόεδρός της Γιάννης Δραγασάκης και ο υπουργός Οικονομικών Ιωάννης Βαρουφάκης. Υπήρξε συμφωνία σε ανακοινωθέν, ο Δραγασάκης την υπέγραψε ως επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπίας, οι υπουργοί έφυγαν από τις Βρυξέλλες (ο Σόιμπλε βρισκόταν ήδη στο Βερολίνο), όταν -μετά από μια ανεξήγητη καθυστέρηση δυόμισι ωρών- εμφανίστηκε στην αίθουσα Τύπου ένας κάθιδρος Ντεϊσελμπλούμ και ανακοίνωσε ότι οι υπουργοί *«είχαν μία έντονη και εποικοδομητική συζήτηση, που κάλυψε πολλούς τομείς, όχι όμως επαρκώς, ώστε να υπάρχουν κοινά συμπεράσματα. Θα συνεχίσουμε τη συζήτηση τη Δευτέρα και βεβαίως θα συνεχίσουμε τις συνομιλίες μας, στο θέμα της μελλοντικής συνεργασίας. Δεν υπάρχουν συμπεράσματα, που θα μπορέσω να μοιραστώ μαζί σας. Βεβαίως θα συνεχίσουμε τις συνομιλίες. Θα πρέπει να κάνετε υπομονή».*

Εντός δύο ωρών οι Financial Times είχαν βγάλει όλο το παρασκήνιο: ο Δραγασάκης είχε συμφωνήσει, είχε υπογράψει, όμως μετά από τηλεφώνημα του Τσίπρα, αναγκάστηκε να αποσύρει την υπογραφή του. Δημοσιεύτηκε τότε και το ανακοινωθέν επί του οποίου είχε υπάρξει η συμφωνία Δραγασάκη. Η ένσταση Τσίπρα ήταν στον όρο «extension» («επέκταση»). Το ανακοινωθέν έγραφε ότι *«οι ελληνικές αρχές συμφώνησαν να συνεργαστούν στενά και εποικοδομητικά με τα θεσμικά όργανα να διερευνήσουν τις δυνατότητες για την επέκταση και την επιτυχή ολοκλήρωση του παρόντος προγράμματος, λαμβάνοντας υπόψη τα σχέδια της νέας κυβέρνησης».* Φυσικά, μετά από μερικές μέρες, στις 20 Φλεβάρη, υπογράφηκε η ίδια συμφωνία. Στο μεταξύ, όμως, ο Τσίπρας είχε κάνει το προπαγανδιστικό του σόου με τη «σκληρή διαπραγμάτευση», χρησιμοποιώντας ως αρχιγελωτοποιό τον Μπαρουφάκη. Ο Δραγασάκης, στον οποίο ο Τσίπρας είχε αναθέσει την αρμοδιότητα «συντονισμός του κυβερνητικού έργου στον τομέα της διαπραγμάτευσης του Δημοσίου Χρέους» (ΦΕΚ 205Β/30.1.2015), έκτοτε δεν ξαναεμφανίστηκε στις Βρυξέλλες.

Εχουμε, λοιπόν, από τη μια, ένα ιμπεριαλιστικό κάθαρμα που θέλει να «τελειώνει τις δουλειές» στην ώρα που ο ίδιος επιλέγει και, από την άλλη, έναν πολιτικό τσαρλατάνο που στήνει συνεχώς σόου «σκληρής διαπραγμάτευσης», ξεφτιλίζοντας κορυφαίους υπουργούς του, με μοναδικό σκοπό να εξαπατήσει τον ελληνικό λαό. Στο τέλος, βέβαια, υπογράφει!

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεπτά
ως πότε, σύντροφοι, με τα σκατά;

Την Τρίτη 27 Ιουνίου κλείνει τα εβδομήντα χρόνια του ο παρά λίγο ισόβιος και παρά λίγο ισοβίτης πάλαι ποτέ αθλητής, οδοντίατρος και δήμαρχος συμβασιλευούσης Βασίλης Παπαγεωργόπουλος, που τον χειμώνα απολάμβανε το σκι του σε πολικές θερμοκρασίες των ωραίων ορέων της βόρειας Ελλάδας καίτοι ένοχος για υπεξαίρεση δημόσιου χρήματος, καθώς και το ψητό γουρουνόπουλό του παρά την καρδιοπάθεια που τον αποφυλάκισε... Οπότε, αν φάει και μια τούρτα που να χωράει εβδομήντα κεράκια δεν θα εκπλήξει κανένα. Σιδερένιος!

Παραμένουμε στο νοσηρό πεδίο των νοσούντων, μερικοί εκ των οποίων μάλλον είναι (ή την έχουν δει) μικροί θεοί και διακατέχονται από μια ακλόνητη βεβαιότητα ότι είναι άτρωτοι και αθάνατοι. Η ανακοίνωση του «Ποταμιού» τα λέει όλα: «Ο Σταύρος Θεοδωράκης εισήχθη απόψε σε νοσοκομείο της Αθήνας για να υποβληθεί σε προγραμματισμένη χειρουργική επέμβαση προκειμένου να αφαιρεθεί αντιμετωπίσιμη νεοπλασία με την οποία διαγνώστηκε. Ο επικεφαλής του Ποταμιού θα επιστρέψει σύντομα στα πολιτικά και κοινοβουλευτικά του καθήκοντα με την ολοκλήρωση της πλήρους ανάρρωσής του».

Ας αναζητήσουμε καταφύγιο και ωδική βοήθεια στη δημοτική παράδοση:

- Στάσου περιστερούλα μου, στάσου να σε τσακώσω
δεν θα σου τσαλακώσω καθόλου τα φτερά
μαζί θα σκαρφαλώσουμε με κωλοτούμπες κι έρπειν
και μεγαλεία θα 'χουμε, θα ζούμε μια χαρά.
- Καλά τα λες διπρόσωπε, θα 'μαστε στο κουρμπέτι
μόνο λέγε με Μπέτυ. Αλλάξαν' οι καιροί.
Μαζί θα ταξιδεύουμε σ' ανατολή και δύση
εγώ θ' αλλάζω φόρεμα κι εσείς... αριστεροί.

Κάπου εκεί ο κωλοτούμπας χαίρεται και –ποιητική αηδία- το ρίχνει στο πολιτικό τραγούδι:

Μικρά κι ανήλιαγα στενά και σπίτια χαμηλά μου
βρέχει στη φτωχογειτονιά μα εμένα στ' απαυτά μου.
Αχ ψεύτη κι άδικε ντουνιά, με τον αριβισμό μου
είσαι μικρός και δεν χωράς μεσ' στον κομμουνισμό μου.

Την ίδια ώρα λίγο δεξιότερα στο κινηματογραφικό (μια ταινία η ιστορία τους, «χόρευε νάιλον υπουργέ σαν Καραγκιόζης στον μπερντέ» έλεγε ο Πάνος Τζαβέλας) πλάνο, έχουν εμφιλοχωρήσει (γιατί όχι;) και τα αντάρτικα. Τα οποία φυσικά δεν είναι προνόμιο μόνο του... μαρξιστή και ακραιφνή κομμουνιστή Κατρούγκαλου:

Ο Πάνος των ΑνΕλ στον Φλαμπουράρη
στέλνει περήφανο χαιρετισμό
όλοι χειροκροτούν τον αρκουδιάρη
χωρίς κανέναν ενδοιασμό.

Από κάπου στο βάθος έρχεται και ο απόηχος μιας μποέμ αριστερής κομπανίας τακτοποιημένων, που σιγοντάρει μεθυσμένη από ανέλπιστη ευτυχία:

Καρέκλα μάγια μου 'κανες και περπατώ στα ξένα
είναι το χρήμα μπόλικο, πίσω πια δεν ξαναγυρνώ
τέρμα τα τετριμμένα.

Και αυτή η σκηνή κλείνει με τη μεγάλη ανατροπή, καθώς κάπου πολύ μακριά, κάποιοι –απροσδιόριστοι- τραγουδούν:

Αφέντη κωλοτούμπα μου με τι να σε στολίσω
φέρτε το μαυριτάνικο σπαθί το κοφτερό
μέχρι και την Καισαριανή βρώμισες (μύγα μις, ω)
πάρ' το και σφάξου μόνος σου. Αντε να σε χαρώ.

Για το τέλος, ας ασχοληθούμε με τίποτε πιο σοβαρό για να γελάσουμε λίγο. Ειδικότερα, με δύο τεμάχια από τις πίσω σελίδες που όμως έχουν ιδιαίτερη βαρύτητα. Το πρώτο είναι τα δημοσιεύματα στον αστικό Τύπο, ότι η ελληνική κυβέρνηση αναμένεται να προτείνει το όνομα «Μακεδονία του Βαρδάρη» για «τα Σκόπια». Ως εναλλακτική πρόταση επανήλθε και το «Δημοκρατία των Σκοπίων», το οποίο η γειτονική χώρα έχει αποκλείσει στο παρελθόν. Αυτά ενώ επίκειται το ταξίδι του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά στα Σκόπια στα τέλη Αυγούστου. Το δεύτερο είναι το νέο χτύπημα του Πανίκα (ένας είναι ο Πανίκας και αλησμόνητος, όσο κι αν η μαύρη μοίρα και οι συγκυρίες τον έριξαν στον προθάλαμο του χώρου υγειονομικής ταφής πολιτικών απορριμμάτων). Ο μεγάλος τραγουδιστής συμμετέχει πρωταγωνιστικά –εν είδει Νίκου Ξανθόπουλου με τον οποίο μοιάζει αξιοπρόσεκτα έτσι κι αλλιώς- σ' ένα εξοργιστικής αισθητικής, στίχων, μουσικής και σεναρίου βίντεο κλιπ. Αξίζει τον κόπο να το δείτε μετά από ένα γερό μεθύσι.

Κοκκινοσκουφίτσα

Ανελέητος πόλεμος συμμοριών

Στην Κρήτη υπάρχει εδώ και εφτά μήνες ένα καράβι που στ' αμπάρια του βρέθηκαν εκατομμύρια πακέτα λαθραία τσιγάρα. Και ξαφνικά, ο Λοβέρδος ξεσηκώνει μεγάλη φασαρία ρωτώντας αν το καράβι έχει και τσιγάρα ΣΕΚΑΠ (Σαββίδης). Η κυβέρνηση δεν απαντά, μέχρι που πιάνεται ένα άλλο καράβι, στην ίδια περιοχή, να ξεφορτώνει λαθραία τσιγάρα. Οπότε ο Κουρουμπλής επιβεβαιώνει ότι και το πρώτο καράβι είχε τσιγάρα ΣΕΚΑΠ, αλλά δεν τίθεται θέμα λαθρεμπόριου, γιατί ρυμουλκήθηκε από διεθνή χωρικά ύδατα!

Πάνω στην τούρλα του Σαββάτου, αποκαλύπτεται ότι ο Καμμένος ζητούσε από τον ισοβίτη ιδιοκτήτη του «Noor 1» (που πιάστηκε με 2,5 τόνους ηρωίνης) να καταθέσει την αλήθεια και θα έχει προστασία, θα βγει από τη φυλακή. Η αλήθεια, όπως λέει ο ισοβίτης, είναι πως ήθελαν να τους «δώσει» τον Μαρινάκη. Στην υπόθεση εμπλέκονται ο γνωστός Ζούγκλας (κατά κόσμον Μάκης Τριανταφυλλόπουλος), ένας λιμενικός που ασκούσε χρέη ανακριτικού υπαλλήλου, μια εισαγγελέας που πήγε νυχτιάτικα στον Κορυδαλλό για να πάρει κατάθεση από τον ισοβίτη και ο... Μελισσανίδης. Ο οποίος ισοβίτης έκανε μια θεαματική κωλοτούμπα και αντί να «δώσει» τον Μαρινάκη, «έδωσε» τον Καμμένο και τους υπόλοιπους. Στήσιμο στο στήσιμο, δηλαδή.

Ο Μαρινάκης είναι ήδη ιδιοκτήτης του ΔΟΛ (και του 22% του Mega). Ο Σαββίδης «πρόλαβε» και πήρε το 19,6% του Mega από τον Μπόμπολα, μέσα από διαδικασίες που μπορεί και να κηρυχτούν άκυρες, ενώ ο Μπόμπολας βλέπει την εκδοτική του «αυτοκρατορία» να ακολουθεί το δρόμο της εκποίησης, όπως έγινε με τον ΔΟΛ. Ο Μελισσανίδης έχασε στη δημοπρασία για τον ΔΟΛ από τον Μαρινάκη (η κυπριακή εταιρία «Vegata Holdings», που φέρεται να είναι δικιά του, έδωσε 1,8 εκατ. λιγότερα από τον νικητή Μαρινάκη και ήρθε δεύτερη) και τώρα οι άνθρωποί του λένε στην πιάτσα ότι είναι έτοιμος να «χτυπήσει» τον ΠΗΓΑΣΟ του Μπόμπολα, όταν τον βγάλουν σε δημοπρασία οι τράπεζες.

Ο Μαρινάκης ήταν ένας από τους «προσωρινούς υπερθεματιστές» που μπαινόβγαινε στο Μαξίμου και συνέτρωγε με τον Παππά, μέχρι που το σχέδιο για τα κανάλια έγινε κομμάτια και θρύψαλα. Τώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ τον κατηγορεί ότι από «ευϋπόληπτος επιχειρηματίας» που συνεργαζόταν με τη συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, έγινε υποστηρικτής του Μητσοτάκη και της ΝΔ και απεργάζεται την πτώση της σημερινής κυβέρνησης. Κι αφήνει υπόνοιες ότι μπορεί να είναι και μπλεγμένος στο πρεζεμπόριο με το «Noor 1». Κι ο Μαρινάκης δε βγάζει τις αποκαλύψεις του από τα «Νέα» ή το in.gr, αλλά από το... αριστερό «Unfollow» με τις άλλοτε πολύ καλές σχέσεις με τον ΣΥΡΙΖΑ.*

Ο Σαββίδης, από αγαπημένος καπιταλιστής του Σαμαρά, έγινε ο μεγαλύτερος εχθρός της ΝΔ του Μητσοτάκη και ο φανατικότερος οπαδός του Τσίπρα, τον οποίο συγκρίνει με τον Πούτιν!

Ο Μελισσανίδης, άλλος αγαπημένος καπιταλιστής του Σαμαρά, έγινε κολλητάρι με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ελέω Καμμένου, λέει η πιάτσα, μπορεί και ελέω κυρ-Αλέκου Φλαμπουράρη, συμπληρώνουμε εμείς.

Μέχρι πριν από λίγο καιρό, υπήρχε ένας συνασπισμός Μελισσανίδη-Αλαφούζου-Σαββίδη ενάντια στον Μαρινάκη, τον οποίο ήθελαν να αναγκάσουν να φύγει από την Ελλάδα. Το ποδόσφαιρο ήταν, φυσικά, το πρόσχημα. Σήμερα, η συμμαχία έχει διαλυθεί εις τα εξ ων συνετέθη. Σαββίδης και Μελισσανίδης έχουν χωριστές σχέσεις με τη συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων, αλλά μεταξύ τους ο πόλεμος είναι πια μέχρις εσχάτων. Σαββίδης και Μαρινάκης, από ασυμφιλίωτοι εχθροί, έχουν γίνει συνεργαζόμενοι για το καλό του ποδοσφαίρου. Ο Αλαφούζος που έδινε μάχες για να εκθέσει τον Μαρινάκη, οργανώνοντας τηλεοπτικές δίκες στο κανάλι του, τώρα δίνει αγώνα ενάντια σ' αυτούς που προσπαθούν να «στήσουν» τον Μαρινάκη. Και βέβαια, οι λυκοσυμμαχίες μπορεί ν' αλλάξουν πολλές φορές ακόμα. Η δουλειά γίνεται στο παρασκήνιο κι εμείς συνήθως την παίρνουμε χαμπάρι εκ του αποτελέσματος.

Τελικά, οι πιο... αθώοι είναι οι χουλιγκάνοι στις εξέδρες, που φωνάζουν συνθήματα για τον «πρεζέμπορα» και τον «λαθρέμπορα», επαναλαμβάνοντας σαν κύμβαλα αλαλάζοντα αυτά που τους λένε οι αρχηγοί της κερκίδας: «ο δικός μας πρόεδρος είναι καθαρός, ο άλλος είναι πρεζέμπορας ή λαθρέμπορας ή μαφιόζος» (ανάλογα με την περίπτωση).

Μπόχα! Καπιταλιστές, μαφιόζοι, μιντιάρχες, αστοί πολιτικοί και αστικά κόμματα, διωκτικοί μηχανισμοί (αστυνομικοί και δικαστικοί) έχουν γίνει ένα κουβάρι κι έτσι όπως κυλιούνται στο βούρκο και τυλίγονται με τα βρομερά λύματα αναδίδουν μια ολοένα και πιο ανυπόφορη μπόχα.

Η μάχη δε γίνεται, βέβαια, για τη δόξα των ποδοσφαιρικών ομάδων. Οι ομάδες είναι απλά ένα εργαλείο στα χέρια των καπιταλιστών ιδιοκτητών τους, με τους οργανωμένους οπαδούς να χρησιμοποιούνται σαν ιδιωτικός στρατός. Η διαμάχη δε γίνεται για την κυκλοφορία των εφημερίδων και την ακροαματικότητα και θεαματικότητα των ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών. Τα ΜΜΕ είναι απλώς εργαλεία για την άσκηση πίεσης πάνω στο πολιτικό προσωπικό, αλλά και πάνω σε αντίπαλους. Οι εφημερίδες δεν πουλάνε φύλλα, τα ραδιοκάναλα έχουν πολύ λιγότερη διαφήμιση από το παρελθόν, επομένως από καθαρά οικονομική άποψη δεν έχουν ενδιαφέρον για έναν καπιταλιστή, για να δεσμεύσει κεφάλαια σ' αυτά. Εχουν, όμως, τεράστιο ενδιαφέρον σαν εργαλεία. Αν συνυπολογίσουμε το γεγονός ότι δε βρισκόμαστε σε κάποια περίοδο ομαλής καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά σε μια περίοδο κρίσης και πλιάτσικου επί της δημόσιας περιουσίας, μπορούμε να καταλάβουμε ποιο είναι το πραγματικό αντικείμενο αυτού του πολέμου.

Και βέβαια, όταν πρόκειται για πλιάτσικο και για καπιταλιστές με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, ο πόλεμος θα γίνεται και με μεθόδους μαφίας. Κι όποιος αντέξει, μέχρι να μπουν στη μέση οι «ειρηνοποιοί» (άλλοι καπιταλιστές, ενδεχομένως με μεγαλύτερη δύναμη, που έμειναν αλώβητοι από τον πόλεμο) και να οδηγήσουν τα πράγματα σε μια συμφωνία, που αναγκαστικά θα έχει κερδισμένους και χαμένους, όμως θα είναι προς το συμφέρον του συστήματος ως συνόλου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ισχυριζόταν (και εξακολουθεί να ισχυρίζεται) ότι δεν κρύβει σκελετούς στα ντουλάπια του, ότι δεν τον κρατάει κανένας. Οσο ήταν ένα μικρό αντιπολιτευόμενο κόμμα, αυτό μπορεί να ίσχυε. Το πολύ να έπαιρνε τίποτα «σπόρια» από τους καπιταλιστές, όπως συμβαίνει συνήθως με τα μικρά κοινοβουλευτικά κόμματα. Από τη στιγμή που έγινε κόμμα εξουσίας, τα πράγματα άλλαξαν. Τα στελέχη του βούτηξαν με το κεφάλι στο βούρκο, αναζητώντας χρυσό στον πάτο του. Και πλέον, αυτό αρχίζει να φαίνεται. Η μπόχα αναδύεται πλέον και από τη δική τους πλευρά. Οταν -όντας ακόμα στην αντιπολίτευση- ο Φλαμπουράρης με τον Στρατούλη έκαναν μυστικές συζητήσεις στα γραφεία του Μελισσανίδη και έκλειναν συμφωνία υποστήριξης του καταστροφικού επιχειρηματικού του σχεδίου στη Νέα Φιλαδέλφεια, τι έκαναν; Υπερασπίζονταν την... ανάπτυξη του ελληνικού αθλητισμού με σεβασμό στο περιβάλλον και την κοινωνία; Οταν ο Παππάς συναντιόταν κατ' επανάληψη με τον Μαρινάκη, συναντιόταν με έναν εκπρόσωπο της... υγιούς επιχειρηματικότητας ή με έναν... ύποπτο για πρεζεμπόριο, η εμπλοκή του οποίου πρέπει να διερευνηθεί με την αποφασιστική συνδρομή ενός ισοβίτη καταδικασμένου για πρεζεμπόριο; Οταν ο ίδιος ο Τσίπρας παίρνει πάνω του το σβήσιμο του προστίμου που έπρεπε να πληρώσει ο Σαββίδης για παλαιότερο λαθρεμπόριο της ΣΕΚΑΠ, για ποιο λόγο το κάνει; Οταν ο Φλαμπουράρης ασκεί ωμό εκβιασμό στον Δασάρχη Πειραιά προκειμένου να αποχαρακτηρίσει τα περιμετρικά δάση της περιοχής Ελληνικού-Αγίου Κοσμά, ποιους εξυπηρετεί, το περιβάλλον και τους κατοίκους της Αττικής ή τους πλιατσικολόγους καπιταλιστές;

Δε συνηθίζουμε να ξεπερνάμε τα διάφορα σκάνδαλα με αναφορές στον καπιταλισμό, γενικά και αόριστα. Πάντοτε προσπαθούμε να μπούμε στην ουσία τους, για να μην μένει ο λαός έρμαιο στη διαχείριση των αστικών ΜΜΕ, που δρουν για λογαριασμό του ενός ή του άλλου καπιταλιστή, του ενός ή του άλλου κόμματος. Για τα σκάνδαλα του εν εξελίξει πολέμου ανάμεσα σε ομάδες καπιταλιστών-κομμάτων δεν έχουμε προς το παρόν πρωτογενή πληροφόρηση. Αυτό δε σημαίνει, όμως, ότι δεν μπορούμε να συστηματοποιήσουμε και να σχολιάσουμε αυτά που μέχρι στιγμής έχουν δει το φως της δημοσιότητας.

◆ Για πάνω από μισό χρόνο παραμένει δεσμευμένο στο λιμάνι της Παλιόχωρας Χανίων ένα ουκρανικό αλιευτικό, που πιάστηκε όταν έμεινε ακυβέρνητο σε διεθνή ύδατα. Και ξαφνικά, ο Λοβέρδος (γνωστός για

Πορεία αλληλεγγύης σήμερα, 12μ, από το Μοναστηράκι

Να αθωωθεί ο Τάσος Θεοφίλου

Σήμερα (Σάββατο 24 Ιούνη), στις 12 το μεσημέρι, οργανώνεται από το Μοναστηράκι πορεία αλληλεγγύης στον αναρχικό κομμουνιστή Τάσο Θεοφίλου, η δίκη του οποίου σε δεύτερο βαθμό βαδίζει προς το τέλος της (στην επόμενη συνεδρίαση θα αγορεύσουν οι συνήγοροι υπεράσπισης και μετά θα αναμένεται η απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων).

«Μπορεί να μην ήταν ο άνθρωπος στη ληστεία» είχε είπε πρωτόδικα ο «σεναριογράφος» της Αντιτρομοκρατικής Ε. Χαρδαλιάς. «Μπορεί να μη φόρεσε το καπέλο» είχε παραδεχτεί ο πρόεδρος του πρωτόδικου Μ. Χατζηαθανασίου. Παρά ταύτα, ο Τάσος Θεοφίλου καταδικάστηκε για τη ληστεία στην Πάρο και ως συνεργός στην ανθρωποκτονία του ταξιτζή Μίχα και ξαναδικάζεται ακόμα και για συμμετοχή στη ΣΠΦ, επειδή η εισαγγελία έκανε έφεση στην απαλλακτική γι' αυτή την κατηγορία πρωτόδικη απόφαση. Οι μηχανισμοί έδειξαν αποφασισμένοι να στείλουν για πολλά χρόνια (ει δυνατόν και ισόβια) στη φυλακή τον αγωνιστή που στοχοποίησε η Αντιτρομοκρατική.

Ποια είναι τα δεδομένα της ακροαματικής διαδικασίας;

Κανένας από τους μάρτυρες κατηγορίας δεν αναγνώρισε τον Τ. Θεοφίλου ως έναν από τους αυτουργούς της ληστείας στην Πάρο. Το περιβόητο καπέλο, στο οποίο υποτίθεται ότι ανιχνεύτηκε DNA του Θεοφίλου, δεν είχε επιδειχτεί στους αυτόπτες μάρτυρες. Μόνον ένας κατέθεσε ότι του επιδείχτηκε! Οταν η Αντιτρομοκρατική εδέησε να στείλει το καπέλο στο δικαστήριο, κανένας από τους μάρτυρες δεν το αναγνώρισε ως το καπέλο που φορούσε ένας από τους δράστες. Καπέλο δε βρέθηκε στον τόπο που θανατώθηκε ο ταξιτζής Μίχας. Το καπέλο κατασκευάστηκε από την Αντιτρομοκρατική, όταν αυτή ανέλαβε την υπόθεση, παραμερίζοντας τις τοπικές αστυνομικές αρχές, που ως τότε την αντιμετώπιζαν ως κοινή ποινική υπόθεση.

Σ' αυτή την υπόθεση δεν έγινε πραγματική έρευνα για την ανεύρεση των δραστών, ενώ κάποια στιγμή η Αντιτρομοκρατική άλλαξε σκόπιμα τον προσανατολισμό της έρευνας. Κι όμως, στη δικογραφία υπάρχουν στοιχεία που αν ερευνώνταν θα μπορούσαν να συμβάλουν στο ξετύλιγμα του κουβαριού που οδηγεί στους δράστες. Η Αντιτρομοκρατική άλλαξε σκόπιμα τον προσανατολισμό της έρευνας, που είχε πάρει ένα συγκεκριμένο δρόμο, με βάση το υλικό που συγκεντρώθηκε, και αντί για την αναζήτηση των πραγματικών δραστών της ληστείας και της ανθρωποκτονίας, έκλεισε την έρευνα με τη σύλληψη του Τ. Θεοφίλου, τον οποίο ενοχοποίησε σαν ένα από τους δράστες.

Γι' αυτό πρέπει ν' ακουστεί δυνατή η φωνή της αλληλεγγύης, η απαίτηση για πλήρη αθώωση του Τάσου Θεοφίλου, γιατί «δεν απεδείχθη η συμμετοχή του».

τις φιλικές σχέσεις του με τον Θ. Αναστασιάδη και τον Β. Μαρινάκη) αρχίζει να ξεσηκώνει φασαρία με ερωτήσεις. Εκείνο που κυρίως ρωτάει είναι αν στ' αμπάρια του πλοίου υπάρχουν και τσιγάρα ΣΕΚΑΠ. Η κυβέρνηση δεν του απαντάει κι αυτός δηλώνει στα φιλόξενα «Νέα» (του Μαρινάκη πλέον), που του δίνουν ολόκληρη σελίδα, ότι αν δεν του δοθεί απάντηση θα καταθέσει επίκαιρη ερώτηση. Την ίδια μέρα (Παρασκευή 16 Ιούνη), πιάνεται στις παραλίες των Σφακίων άλλο πλοίο, την ώρα που πάει να ξεφορτώσει λαθραία τσιγάρα, μεταξύ των οποίων και τσιγάρα της ΣΕΚΑΠ.

Και ξαφνικά, η μουγκή κυβέρνηση αποκτά φωνή. Ο Κουρουμπλής (αρμόδιος μόνο για το Λιμενικό και όχι για το Τελωνείο ή για την Εισαγγελία), δηλώνει για το πρώτο πλοίο ότι πιάστηκε σε διεθνή ύδατα και σ' αυτές τις περιπτώσεις «είναι δύσκολο να στοιχειοθετηθεί κατηγορία περί λαθρεμπορίου». Εχει και συνέχεια: «Από τον έλεγχο που έκαναν οι τελωνειακές Αρχές (σ.σ. για τις οποίες είναι παντελώς αναρμόδιος) φαίνεται ότι **τα τσιγάρα εξήχθησαν από τη ΣΕΚΑΠ στο Μαυροβούνιο με νόμιμο τρόπο**. Τώρα, αν υπάρχουν ζητήματα λαθρεμπορίου στο Μαυροβούνιο, η Ελλάδα δεν εμπλέκεται. Εύκολα μας αρέσει να λέμε διάφορα. Οι πληροφορίες που έχει το ΥΝΑΝΠ και από το τελωνείο είναι ότι δεν προκύπτει λαθρεμπόριο»!

Η αντιπολίτευση ανεβαίνει στα κάγκελα (ο Κουρουμπλής της δίνει την κυβέρνηση στο πιάτο, με τη χοντροκομμένη υπέρ Σαββίδη παρέμβασή του), όμως μια μέρα μετά ο Κουρουμπλής γίνεται ο αγαπημένος υπουργός και των φυλλάδων του Μαρινάκη και της ΝΔ. Τον διαχωρίζουν ευθέως από τον Καμμένο και τον Κοντονή, επειδή δήλωσε ότι το δικό του υπουργείο δεν έχει καμιά ανάμιξη στο αλισβερίσι με τον Γιανουσάκη. Δηλώνει στα «Νέα» ότι έκανε έρευνα και βρήκε ότι ο αξιωματικός του Λιμενικού Π. Χριστοφορίδης (αυτός που ο Γιαννουσάκης λέει ότι τον έχει γράψει σε σπαρταριστό διάλογο, να τον προτρέπει να «δώσει» τον Μαρινάκη) «λειτουργούσε ανεξάρτητα από την υπηρεσιακή του ιδιότητα» και «δεν εκτελούσε εντολές του Λιμενικού» (τίνος εντολές εκτελούσε;). Σύμφωνα με τον Κουρουμπλή, ο Χριστοφορίδης «μπορεί να είχε κάποια διασύνδεση με την Εισαγγελία Πειραιά, η οποία ενδεχομένως να τον ενεργοποίησε»! Το αντίθετο βγαίνει από όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας (ο Χριστοφορίδης φέρεται να είναι «παιδί» του Καμμένου και η εισαγγελέας Τζίβα απλώς να στάλθηκε να διεκπεραιώσει ανακριτικά μια υπόθεση που είχαν στήσει ο Καμμένος με τον Χριστοφορίδη), αλλά για το «σύστημα Μαρινάκη» δεν έχουν σημασία αυτά. Σημασία έχει ότι ένας υπουργός τραβάει την ουρά του έξω από την υπόθεση.

Την ίδια μέρα, όλως... τυχαίως, εξαφανίζονται τα δημοσιεύματα για τα τσιγάρα ΣΕΚΑΠ που βρέθηκαν στα λαθρεμπορικά τσιγαράδικα στην Κρήτη καθώς και για τη χοντροκομμένη ανάμιξη του Κουρουμπλή, που τον είχαν καρφώσει στον πάσσαλο της ατίμωσης μόλις πριν από μια μέρα! Επαίνους προς τον Κουρουμπλή επιδαψίλευσε και ο Αδωνις Γεωργιάδης στη Βουλή, μια μέρα μετά από τη «γραμμή» που έδωσαν τα «Νέα»!

◆ Για την υπόθεση με την ανάμιξη Καμμένου δε χρειάζεται να γράψουμε πολλά (οι λεπτομέρειες είναι ήδη γνωστές). Ενας υπουργός τηλεφωνιέται μ' έναν ισοβίτη και του λέει «να πει την αλήθεια». Ενας Λιμενικός, που εμφανίζεται σαν «παιδί» του υπουργού, τα κάνει «νιανιά» στον ισοβίτη: δώσε μας τον Μαρινάκη και καθάρισες. Εμείς μόνο αυτό θέλουμε. Αλλιώς, θα σαπίσεις στη φυλακή. Μια εισαγγελέας πηγαίνει νυχτιάτικα στη φυλακή, τη βάζουν μέσα χωρίς να υπάρχει η εντολή που απαιτείται κι αυτή προσπαθεί να πάρει από τον ισοβίτη την κατάθεση. Οπως λέει ο τελευταίος, την άμεση άφιξη της εισαγγελέα τού την είχε ανακοινώσει από το τηλέφωνο ο Καμμένος. Μόνο που ο ισοβίτης, που σε συνέντευξή του στον Ζούγκλα παλιότερα είχε «δώσει» τον Μαρινάκη, τώρα τους την έχει στημένη και «δίνει» αυτούς ότι προσπαθούν να «στήσουν» τον Μαρινάκη. Πήγαν για μαλλί και βγήκαν κουρεμένοι. Αντί να πιάσουν τον Μαρινάκη στη φάκα, τους έπιασε αυτός στην ίδια τους τη φάκα!

Ο Καμμένος δηλώνει ότι «ο κρατούμενος Γιαννουσάκης ζήτησε διά του δημοσιογράφου Μάκη Τριανταφυλλόπουλου δικαστική προστασία για να καταθέσει στοιχεία για την υπόθεση του "Noor 1". Ως όφειλα, ενημέρωσα αμέσως την Εισαγγελία και τον αρμόδιο υπουργό». Από τα στοιχεία που βγάζει το «σύστημα Μαρινάκη» προκύπτει ότι τηλεφωνήθηκε ο ίδιος τρεις τουλάχιστον φορές με τον ισοβίτη! Και υποψιαζόμαστε ότι σε δεύτερο χρόνο ο Μαρινάκης θα βγάλει και κασέτες με διαλόγους Καμμένου-Γιαννουσάκη και τότε θα γελάσει κάθε πικραμένος.

Ο Κοντονής πηγαίνει στη Βουλή για κάποιο νομοσχέδιο που εισηγούνταν και η συζήτηση αναλώνεται αποκλειστικά στο ζήτημα Γιαννουσάκη. Ο Μπουμπούκος κυριολεκτικά τον γλεντάει, συνεπικουρούμενος από βουλευτές της υπόλοιπης μνημονιακής αντιπολίτευσης. Διαβάστε τα πρακτικά της Ολομέλειας της Βουλής στις 21 Ιούνη και θα διαπιστώσετε με τα μάτια σας τον απόλυτο πανικό του Κοντονή, που ενώ έχει παραδεχτεί ότι ο Καμμένος έκανε τα τηλεφωνήματα στον ισοβίτη, μετά καταλαβαίνει τη γκάφα του και προσπαθεί να ισχυριστεί ότι δεν είπε κάτι τέτοιο!

Παρά τον πανικό του, ο Κοντονής είναι απόλυτος στην υπεράσπιση του Καμμένου. Δεν αφήνει τον παραμικρό υπαινιγμό, δείγμα του ότι είναι και ο ίδιος στο «κόλπο» και το Μαξίμου. Λέει πράγματα «τρελά» για έναν υπουργό. Οτι δεν είναι καθόλου κακό ένας υπουργός να τηλεφωνεί σ' έναν ισοβίτη καταδικασμένο για πρεζεμπόριο και να του λέει να πει την αλήθεια. Πρόβλημα θα υπήρχε αν του ζητούσε συγκάλυψη! Λες και δεν υπάρχουν οι αποκαλύψεις της τηλεφωνικής επικοινωνίας Χριστοφορίδη-Γιαννουσάκη, με τον δεύτερο να ζητάει επιμόνως από τον ισοβίτη να «δώσει» τον Μαρινάκη. Αλλιώς ενεργούσε ο Χριστοφορίδης και αλλιώς ο Καμμένος; Το αποκορύφωμα είναι όταν ο Κοντονής προσπαθεί να αντιγυρίσει τις κατηγορίες, λέγοντας στη ΝΔ ότι υπερασπίζεται τα συμφέροντα του Μαρινάκη, αφήνοντας υπαινιγμούς ότι έτσι η ΝΔ συγκαλύπτει μια υπόθεση πρεζεμπόριου. Λες και δεν ξέρει όλος ο κόσμος πως όσον καιρό ο ΣΥΡΙΖΑ τα είχε καλά με τον Μαρινάκη, δεν κούνησε το δαχτυλάκι του για τη διαλεύκανση αυτής της υπόθεσης, ακόμα κι όταν επί των ημερών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δυο μάρτυρες της υπόθεσης του «Noor 1» πέθαναν, ο ένας στη φυλακή και ο άλλος στη διαδρομή μεταξύ κρατητήριου και νοσοκομείου.

Ο Κοντονής μιλάει τώρα για τους «μυστηριώδεις» θανάτους, ενώ οι δύο απ' αυτούς έγιναν επί ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, χωρίς κανένας κυβερνητικός να ασχοληθεί.

Το σίριαλ θα έχει και άλλα επεισόδια μαφιόζικης μπόχας. Μένει να μάθουμε πόσο «αίμα» θα χυθεί και ποιος θα είναι ο χαμένος. Δεν νομίζουμε, πάντως, ότι θα είναι ο Μαρινάκης.

* Το ότι ο Μαρινάκης είναι πίσω από τις αποκαλύψεις το συμπεραίνει κάθε νοήμων άνθρωπος. Φαίνεται όμως καθαρά και από τη συνέντευξη του ισοβίτη Γιαννουσάκη στον Χαραλαμπόπουλο του «Unfollow». Κάποια στιγμή ο Γιαννουσάκης αναφέρεται σε κάποιο ηχητικό που έστειλε σε κάποιους και ο δημοσιογράφος του απαντά «θα το πάρω το ηχητικό, μην ανησυχείτε». Απόλυτη σιγουριά...

Μισές αλήθειες από αστούς οικονομολόγους

«Ο σχεδιασμός των δανειστών για τη διαχείριση του χρέους μας υποκρύπτει μακροχρόνιο εγκλωβισμό της χώρας στις παγίδες χρέους και λιτότητας. Η συμφωνία του Eurogroup της 15ης Ιουνίου αποκαλύπτει ότι η κύρια επιδίωξη των δανειστών είναι το πρόβλημα να μετακινηθεί ελεγχόμενα κάτω από το χαλί της επιτροπείας για τις επόμενες δεκαετίες».

Οι αστοί οικονομολόγοι ποτέ δεν είναι ουδέτεροι. Ανάλογα με τη θέση που κατέχουν, με τις πολιτικές ή επιχειρηματικές σκοπιμότητες που υπηρετούν, διαμορφώνουν και τον «επιστημονικό» λόγο που εκφέρουν. Ακόμα και όταν λένε αλήθειες, αυτές είναι μισές αλήθειες που υπηρετούν σκοπιμότητες (ειδικές ή γενικές).

Ο Γιώργος Αργείτης είναι καθηγητής του ΕΚΠΑ και επιστημονικός διευθυντής του ΙΝΕ ΓΣΕΕ, θέση καθόλου αμελητέα για έναν πανεπιστημιακό που θέλει να «σπρώξει» την καριέρα του (θυμηθείτε τον Σάββα Ρομπόλη). Επειδή δεν είναι εξαρτημένος από την κυβέρνηση, αλλά υπηρετεί τον αντιπολιτευτικό ρόλο της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, μπορεί να γράψει κάποιες αλήθειες. Το παραπάνω απόσπασμα είναι η κατακλείδα ανάλυσής του που δημοσιεύτηκε στα «Νέα» υπό τον τίτλο: «Η παγίδα χρέους και λιτότητας των δανειστών στην Ελλάδα» και με τον εξής επίτιτλο: «Γιατί η πρόσφατη συμφωνία στο Eurogroup θα έπρεπε να μας δημιουργεί προβληματισμό και να μην είναι ακόμη μια αφορμή για επικοινωνιακή εκμετάλλευση».

Ομως, οι αλήθειες που αναφέρει ο Αργείτης είναι μισές. Καταρχάς, είναι ψευδεπίγραφο το δίπολο «χώρα-δανειστές», στο οποίο στηρίζει όλο το σχήμα που περιγράφει. Δεν υπάρχει «χώρα», έτσι γενικά και αόριστα, υπερταξικά, στην οποία «συγκατοικούν» καπιταλιστές και εργάτες και φτωχοί αγρότες και φτωχοποιημένοι εργαζόμενοι μικροαστοί. Γι' αυτό και δεν υπάρχουν ελληνικές κυβερνήσεις που να εκπροσωπούν αυτή την ιδεατή «χώρα». Είναι ταγμένες στην εξυπηρέτηση συγκεκριμένων ταξικών συμφερόντων, των συμφερόντων των καπιταλιστών.

Διαβάσατε ποτέ μύδρους κατά των δανειστών από την πλευρά των καπιταλιστών και των οργανωμένων συνδικάτων τους (ΣΕΒ κτλ.); Η κριτική τους είναι μονίμως κατά των κυβερνήσεων, γιατί καθυστερούν να εφαρμόσουν αυτά που απαιτούν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Τα παπαγαλάκια τους έγραφαν από την αρχή των Μνημονίων ότι αυτά «έπρεπε να τα είχαμε κάνει μόνοι μας», διακήρυσσαν ότι «η κρίση είναι ταυτόχρονα και μια ευκαιρία», κατηγορούσαν και εξακολουθούν να κατηγορούν τις κυβερνήσεις ότι «δεν έχουν υιοθετήσει το πρόγραμμα». Για να μην πούμε για τις παρασκηνιακές επαφές τους με τα στελέχη της τρόικας, στα οποία μεταφέρουν με κάθε λεπτομέρεια τα αιτήματά τους για την κινεζοποίηση των μισθών και των εργασιακών σχέσεων, που υλοποιήθηκαν με πληθώρα νομοσχεδίων **όλων** των μνημονιακών κυβερνήσεων.

Με δεδομένη την ταύτιση της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας με τους ιμπεριαλιστές δανειστές, ο ρόλος των μνημονιακών κυβερνήσεων περιορίστηκε σε μια «διαπραγμάτευση για τα μάτια», μέσω της οποίας δεν υπερασπίζονται τα συμφέροντα «της χώρας», αλλά τα συμφέροντα της ελληνικής αστικής τάξης. Οι μνημονιακές κυβερνήσεις δεν διαπραγματεύονται σκληρά ή λιγότερο σκληρά με τους δανειστές, αλλά καλλιεργούν την ψεύτικη εικόνα της διαπραγμάτευσης με στόχο να διαχειριστούν τον ελληνικό λαό. Οσο αποτελεσματικότερη είναι αυτή η διαχείριση τόσο πιο εύκολα κατοχυρώνονται οι απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών και τα συμφέροντα της ελληνικής κεφαλαιοκρατίας, ενώ παράλληλα τα μνημονιακά κόμματα εξουσίας φροντίζουν για τη δική τους αναπαραγωγή, ώστε να συνεχίζουν να παίζουν σημαίνοντα ρόλο στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι.

Ο Αργείτης γράφει τις μισές αλήθειες του προσπαθώντας να πλήξει την προπαγάνδα ευφορίας των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Υπονοεί ότι μια άλλη κυβέρνηση ενδεχομένως να τα είχε καταφέρει καλύτερα, εν γνώσει του ότι αυτό είναι ψευδές. Και για όσους δεν πιάσουν το «υπονοούμενο» υπάρχει η προειδοποίηση ότι... πρέπει να εργαστούμε, ως «χώρα» πάντοτε, για να βγούμε από την παγίδα των δανειστών.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Ακυβέρνητο το πράσινο καράβι

Το φετινό καλοκαίρι δεν έχουμε τη διεξαγωγή κάποιας μεγάλης ποδοσφαιρικής διοργάνωσης και οι απανταχού φίλοι του ποδοσφαίρου θα «βολευτούν» με το Κύπελλο Συνομοσπονδιών.

Για τους μη μυημένους στα δρώμενα του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, η συγκεκριμένη διοργάνωση ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '90 σαν «ρουσφέτι» του τότε προέδρου της ΦΙΦΑ, Γιόζεφ Μπλάτερ, προς τον βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας, Φαχντ Μπιν Αμπντούλ Αζίζ, ο οποίος επιθυμούσε να δει τη χώρα του να συμμετέχει σε μια διεθνή ποδοσφαιρική διοργάνωση και τα κατάφερε με τον παρά του. Την περίοδο εκείνη, ο αριθμός των ομάδων που συμμετείχαν στο Παγκόσμιο Κύπελλο ήταν πολύ μικρότερος από τον σημερινό, ο ανταγωνισμός των ομάδων πολύ μεγαλύτερος και το αποτέλεσμα ήταν οι πλούσιες αλλά «υπανάπτυκτες» ποδοσφαιρικά χώρες του Περσικού Κόλπου να μην έχουν παρουσία στην τελική φάση του Μουντιάλ.

Ο βασιλιάς Φαχντ αποφάσισε να διοργανώσει μια διεθνή ποδοσφαιρική διοργάνωση με το πρωτότυπο όνομα «Κύπελλο Φαχντ» και κάλεσε να συμμετέχουν σε αυτή οι πρωταθλήτριες χώρες της Λατινικής Αμερικής, της Κεντρικής και της Βόρειας Αμερικής, της Αφρικής και της Ασίας, υποσχόμενος σημαντικά οικονομικά οφέλη για τις ομάδες που θα συμμετείχαν. Και επειδή, όπως έχουμε τονίσει αρκετές φορές, για την εκάστοτε ηγεσία της ΦΙΦΑ το ποδόσφαιρο είναι πάνω απ' όλα χρήμα και κέρδη και με αυτή τη βασική αρχή καθορίζονται οι όποιες αποφάσεις της, ο Μπλάτερ όρμησε όπως ο καρχαρίας στο αίμα. Με τα φράγκα των Σαούντ αποφάσισε να θεσπιστεί το Κύπελλο Συνομοσπονδιών, το οποίο θα διεξαγόταν στη Σαουδική Αραβία (πλέον το διοργανώνει η χώρα που την επόμενη χρονιά θα διοργανώσει την τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου) και το αντάλλαγμα για τον βασιλιά και μεγάλο οικονομικό χορηγό θα ήταν η συμμετοχή της Σαουδικής Αραβίας στην τελική φάση του Μουντιάλ.

Εκτοτε και μέχρι σήμερα, η συγκεκριμένη διοργάνωση λειτουργεί για τις πρωτοκλασάτες χώρες ως προετοιμασία για τη συμμετοχή τους στο Μουντιάλ και συνήθως κατεβάζουν «εναλλακτικές» ομάδες, στις οποίες δεν συμμετέχουν τα βασικά τους στελέχη. Για τις μικρομεσαίες χώρες ως ευκαιρία να «ακουστούν» ποδοσφαιρικά. Μετά τις τελευταίες αλλαγές που αποφάσισε η ΦΙΦΑ, με τις οποίες αυξήθηκε σημαντικά ο αριθμός των ομάδων από την Ασία και την Αφρική που θα συμμετέχουν στην τελική φάση του Μουντιάλ, οι φωνές για κατάργηση του Κυπέλλου Συνομοσπονδιών «πυκνώνουν», με το επιχείρημα ότι δεν υφίσταται πλέον ο βασικός λόγος που δημιουργήθηκε. Προς το παρόν, η ΦΙΦΑ δε δείχνει διατεθειμένη να τους κάνει το χατίρι, αφού αφενός σε «φτωχές» ποδοσφαιρικά χρονιές καταφέρνει να βάζει σημαντικά φράγκα στο ταμείο της και αφετέρου, σε μια περίοδο που δε διεξάγονται τα περισσότερα πρωταθλήματα, βρίσκονται επιπλέον αγώνες για το ποδοσφαιρικό στοίχημα.

Σε οριακή κατάσταση βρίσκεται ο ποδοσφαιρικός Παναθηναϊκός, αφού στο αρνητικό κλίμα εξαιτίας της καθυστέρησης των πληρωμών, ήρθε να προστεθεί η απόφαση του Μάρκους Μπεργκ να αποχωρήσει από τους πράσινους. Το τελευταίο χρονικό διάστημα, ο Αλαφούζος έχει σταματήσει να ασχολείται με την ομάδα με αποτέλεσμα τα προβλήματα να συσσωρεύονται και η λύση να φαντάζει δύσκολη. Θα ξεκινήσουμε τον σχολιασμό μας από τη δεινή οικονομική θέση που βρίσκονται οι πράσινοι και στη συνέχεια θα αναφερθούμε στο θέμα του Μπεργκ.

Με τα σημερινά δεδομένα, η έναρξη της προετοιμασίας της ομάδας, που είναι προγραμματισμένη για τη Δευτέρα 26 Ιούνη, είναι στον αέρα, αφού παίχτες και προπονητικό τιμ έχουν δηλώσει ότι για να ξεκινήσουν για τη νέα χρονιά θα πρέπει να έχουν τακτοποιηθεί οι οφειλές που έχει απέναντί τους η ομάδα. Παρά τις διαβεβαιώσεις από στελέχη της πράσινης διοίκησης, ότι μέχρι το τέλος Ιούνη θα έχει λυθεί το πρόβλημα ρευστότητας που αντιμετωπίζει η ομάδα (ο Αλαφούζος θα βάλει στο ταμείο της ομάδας τα 5.000.000 ευρώ από την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου), η απουσία του Αλαφούζου δεν έχει πείσει αρκετούς από τους παίχτες (κάποιοι ετοιμάζουν προσφυγές για να «σπάσουν» το συμβόλαιό τους) και τα μήνυμα προς τη διοίκηση είναι «πρώτα τα φράγκα και μετά θα ξεκινήσει η προετοιμασία». Μάλιστα, υπάρχουν και δημοσιεύματα σύμφωνα με τα οποία Ουζουνίδης και Λυμπερόπουλος είναι έτοιμοι να μεταθέσουν την έναρξη της προετοιμασίας κατά μια βδομάδα (Δευτέρα 3 Ιούλη), ελπίζοντας ότι μέχρι τότε θα έχει εκτονωθεί η ένταση και θα έχει επανέλθει η ηρεμία στην ομάδα, αφού θα έχουν γίνει οι πληρωμές και θα έχει βρεθεί λύση στο θέμα Μπεργκ.

Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού είναι οργισμένοι με την κατάσταση που βρίσκεται η ομάδα και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τα μηνύματα κατά του Αλαφούζου αποτελούν τη συντριπτική πλειοψηφία και θυμίζουν την εποχή που οι οργανωμένοι οπαδοί ζητούσαν να φύγει από την ομάδα ο Βαρδινογιάννης. Υπ' αυτό το πρίσμα θα πρέπει να δούμε και την υπόθεση Μπεργκ. Με την αδυναμία ή την απροθυμία του (όποια εκδοχή και αν διαλέξουμε το αποτέλεσμα είναι το ίδιο) να ανταποκριθεί στις οικονομικές απαιτήσεις της ομάδας, ο Αλαφούζος «έκλεισε» το μάτι στον Μπεργκ, αφού μια καλή μεταγραφή του Σουηδού θα είχε σαν αποτέλεσμα να μπουν αρκετά φράγκα στο ταμείο της ομάδας. Αν και επίσημα από την πράσινη ΠΑΕ δηλώνουν ότι δεν υπάρχει περίπτωση να αποχωρήσει ο παίχτης, όλα δείχνουν ότι παρασκηνιακά γίνονταν κινήσεις για να προχωρήσει η μεταγραφή και η προσπάθεια της διοίκησης του Παναθηναϊκού είναι να βρεθεί ο τρόπος διαχείρισης της οργής των οπαδών της ομάδας.

Αυτό όμως που δεν υπολόγισαν σωστά ο Αλαφούζος και η παρέα του ήταν ο μάνατζερ του Μπεργκ, ο οποίος, στην προσπάθειά του να μειώσει τα φράγκα που θα πάρουν από τη μεταγραφή οι πράσινοι, προκειμένου να πάρει περισσότερα ο πελάτης του (και ο ίδιος), άνοιξε τον ασκό του Αιόλου. Ο Αλαφούζος δεν μπορούσε να δεχτεί την εξευτελιστική αρχική προσφορά, η οποία δεν ξεπερνούσε τα 3.000.000 ευρώ (μαζί με το ποσοστό του Αμβούργου) και ήταν πολύ κάτω από τη ρήτρα των 5.100.000 ευρώ που προβλέπεται στο συμβόλαιο του παίχτη. Ετσι, τα «παπαγαλάκια» του έριξαν στην πιάτσα το σενάριο της απαξίωσης και του εξευτελισμού του Παναθηναϊκού από την πλευρά Μπεργκ, προκειμένου να ενεργοποιήσουν τον «πατριωτισμό» των πράσινων οπαδών και να τους στρέψουν ενάντια στον παίχτη, πράγμα που κατάφεραν σε ικανοποιητικό βαθμό. Η συντριπτική πλειοψηφία των οπαδών στο διαδίκτυο χαρακτηρίζει τον Μπεργκ προδότη, αγνώμονα, πουλητάρι και άλλα κοσμητικά, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί η αίσθηση ότι η απομάκρυνση του Σουηδού από την ομάδα είναι μονόδρομος για να επανέλθει η ηρεμία.

Ταυτόχρονα, σε μια προσπάθεια να δείξει ότι είναι δυναμική και δε μασάει, η διοίκηση του ΠΑΟ απαίτησε από τους Αραβες τη ρήτρα που υπάρχει στο συμβόλαιο του παίχτη, αφήνοντας να εννοηθεί ότι σε διαφορετική περίπτωση θα καταγγείλει στην ΟΥΕΦΑ ως παράνομη τη διαπραγμάτευση παίχτη και Αλ Αϊν. Η πλευρά του παίχτη, σε μια κίνηση ρελάνς, άφησε να εννοηθεί ότι θα κάνει προσφυγή για να μείνει ο παίχτης ελεύθερος (σύμφωνα με τους μάνατζερ, οι πράσινοι του χρωστάνε δόση 220.000 ευρώ). Το αποτέλεσμα ήταν, μοναδικοί κερδισμένοι να είναι οι Αραβες. Η διοίκηση της Αλ Αϊν, γνωρίζοντας ότι Παναθηναϊκός και Μπεργκ δεν μπορούν να συνυπάρξουν, αποφάσισε να κρατήσει σκληρή γραμμή στις διαπραγματεύσεις, δεν ανέβασε σημαντικά την προσφορά της και άφησε να εννοηθεί ότι θα αποσύρει το ενδιαφέρον της για τον παίχτη αν δεν ολοκληρωθεί σύντομα η μεταγραφή.

Τη στιγμή που έκλεινε η ύλη της «Κ», από το ρεπορτάζ έβγαινε το συμπέρασμα ότι πράσινοι και παίχτης όδευαν προς συμβιβασμό μεταξύ τους με στόχο να ολοκληρωθεί η μεταγραφή και να εξασφαλίσουν και οι δυο πλευρές όσο το δυνατόν περισσότερα κέρδη. Τελικά, ο μοναδικός χαμένος είναι ο Παναθηναϊκός αφού, όπως όλα δείχνουν, ο Μπεργκ θα φύγει και πολύ δύσκολα θα βρεθεί άμεσα αντικαταστάτης του, ενώ δε θα μπουν στο ταμείο της ομάδας τα φράγκα που υπολόγιζαν ο Αλαφούζος και η παρέα του.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi. gr

Πρωτότυπο promotion για το λαϊκό πανηγύρι, που ευελπιστεί να συγκινήσει τα πλήθη με το τρίπτυχο φαγητό-γλυκό-«κοκό», ή θέλει να πει κάτι άλλο ο ποιητής; Παρακαλούνται οι Ηπειρώτες της «Κ» να μας διαφωτίσουν σχετικά.

ΣΙΝΕΜΑ

ΑΝΤΡΕΙ ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ

Σημασία έχει να αγαπάς

Ο πολωνός, αλλά σπουδαγμένος στο Παρίσι, σκηνοθέτης Αντρέι Ζουλάφσκι παρουσίασε το 1975 αυτήν την ταινία του, η οποία αγαπήθηκε πολύ από το κινηματογραφικό κοινό. Ο Ζουλάφσκι γνώρισε τον Κρίστοφερ Φρανκ στη Γαλλία, διάβασε ένα μυθιστόρημά του για τον κόσμο του θεάματος και αποφάσισαν μαζί να το διασκευάσουν για τον κινηματογράφο.

Ο Σερβέ, δευτεροκλασάτος φωτορεπόρτερ που δουλεύει για κάποιον γκάνγκστερ, γνωρίζει στα γυρίσματα μιας ταινίας soft porno τη Ναντίν. Την ερωτεύεται παράφορα και για να τη βοηθήσει δανείζεται από το πορτοφόλι του αφεντικού του ένα σεβαστό ποσό, ώστε να χρηματοδοτήσει μια θεατρική παράσταση, στην οποία θέλει να πρωταγωνιστήσει η Ναντίν, για να της προσφέρει μια ευκαιρία να δείξει το ταλέντο της. Η Ναντίν γοητεύεται από τον φωτογράφο, όμως δεν μπορεί εύκολα να ανταποκριθεί, γιατί είναι παντρεμένη. Οπότε βρίσκεται στο δίλημμα ανάμεσα στο ηθικό της καθήκον και τα συναισθήματά της.

Ο Ζουλάφσκι σκηνοθετεί το σύμπαν του θεάματος που απαρτίζεται από ανθρώπους-κουρέλια και εμπνέει τη Ρόμι Σνάιντερ να δώσει μια από τις καλύτερές της ερμηνείες, κερδίζοντας μάλιστα το πρώτο Σεζάρ στην ιστορία του θεσμού.

8ο Φεστιβάλ Βωβού Κινηματογράφου

Η φανταστική ιδέα του μέλλοντος

Για 8η χρονιά, το Ιδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης οργανώνει το Φεστιβάλ Βωβού Κινηματογράφου, από 24/6 έως 1/7, με ελεύθερη είσοδο. Παράλληλα, όπως συνέβαινε και τα πρώτα χρόνια του σινεμά χωρίς ήχο, συνθέτες «ντύνουν» τα ασπρόμαυρα πλάνα με πρωτότυπες συνθέσεις, οι οποίες ερμηνεύονται ζωντανά, δίπλα στη μεγάλη οθόνη, ενισχύοντας την ατμόσφαιρα κάθε ταινίας. Αν βέβαια, έχει διασωθεί μουσική γραμμένη εδικά για την κάθε ταινία, τότε το φεστιβάλ προτιμά αυτή.

Φέτος, η θεματική του 8ου Φεστιβάλ Βωβού Κινηματογράφου είναι η Επιστημονική Φαντασία. Οπως εξηγεί ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Αλέξανδος Μούζας, «η επιστημονική φαντασία, προσφιλές λογοτεχνικό είδος διαχρονικά, παίρνει σάρκα και οστά με την έλευση του κινηματογράφου. Από τις χιουμοριστικές μικρού μήκους ταινίες του Μελιέ, μέχρι τα υψηλού επιπέδου επιτεύγματα του Φριτς Λαγκ, η επιστημονική φαντασία ωθεί την κινηματογραφική τέχνη και τεχνολογία στα όριά της. Τα ειδικά εφέ, το μοντάζ, η διπλοτυπία, το stop motion, κλπ, είναι τα πρώτα εργαλεία με τα οποία καταφέρνει ο σκηνοθέτης να δώσει στον θεατή εικόνα του μέλλοντός του μέσα από φανταστικούς τόπους, εξωγήινα ταξίδια, φανταστικές μηχανές, ταξίδια στον χρόνο, ρομπότ και τέρατα, κλπ.

Αν και χρειάστηκαν αρκετές δεκαετίες να εδραιωθεί η επιστη-

Dixi et salvavi animam meam

Οι νεκροφανείς περιμένουν μπροστά στο καρτέλ περιμένουν ανήμποροι, καπνίζοντας κι από τα δύο πνευμόνια μπροστά στην αγορανομική υπηρεσία, μπροστά στα γραφεία ευρέσεως εργασίας, ο άχρωμος αλαλαγμός τους αρμενίζει σα γιγάντια εφημερίδα στον αέρα, τραβώντας για τις καγκελόφραχτες θυρίδες.

(Χ. Μ Ετσενσμπέργκερ, «Οι νεκροφανείς»)

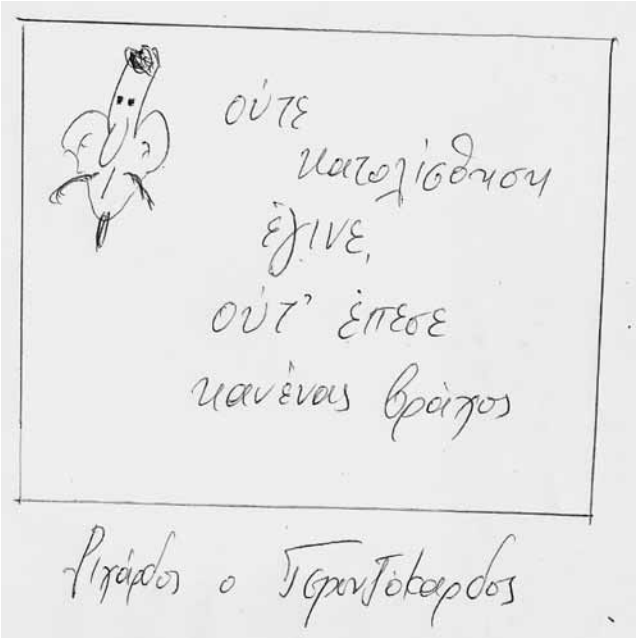

➤ Party hard.

➤ Μια «άλλη»

➤ «Εναλλακτική»

➤ Πρακτική

➤ Στην κρίση.

➤ Κρίση

➤ Θεσμών

➤ Δεσμών

➤ Εμεσμών.

➤ Αλλά και

➤ Ενδοιασμών.

➤ Πνιγηρή

➤ Ατμόσφαιρα.

➤ Ο γυρολόγος θεατής ίπταται. Χάριν παιδιάς στη μέση στο παζάρι. Αυτός ξέρει: τα πάντα χωράνε στην από καιρό έτοιμη πινακίδα. Το παν πωλείται. Ευκαιρία.

➤ Ετσι μάθαμε πως περνούν από πάνω μας οι καιροί και οι αποφάσεις των τέως συνδαιτυμόνων. Ου μην αλλά και πολλά περιμένουμε - ως από μηχανής θεός θα διάταζε την αυτόματη κίνηση κάθε μιας πλατείας. Και δεν ήταν η Τροία αυτή που έπεσε.

➤ Μας έχουν τρελάνει στη λιτότητα.

➤ Τους έχουμε τρελάνει στην υπομονή.

➤ Μας έχουν πάρει το τσαγανό.

➤ Τους απαντάμε μειλίχια.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
Ευρώ 1,30 ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ www.efsyn.gr
ΧΑΜΟΓΕΛΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΕΤΑ ΤΟ EUROGROUP ΑΠΟ ΤΑ 8,5 ΔΙΣ. ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΧΑΡΙΤΟΣ
Εδωσαν δόση και δεσμεύσεις
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: ΚΟΙΤΑΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΕ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ
ΚΡΙΣΤΙΝ ΛΑΓΚΑΡΝΤ
ΕΓΚΡΙΝΟΥΜΕ. ΕΧΟΥΜΕ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟ

Η επιτομή του κιτρινισμού από την...ανεξάρτητη και... προοδευτική ΕφΣυν. Η φωτογραφία του Τσακαλώτου, καταρχάς, καμαρωτού και χαμογελαστού, λες και κατήγαγε μια περηφανή νίκη. Οσο και να ψάξει κανείς, είτε στην επίσημη ιστοσελίδα του Eurogroup είτε στις φωτογραφίες των διεθνών πρακτορείων, τέτοια φωτογραφία του Τσακαλώτου δε θα βρει. Αντίθετα, θα βρει άφθονες με τον Τσακαλώτο με ύφος... κηδείας.

Μετά το ψέμα του κυρίως τίτλου. Και τα ψέματα των δευτερευόντων τίτλων, δίπλα στις φωτογραφίες του Ντράγκι και της Λαγκάρντ. Ανακοίνωση της ΕΚΤ που να μιλάει για «βήμα για την εξασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους» δεν υπήρξε. Το ΔΝΤ το είπε αυτό. Οσο για την ΕΚΤ, δεν έβαλε τα ελληνικά ομόλογα στην ποσοτική χαλάρωση, που ήταν ο μέγιστος στόχος της κυβέρνησης. Το ΔΝΤ μίλησε για πρόοδο, την ίδια στιγμή όμως δεν μπήκε με λεφτά στο ελληνικό «πρόγραμμα», που ήταν ο δεύτερος μέγιστος στόχος της κυβέρνησης.

Δεν ξέρουμε ποιες «Κασσάνδρες διαψεύστηκαν». Σόφισμα είναι κι αυτό, γιατί όλοι ήξεραν ότι η συμφωνία είχε κλείσει. Εκείνο που ξέρουμε είναι ότι η ΕφΣυν συμπεριφέρεται σαν η χειρότερη κιτρινοφυλλάδα. Μια... κυριλέ «Αυριανή». Ενα... κυριλέ «Χωνί». Οσο για τους αναγνώστες της, μάλλον δεν τρώνε το κουτόχορτο που θέλει να τους ταΐσει. Το πιθανότερο είναι ότι την αγοράζουν από συνήθεια, όπως αγοράζουμε όλοι μας κάποιες αστικές φυλλάδες. Και διαβάζοντάς την βλαστημούν. Και τη φυλλάδα και τον ΣΥΡΙΖΑ.

μονική φαντασία σαν "σοβαρό" κινηματογραφικό είδος και να προσεγγίσει το μεγάλο κοινό, εξακολουθεί να είναι για το σινεμά ιδιαίτερη πρόκληση από κάθε άποψη. Σήμερα, ερχόμενοι από το μέλλον αυτών των ταινιών, έχει ενδιαφέρον να συγκρίνουμε το παρόν μας με την προσδοκία του μέλλοντος του ανθρώπου όπως το φανταζόταν δεκαετίες πριν. Επιστροφή στο μέλλον, λοιπόν».

Ο βουβός κινηματογράφος υπήρξε ο πρώτος δάσκαλος και μεγάλη αγάπη του σκηνοθέτη Μιχάλη Κακογιάννη, ο οποίος μάλιστα ήταν αυτός που με δυο αντίστοιχα φεστιβάλ παλιότερα, αποτέλεσε πηγή έμπνευσης και για τα τωρινά φεστιβάλ.

Ελένη Π.

➤ Μας πηδάνε εντόνως.

➤ Τους χορηγούμε (;) το σάλιο που δεν έχει μείνει.

➤ Καλοκουρδισμένες οι καταστάσεις.

➤ Σαν τη μουσική του γελωτοποιού.

➤ Μα, φευ!, δεν φτάνει ένα γέλιο

➤ Πια, να ζυμώσει το αύριο.

➤ Κι είναι ένα κοντσέρτο

➤ Με άρωμα φθίσης.

➤ Από το αύριο.

➤ Από το δοξασμένο παρελθόν

➤ Στις πλατιές λεωφόρους του αύριο.

➤ (Un) Follow Marinaki...

➤ Σε τιμή ευκαιρίας;

➤ Or what?

➤ Γιουρογκρουπ

➤ Πλέον γύρο γκρουπ

➤ Με έξτρα

➤ ρύθμιση

➤ Τζατζίκι.

➤ Ξύλινα παλτά

➤ Τενεκεδένιοι στρατιώτες

➤ Βαρύς ενσκήπτει

➤ Ο χειμώνας

➤ Στο μέσο

➤ του καλοκαιριού.

➤ Παρολαυτά έρρωσθε.

➤ Την σήμερον ημέραν.

➤ Διότι

➤ η μεθαυριανή

➤ -τόσο κοντά

➤ που είναι-

➤ δημιουργεί

➤ επικίνδυνη ζάλη.

➤ Αλλοίμονο

➤ ο Αστραχάν

➤ στραμπούληξε

➤ το τέταρτο ποδάρι του.

➤ Τόσο νέος

➤ Και ψεύτικος.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

Το χωνί.gr
Και στο τέλος... νίκησαν οι καλοί

◆ Βλέποντας το πρωτοσέλιδο από το ανελικό «Χωνί» σου φεύγει και η τελευταία αμφιβολία (ρητορικό είναι το σχήμα, καμιά αμφιβολία δεν υπήρχε) για την πατρότητα του καμμενικού tweet με τα φαλλικά σύμβολα. Δεν υπάρχει καμιά ανάγκη να σχολιάσουμε το εξώφυλλο με τον θριαμβευτή Τσακαλώτο (που κουβαλάει και τα τσουβάλια με τα λεφτά) και τον συντετριμμένο, γεμάτο μώλωπες και τσιρότα Σόιμπλε. Να θυμίσουμε μόνο πως ο τίτλος είναι δάνειο από δήλωση του Τσίπρα. Η χυδαιότητα δεν αποτελεί προνόμιο του Καμμένου και των κιτρινοφυλλάδων. Διαπερνά οριζοντίως και καθέτως το σώμα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Η ανάγκη να μείνεις γαντζωμένος στην εξουσία σε κάνει χυδαίο σε όλα τα επίπεδα. Ρίξτε μια ματιά στις παραληρηματικές αναρτήσεις του Πολάκη στο facebook και θα συμφωνήσετε ότι η χυδαιότητα διαπερνά οριζοντίως και καθέτως τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Ιδού μικρό δείγμα (διατηρούμε τη σύνταξη, την ορθογραφία, την πληκτρολόγηση του... συγγραφέα υπουργού): *«Εκαμπουριασανε ,εκουκουβίσανε , θρούψανε σα το λαγό ,κι ήπιαν τ αμίλητο νερό ,όλα τα κατσαντρακια των ΜΜΕ που ειχαν οργιάσει τις προηγούμενες μέρες με άρθρα χαους,ψέμματος,αποτυχίας ,λάσπης ,λιβανίσματος στο Σόιμπλε . Τους εχουν μαζέψει οι καναλάρχες σε ακτιφ απόψε για το τι θα πουν και θα γράψουν αυριο.ΜΟΝΟ ΑΠ ΑΥΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΗΜΕΡΑ !!!!! .....σηκώστε σκόνη τωρα.....Απ την κατρακύλα που θα πάθετε τα επόμενα δυο χρονια ....».*

◆ Τρεις κι ο κούκος μαζεύτηκαν στο Σύνταγμα ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα των «Παραιτηθείτε». Αναμενόμενο. Οταν το κοινωνικό κίνημα δεν μπορεί να ορθώσει στοιχειώδεις αντιστάσεις στην επίθεση διαρκείας που δέχεται, όταν βασιλεύουν η απογοήτευση και η ηττοπάθεια, σιγά μη φτιάξουν κίνημα ο Τασσόπουλος, ο Χειμωνάς και ο Τζήμερος. Οι θεωρίες για τα «νέα κινήματα», που αναπτύσσονται τάχα μέσω Διαδικτύου και ειδικά μέσω «κοινωνικών μέσων», συνετρίβησαν για μια ακόμα φορά. Το Διαδίκτυο είναι ένα εργαλείο ζύμωσης που μπορεί να βοηθήσει στη διάδοση των κοινωνικών μηνυμάτων και στην κινητοποίηση, συμπληρώνοντας τα παλιά εργαλεία (εφημερίδες, προκηρύξεις, συνθήματα στους τοίχους κτλ.). Υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι υπάρχει κοινωνική δυναμική. Δε φτιάχνεται η κοινωνική δυναμική από ανθρώπους που πληκτρολογούν μανιωδώς το κοντό τους και το μακρύ τους στο facebook και στο twitter, χωρίς να έχουν οποιαδήποτε άλλη επαφή με τους συνομιλητές τους. Ολος αυτός ο διαδικτυακός ορυμαγδός δημιουργεί μια φανταστική πραγματικότητα στην οποία εγκλωβίζονται όσοι συμμετέχουν, χωρίς να έχουν άλλη επαφή μ' αυτό που λέμε κοινωνικό κίνημα. Η εξουσία το έχει καταλάβει αυτό, σε αντίθεση με πολλούς αφελείς που θεωρούν πως πλέον «κίνημα γίνεται μέσω του Ιντερνετ». Δείτε πώς χειρίστηκαν οι Τσιπροκαμμένοι τους «παραιτηθείτε». Τους ξεκίνησαν διαδικτυακό πόλεμο, από «τίποτα» τους έκαναν «κάτι», τους υπέδειξαν ως «φορέα της συνασπισμένης αντιπολίτευσης», κι όταν καταγράφηκε το αναμενόμενο φιάσκο, άρχισαν συστηματικά το χλευασμό, χτίζοντας μ' αυτόν το συμπέρασμα ότι «ο λαός υποφέρει, αλλά στηρίζει την κυβέρνησή του».

Η διπλή πεπονόφλουδα της «εξόδου στις αγορές»

«Νομίζω ότι η πρόσβαση στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης της ΕΚΤ έχει περισσότερο συμβολική σημασία παρά ουσιαστική επέκταση της χρηματοδότησης (...) Καλό θα ήταν να το έχουμε αλλά εναπόκειται στην απόφαση ενός ανεξάρτητου ιδρύματος και δεν αφορά το πρόγραμμα. Παρ' όλα αυτά με βάση την έκφραση ενδιαφέροντος που έχω διαπιστώσει η Ελλάδα θα είναι σε θέση να έχει πρόσβαση στις αγορές ακόμα και χωρίς την ποσοτική χαλάρωση».

Ο υπουργός Οικονομίας, Δ. Παπαδημητρίου, συνεντευξιαζόμενος στην τηλεόραση του Bloomberg από τα... πάτρια εδάφη (Ουάσινγκτον), περιέγραψε με ακαδημαϊκή φινέτσα το Βατερλό των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στη διαπραγμάτευσή τους με τους ιμπεριαλιστές δανειστές για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης του τρίτου Μνημόνιου. Δεν υπάρχει Ελληνας που να μην έμαθε το QE (αρχικά της «ποσοτικής χαλάρωσης»), καθώς το σύνολο των συριζαίων, από Τσίπρα μέχρι... Αυλωνίτου, επαναλάμβαναν συνεχώς εδώ και ένα τρίμηνο πως δεν πρόκειται να υπογράψουν για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης, αν δεν έχει εξασφαλιστεί η είσοδος των ελληνικών ομολόγων στην «ποσοτική χαλάρωση». Γι' αυτό υποτίθεται πως χρειάζονταν η «συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος» και η συμμετοχή του ΔΝΤ στο τρέχον «πρόγραμμα». Για να τα δει ο Ντράγκι και να μην μπορεί να κάνει αλλιώς παρά να εντάξει τα ελληνικά ομόλογα στο QE. Και τώρα, έρχεται ένας κορυφαίος υπουργός και λέει πως η είσοδος στην ποσοτική χαλάρωση «έχει περισσότερο συμβολική σημασία»! Για το «πρεστίζ» που έλεγε ο Σόιμπλε. Σε ελεύθερη μετάφραση, **για να μπορούν να κοροϊδεύουν τον ελληνικό λαό**. Μέχρι πρότινος είχαν προσδώσει στην «ποσοτική χαλάρωση» μεταφυσικά χαρακτηριστικά, αναγορεύοντάς τη σε νέα «μεγάλη ιδέα του έθνους». Τώρα η νέα «μεγάλη ιδέα» είναι η «έξοδος στις αγορές», η οποία μπορεί να επιτευχθεί «ακόμα και χωρίς την ποσοτική χαλάρωση».

Θα μιλήσουμε στη συνέχεια γι' αυτή την πεπονόφλουδα που πετούν στον ελληνικό λαό, ελπίζοντας ότι θα την πατήσει. Πρώτα, όμως, επιβάλλεται μια σύντομη ανασκόπηση του Βατερλό των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ στη «μητέρα των μαχών» για το κλείσιμο της δεύτερης αξιολόγησης.

Μέχρι και τον Γενάρη, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ προπαγάνδιζαν τη γραμμή «τίποτα δεν έχει συμφωνηθεί αν δεν συμφωνηθούν όλα» και τις «κόκκινες γραμμές»: «ούτε ένα ευρώ νέα μέτρα - δεν προνομοθετούμε μέτρα». Σύντομα οι «κόκκινες γραμμές» εξαφανίστηκαν και συμφώνησαν και νέα μέτρα να πάρουν (περίπου 450 εκατ. ευρώ για το 2018) και να προνομοθετήσουν μέτρα για το 2019 και το 2020. Θα το κάνουμε για «να πάρουμε το χρέος» έλεγε ο Τσίπρας. Στη συνέχεια, έφυγαν από τη μέση και τα «μέτρα για το χρέος» και η προπαγάνδα περιορίστηκε στο τρίπτυχο: «συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος, ένταξη των ελληνικών ομολόγων στην ποσοτική χαλάρωση, συμμετοχή του ΔΝΤ στο πρόγραμμα με δανειακή συμβολή».

Αφού ψήφισαν το τέταρτο Μνημόνιο με προνομοθέτηση μέτρων για το 2019-20, πήγαν στο Eurogroup στις 22 Μάη και συμφώνησαν σε επέκταση του τέταρτου Μνημονίου μέχρι το 2022. Δεν έκλεισαν την αξιολόγηση, όμως, και -σε αντίθεση με όσα είχε πει ο Τσακαλώτος στο Eurogroup- η προπαγάνδα έλεγε πως δεν έκλεισαν γιατί δεν είχε εξασφαλιστεί ούτε η ένταξη στην ποσοτική χαλάρωση ούτε η συμμετοχή του ΔΝΤ, που θα σήμαινε ότι κρίνει το χρέος βιώσιμο (χάρη στη συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων).

Στο Eurogroup στις 15 Ιούνη έκλεισαν τη συμφωνία, **χωρίς να πάρουν κανένα από τους τρεις στόχους που είχαν θέσει**. Στην πραγματικότητα, ένα θέμα υπήρχε: να συγκεκριμενοποιηθούν απόλυτα τα μέτρα, να κρίνει το ΔΝΤ ότι έτσι το χρέος έγινε βιώσιμο (λέμε τώρα) και να μην έχει η ΕΚΤ άλλη επιλογή από το να εντάξει τα ελληνικά ομόλογα στην ποσοτική χαλάρωση (που θα ισχύσει μέχρι τα τέλη του χρόνου). Ως προς τη «συγκεκριμενοποίηση των μεσοπρόθεσμων μέτρων για το χρέος» πήραν μια επανάληψη των όσων είχαν συμφωνηθεί το Μάη του 2016 (στην πραγματικότητα, η ίδια υπόσχεση επαναλαμβάνεται από το Νοέμβρη του 2012). Η ΕΚΤ δεν αποφάσισε ένταξη των ελληνικών ομολόγων στην ποσοτική χαλάρωση (ούτε αναμένεται να το κάνει μέχρι τις γερμανικές εκλογές) και το ΔΝΤ παραμένει στο «πρόγραμμα» με καθεστώς «Standby Arrangement» (σε ελεύθερη απόδοση: βλέποντας και κάνοντας). Το ΔΝΤ αναγνωρίζει μόνο ότι η αναφορά στα μελλοντικά μέτρα για το χρέος «αποτελεί σημαντικό βήμα προς τη βιωσιμότητα», ενώ απόφαση για συμμετοχή θα πάρει «όταν τα στελέχη του ΔΝΤ θα είναι σε θέση να διαβεβαιώσουν το Εκτελεστικό Συμβούλιο του ΔΝΤ ότι υπάρχει συμφωνία για μέτρα ελάφρυνσης του χρέους, τα οποία θα προσδιοριστούν καταλλήλως στο τέλος του προγράμματος και θα διασφαλίζουν τη βιωσιμότητα του χρέους».

Το Βατερλό των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ είναι οφθαλμοφανέστατο και προσπαθούν να το κρύψουν με την αισιοδοξία για «έξοδο στις αγορές». Κι εδώ έχουμε τη διπλή πεπονόφλουδα για τον ελληνικό λαό, καθώς η πολιτική αντιπαράθεση κυβέρνησης-αντιπολίτευσης επικεντρώνεται ήδη γύρω από το «πότε θα βγούμε στις αγορές;».

Η πρώτη πεπονόφλουδα αφορά αυτό καθαυτό το αποπροσανατολιστικό ερώτημα. Γιατί, παρά το Βατερλό της 15ης Ιούνη, οι ιμπεριαλιστές δανειστές έδειξαν ότι δεν έχουν καμιά διάθεση να ανατρέψουν τη συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου. Μια χαρά τους κάνει τη δουλειά και θα συνεχίσει να τους την κάνει, έως ότου έρθει το πλήρωμα του χρόνου να φύγει (όποτε κι αν έρθει). Επομένως, μπορεί και στην «ποσοτική χαλάρωση» να εντάξουν τα ελληνικά ομόλογα για δυο-τρεις μήνες, ίσα-ίσα για να βοηθήσουν την κυβέρνηση «να βγει στις αγορές» (το είχαν κάνει και με τους Σαμαροβενιζέλους την άνοιξη του 2014). Τι θα πούμε τότε, ότι η κυβέρνηση πέτυχε έναν... εθνικό στόχο;

Η δεύτερη πεπονόφλουδα είναι πιο «ύπουλη», καθώς κρύβει τι σημαίνει «έξοδος στις αγορές». Σημαίνει ότι **το ελληνικό κράτος αρχίζει να ξαναδανείζεται, προκειμένου να συνεχίσει να αποπληρώνει τα προηγούμενα δάνεια**. Το μεγάλο ψέμα είναι πως ο δανεισμός από τις «αγορές» θα εξαφανίσει την ιμπεριαλιστική επιτροπεία. Αυτή η επιτροπεία, όμως, είναι «δεμένη» χάρη στις λήξεις των ομολόγων των προηγούμενων δανείων, που πρέπει να επιμηκυνθούν. Επομένως, οι ιμπεριαλιστές θα εξακολουθούν να έχουν το χρέος ως εργαλείο επ' αόριστον.

βαθύ κόκκινο

Ο πολιτισμός της εξουσίας (2)

Πριν από μερικές εβδομάδες, η στήλη σχολίαζε τον κοινό γιορτασμό γενεθλίων από Καμμένο και Πολάκη, στο σπίτι του πρώτου στα νότια προάστια, υπό τους ήχους μιας στρατιωτικής ορχήστρας που συνόδευσε και τον γνωστό υμνητή του ναζισμού, ξεπεσμένο πια βάρδο της καψούρας, Γονίδη. «Στα γενέθλια του Πάνου (έχουμε δυο μέρες διαφορά) ...Κι απού θέλει το κακό μας να καβαλικεύει το μελίτακα και να μην ακουμπούν τα πόδια του χάμω...» σχολίασε από το αγαπημένο του facebook ο Πολάκης, δίνοντας στη δημοσιότητα φωτογραφία των μερακλωμένων εορταζόντων υπουργών.

Το καταληκτικό μας σχόλιο: *«Το σκυλάδικο είναι το αφροδισιακό της εξουσίας, αγάπη μου, όπως θα έλεγε και ο Ψινάκης. Οταν προσκυνάς (για να μην πούμε τίποτα χειρότερο) τους ιμπεριαλιστές και τα αρπαχτικά της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας, όταν για χάρη τους "πηδάς" έναν ολόκληρο λαό, δεν μπορείς να διασκεδάσεις με Χατζηδάκι, Μίνγκους και Κολτρέιν. Χρειάζεσαι Γονίδη και Πλούταρχο για να στανιάρεις. Και παρέα τον Καμμένο για να βγάλεις την "αντρίλα" της εξουσίας».*

Υπό το φως των τελευταίων εκδηλώσεων «αντρίλας», θα 'λεγε κανείς ότι το σχόλιο ήταν προφητικό. Η στήλη δε διεκδικεί τέτοια εύσημα. Ευκολάκι ήταν, αν αναλογιστούμε την προϊστορία των πασόκων με τα «πολιτιστικά κέντρα» (όπως αποκαλούσαν τα σκυλάδικα), την εξουσιομανία των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ και το πολιτιστικό επίπεδο της πλειοψηφίας από δαύτους.

Με το που ολοκληρώθηκε, λοιπόν, το Eurogroup στις 15 Ιούνη, ο Καμμένος ανέβασε στο twitter τη φωτογραφία μιας κόκκινης γραβάτας που ήταν γεμάτη με... χαμογελαστά πέη. Μετά από λίγη ώρα, είτε γιατί έτσι το είχε σχεδιάσει είτε γιατί του τηλεφώνησαν από το Μαξίμου, την κατέβασε με το εξής σχόλιο: «Πάλι χτύπημα από το παιδί στο λογαριασμό μου το κατεβάζω». Πώς γίνεται ένα παιδί να έχει πρόσβαση στο λογαριασμό του υπουργού πατέρα και να έχει έτοιμο το φωτο-σχόλιο για τους πολιτικούς αντιπάλους του υπουργού-πατέρα, όπως ακριβώς το αισθανόταν ο υπουργός-πατέρας εκείνη τη στιγμή; Αυτά μόνο στην οικογένεια Καμμένου συμβαίνουν.

Την ίδια περίπου ώρα, ο Πολάκης σχολίαζε στο facebook (διατηρούμε τον... μοναδικό τρόπο γραφής του αναπληρωτή υπουργού): *«Αδωνι -κυριακο -Σόιμπλε -παπαγάλοι Και τωρα -πάρτε ΦΟΡΑ !!!!!!!!».* Βλέπετε καμιά διαφορά από το tweet του Καμμένου με τα φαλλικά σύμβολα;

Αλλος υπουργός, ο Παππάς, υιοθέτησε και αναπαρήγαγε tweet κάποιου τρίτου, που έγραφε: *«Παραιτήθηκε λέει ο Ταγματάρχης από την ΕΡΤ, στ' αρχίδια μας!».* Μετά το θόρυβο που ξέσπασε, ο Παππάς απέδωσε την αναπαραγωγή σε... ανθρώπινο λάθος, υποστηρίζοντας ότι απεχθάνεται τα υβριστικά σχόλια «για οποιονδήποτε, πολλώ δε μάλλον για έναν άνθρωπο τον οποίο στήριξε με ανακοίνωση το υπουργείο».

Δεν είναι, ασφαλώς, συμπτωματικό το γεγονός ότι Καμμένος, Πολάκης και Παππάς έχουν δείξει ότι συνδέονται με προσωπική φιλία και έχουν συνδιασκεδάσει, είτε για τα γενέθλιά τους είτε για τη δεύτερη εκλογική νίκη των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (Καμμένος και Παππάς σε γνωστό «σκυλάδικο», που δούλεψε «πριβέ» μόνο γι' αυτούς και την παρέα τους). Δεν πρόκειται, όμως, για «ιδιάζουσα προσωπική συμπεριφορά», αλλά για εκδήλωση ενός γενικού συμπτώματος. Οι συγκεκριμένοι αποτελούν απλώς την πιο ακραία, την πιο εκδηλωτική, την πιο απροκάλυπτη πλευρά της εξουσιαστικής χυδαιότητας, η οποία διαχέεται στις γραμμές τους από πάνω μέχρι κάτω. Κάποιοι άλλοι απλώς φυλάγονται και κάποιοι άλλοι (ελάχιστοι) παρακολουθούν τη χυδαιότητα χωρίς να συμμετέχουν οι ίδιοι, ως μοντέρνοι Πόντιοι Πιλάτοι.

Με το πέρασμα του χρόνου, θα βλέπουμε ολοένα και περισσότερες εκδηλώσεις αρχομανίας, χυδαιότητας, πρόκλησης από τη μεριά των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Αυτός είναι ο πολιτισμός της αστικής εξουσίας.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση